

Het Boek van de Hemel

Deel 14

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 14

4 februari 1922 – 24 november 1922

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>

<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>

Deel 14

Gebed van Luisa.

"Mijn Liefde en mijn Leven,
wees bij mij en leid mijn handen terwijl ik schrijf,
zodat alles door U wordt gedaan en niet door mij.

Inspireer mij met woorden die alleen uw Licht en uw Waarheid
weerspiegelen.

Zorg ervoor dat ik verdwijn, zodat alles tot eer en glorie van U is.
Ik doe dit alleen uit gehoorzaamheid! Ontneem mij Uw Genade niet.

14-1- 4 februari 1922 - Het gekreun van een afgewezen Liefde.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verscheen mijn
altijd vriendelijke Jezus mij in een staat van opwinding. Hij omhelsde
mij. Zijn adem was als vuur.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, Ik wil de vlammen van mijn Liefde kalmeren door hen in
de zielen van de mensen te gieten. Maar zij wijzen hen af.

Toen Ik de mensheid schiep, heb Ik voorzien dat mijn Liefde de basis
zou zijn van het leven van de mensen. Deze Liefde moest de mensen
ondersteunen, versterken en verrijken en in harmonie zijn met al hun
behoefte. Maar de mensheid heeft deze Liefde verworpen.

Sinds de schepping van de mens dwaalt mijn Liefde overal en
onophoudelijk rond. Als Zij door een mens wordt afgewezen, gaat ze
naar een andere. Als Zij opnieuw wordt afgewezen, weent Zij.

Omdat Zij geen wederkerigheid vindt, weent Zij tranen van Liefde.

"Mijn Liefde weent wanneer zij door de wereld reist.

En wanneer Zij een zwakke en arme mens vindt: zwak wat betreft het
leven van de ziel, arm aan genade, **zegt Zij tegen deze mens**:
"O, als je Mij maar niet overal liet ronddwalen!

*Als je Mij tenminste in je hart zou laten wonen!
Dan zou je sterk zijn en zou je niets tekortkomen!"*

*Als zij een mens ziet die gebukt gaat onder schuldgevoelens,
weent Zij en zegt Zij tegen deze ziel: "Oh! Had je mij maar de deuren
van je hart geopend, dan zou je niet gevallen zijn!"*

*Als Zij een mens ontmoet die beheerst wordt door zijn hartstochten en
bezoedeld is door zonde, zegt Zij hem:*

*"O, als je mijn Liefde zou aanvaarden, zouden je hartstochten geen
macht over je hebben, zou de modder van de zonde je niet kunnen
raken, en zou mijn Liefde jouw alles zijn!"*

*Aldus brandend van verlangen om alle ellende van de mensen, klein
en groot, uit te bannen, treurt de Liefde en dwaalt Zij overal rond in
een poging zich aan de mensen over te geven.*

*Toen alle zonden van de mensheid voor mijn Mensheid verschenen in
de Hof van Gethsemani, ging elke zonde gepaard met een zucht van
Liefde van mijn kant.*

*Als de mens van Mij gehouden had, zou hij geen kwelling ondergaan
hebben.*

*Het is het gebrek aan Liefde van de mensen dat al zijn problemen en
al mijn Lijden veroorzaakt heeft.*

Toen Ik de mens schiep, handelde Ik als een koning die
- zijn koninkrijk met geluk wilde overspoelen,
*- zijn onderdanen een schat van miljoenen ter beschikking stelde
zodat iedereen daaruit kon putten.*

*Hoewel deze schat voor iedereen toegankelijk was, maakte slechts
een klein aantal er gebruik van, en dat op minimale wijze.*

*Later, bezorgd om te weten of zijn onderdanen van zijn vrijgevigheid
hadden geprofiteerd en verlangend om hen nog eens miljoenen ter
beschikking te stellen, kwam de koning informeren of de schat
uitgeput was.*

*Het antwoord luidde: "Majesteit, er is slechts een paar cent
opgenomen."*

Toen de koning hoorde dat zijn onderdanen geen gebruik hadden gemaakt van zijn giften, was hij zeer bedroefd.

Toen hij onder hen rondliep, zag hij

- één bedekt met lompen, een ander ziek, een ander uitgehongerd,
- een ander die rilde van de kou en een ander dakloos.

Bedroefd zei de koning tegen hen:

"O, hadden jullie maar geprofiteerd van mijn schatten, dan

- tot mijn grote schande, zou ik jullie niet in lompen zien lopen; integendeel, jullie zouden allemaal goed gekleed zijn.
- Ik zou geen zieken zien, maar integendeel, jullie zouden allemaal gezond zijn.
- zou ik geen hongerige mensen zien, maar zouden jullie allemaal verzadigd zijn.

Als jullie van mijn rijkdom hadden geprofiteerd, zou niemand van jullie dakloos zijn. *Jullie zouden allemaal een huis hebben kunnen bouwen om in te wonen.*"

Elk geval van armoede in zijn koninkrijk is een bron van leed voor de koning, die weent om de ondankbaarheid van zijn onderdanen die zijn rijkdom afwijzen.

Zijn goedheid is zo groot dat hij, zelfs ondanks deze ondankbaarheid, zijn miljoenen niet intrekt.

In plaats daarvan blijft hij ze voor iedereen beschikbaar stellen, in de hoop dat de volgende generaties de voordelen zullen aanvaarden, die zijn huidige onderdanen minachten.

Zo zal de koning uiteindelijk de eer ontvangen die hem toekomt voor al het goede dat hij in zijn koninkrijk doet.

Ik gedraag Mij als deze koning. In plaats van de Liefde die ik heb gegeven terug te trekken, blijf Ik ronddwalen, wenend, totdat ik zielen vind die tot de laatste cent van mijn schatten van Liefde aannemen.

Pas dan zullen mijn tranen ophouden en zal ik de Glorie ontvangen voor de Gave van mijn Liefde, geschonken door mijn Godheid voor het welzijn van allen.

Weet je wie deze gelukkige zielen zullen zijn die mijn tranen van Liefde zullen drogen?

Het zijn de zielen die in mijn Goddelijke Wil zullen leven. Zij zullen genieten van alle Liefde die door vorige generaties afgewezen is.

Met de kracht van mijn scheppende Wil zullen zij deze Liefde nemen, zoveel als zij willen en voor alle mensen die Haar hebben afgewezen.

Dan zullen mijn klachten en mijn tranen ophouden en vervangen worden door geluk en vreugde, Mijn gekalmeerde Liefde zal deze gelukkige zielen alle weldaden geven die de andere zielen niet hebben genoten.

14-2- 9 februari 1922 - Tijdens zijn Geseling heeft Jezus alles opgegeven om alles aan de mensheid te geven.

In mijn gebruikelijke toestand volgde ik **de Uren van de Passie**. Terwijl ik mijn geliefde Jezus begeleidde *in het mysterie van zijn pijnlijke Geseling*.

Hij toonde zich aan mij *met zijn Vlees in flarden gescheurd*.

Zijn Lichaam was niet alleen ontdaan van zijn kleren, maar ook van zijn Vlees.

Je kon zijn botten één voor één tellen. Zijn uiterlijk was afschuwelijk. Het wekte tegelijkertijd angst, vrees, eerbied en liefde op.

Ik was sprakeloos bij het zien van dit hartverscheurende tafereel en ik zou alles hebben gedaan om mijn lieve Jezus te verlichten. Maar ik wist niet wat ik moest doen. Het zien van zijn lijden maakte me bijna doodziek.

Jezus zei mij zeer vriendelijk:

"Mijn lieve dochter, kijk goed naar Mij, zodat je de diepte van mijn Lijden begrijpt.

Mijn Lichaam is het beeld van de mens wanneer hij zondigt. De zonde ontdoet de mens van de kledij van mijn Genade. Om hem de verloren genade terug te geven, heb Ik Mijzelf van mijn kledij ontdaan.

De zonde vervormt de mens. Zij verandert hem van het mooiste schepsel dat uit mijn Handen voortgekomen is in het lelijkste en afschuwelijkste wezen dat walging en afkeer opwekt.

Ik was de mooiste mens. Om de mens zijn schoonheid terug te geven, heeft mijn Mensheid de lelijkste gedaante aangenomen.

"Kijk naar Mij, zie hoe afschuwelijk Ik ben. De zweepslagen hebben mijn Vlees en mijn Huid weggenomen en Mij onherkenbaar gemaakt.

De zonde ontnemt de mens niet alleen zijn schoonheid, maar brengt hem ook diepe, door gangreen geïnfecteerde wonden toe, die zijn diepste persoonlijkheid aantasten en zijn levensessentie verteren.

Daarom is alles wat in staat van zonde wordt gedaan levenloos en skeletachtig. De zonde berooft de mens van zijn oorspronkelijke adel, verduistert zijn verstand en maakt hem blind.

Om de diepte van zijn wonden te bereiken, is mijn Vlees weggerukt, zodat mijn hele Lichaam één grote Wonde geworden is.

Door rivieren van Bloed te vergieten, heb Ik mijn levensessentie in de ziel van de mens laten vloeien om hem terug tot leven te wekken.

Als Ik mijn Godheid, de ultieme bron van Leven, niet bij Mij had gehad, zou Ik vanaf het begin van mijn Passie gestorven zijn.

Bij elke pijn die Mij werd aangedaan, stierf mijn Mensheid, maar mijn Godheid ondersteunde Mij. Mijn pijn, mijn vergoten Bloed, mijn verscheurde Huid waren evenzoveel bijdragen om de mens nieuw leven in te blazen.

Maar hij verwerpt mijn Bloed en zo ontvangt hij geen leven.

Hij vertrapt mijn Vlees en zo blijft hij vol wonden.

Oh, hoe voel Ik de wrede last van de ondankbaarheid van de mensen!

Jezus wierp zich in mijn armen en barstte in tranen uit.

Ik drukte hem tegen mijn hart terwijl Hij stikte in zijn tranen!

Het brak mijn hart om Hem zo te zien wenen!

Ik zou elke pijn hebben willen lijden om Hem te laten ophouden met wenen. Ik gaf Hem mijn medeleven, kuste zijn Wonden en droogde zijn tranen.

Een beetje getroost, **voegde Hij eraan toe:** "Weet je hoe Ik Me gedraag? Ik gedraag Me als een vader die veel van zijn zoon houdt, terwijl die blind, misvormd, verlamd enz. is.

En wat doet de vader die dol is op zijn zoon? Hij geeft zijn eigen ogen en benen. Hij scheurt zijn huid af. En terwijl hij zich volledig aan zijn zoon geeft, zegt hij tegen hem:

"Ik ben gelukkiger als ik blind, misvormd en verlamd ben, als ik weet dat jij, mijn zoon, kunt zien, lopen en mooi bent." O, wat is deze vader gelukkig dat hij ziet dat zijn zoon nu met zijn ogen kan zien, met zijn benen loopt en gekleed is in zijn schoonheid!

Hoe groot zou zijn verdriet zijn als hij zou zien dat zijn zoon, in een daad van diepe ondankbaarheid, de ogen van zijn vader, zijn benen en zijn huid wegwerpt om liever weer het ellendige wezen te worden dat hij was?

Ik ben net als die vader. Ik heb alles opgegeven om alles aan de mens te geven. Ik heb voor alles gezorgd. Maar door zijn ondankbaarheid bezorgt de mensheid Mij de meest wrede pijn.

14-3- 14 februari 1922 - Jezus' Vreugde wanneer er over Hem geschreven wordt.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verscheen Jezus in een staat van onbeschrijfelijke vreugde. Ik zei Hem: "Wat is er aan de hand, Jezus?"

Welk goed nieuws brengt U mij dat U zo gelukkig maakt?"

Jezus antwoordde: "Mijn dochter, weet je waarom Ik zo gelukkig ben? Mijn geluk en vreugde is je te zien schrijven.

Door de woorden die je schrijft, zie Ik

- mijn Glorie, mijn Leven, het Licht van mijn Godheid,
- de Kracht van mijn Wil, de voldoening van mijn Liefde,
- de steeds groeiende kennis van Mijzelf door de mensen.

Ik zie dit alles in de woorden die je schrijft.

Bij elk woord ruik Ik de aangename geur van mijn parfums.

En Ik zie deze woorden onder de volkeren circuleren, en hen nieuwe Kennis, mijn troostende Liefde en de geheimen van mijn Goddelijke Wil bekend maken.

O, dat maakt Mij zo gelukkig!

Ik kan geen passende beloning om je te geven bedenken als Ik je zie schrijven! Wanneer je nieuwe dingen over Mij schrijft, bedenk Ik nieuwe gunsten om je te belonen en bereid Ik Me voor om je nieuwe Waarheden te openbaren.

Ik heb degenen die over Mij hebben geschreven, altijd meer bemind en meer Genaden gereserveerd omdat zij de voortzetting zijn van mijn evangelische leven zijn – de woordvoerders van mijn Woord.

Wat Ik niet in mijn evangelie gezegd heb, wilde Ik zeggen aan degenen die over Mij zouden schrijven. Ik was toen nog niet klaar met prediken – Ik moet altijd blijven prediken, zolang de generaties zullen bestaan.”

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, het is voor mij een opoffering om de Waarheden te schrijven die U mij openbaart. En het offer is nog groter wanneer ik gedwongen word te schrijven over intieme zaken die tussen U en mij plaatsvinden.

Ik heb bijna niet de kracht om dat te doen. Ik zou er alles voor over hebben om niet over mezelf te hoeven schrijven."

Jezus antwoordde mij: "Jij blijft altijd op de achtergrond.

Wanneer je dingen schrijft over wat Ik je geef, schrijf je over Mij, over de Liefde die Ik voor je heb en over hoe ver mijn Liefde voor de mensen reikt.

Dit zal anderen ertoe brengen Mij te beminnen, zodat zij de gunsten kunnen ontvangen die Ik jou schenk.

Bovendien is het nodig om jou en mij in het geschrevene te vermengen, anders zou iemand kunnen zeggen:

‘Aan wie zei Hij dit? Aan wie schonk Hij zo gul zijn Gunsten? Misschien de wind, de lucht?’

Is er niet gezegd dat Ik tijdens mijn aards leven

- tot de apostelen en de menigten gesproken heb,
- dat Ik deze en gene zieke genezen heb, en
- dat Ik zo gul en edelmoedig was tegenover mijn Moeder?

Daarom is alles nodig. En wees er zeker van dat, wat je ook schrijft, je altijd “**Mij**” meer bekend maakt.

De afwezigheid van Jezus drukte zo zwaar op mij dat ik Hem steeds riep en verlangde naar zijn terugkeer. Maar het was tevergeefs.

Hij liet lang op zich wachten.

Op het moment dat ik zijn afwezigheid echt niet meer kon verdragen, kwam Hij. Hoeveel dingen wou ik Hem graag zeggen!

Maar Hij steeg omhoog zonder mij tijd te geven.

Ik keek naar Hem en ik riep Hem: 'Jezus, Jezus, kom!'

Ook Hij keek naar mij en liet vanuit zijn Persoon een dauwregen op mij neerdalen, die mij helemaal bedekte. Deze dauw trok Hem naar mij toe, zodanig dat Hij Zich naar mij neerboog. En Hij zei mij:

"Mijn dochter, het verlangen van de ziel om Mij te zien, scheurt de sluiert die tussen de tijd en de eeuwigheid bestaat.

En haar herhaald verlangen doet haar omhoog stijgen om dicht bij Mij te komen. Mijn Liefde is als rusteloos als Ik zie dat de ziel naar Mij verlangt en Ik Mij niet laat zien.

En mijn Liefde wordt enkel rustig, als Ik Mij niet alleen laat zien, maar haar ook nieuwe Genaden en nieuwe beloften van Liefde geef.

Mijn Liefde wil altijd nieuwe bewijzen van Liefde aan de mens geven. En zodra Zij ziet dat mijn Wil de leiding op zich neemt om Zichzelf aan de ziel te geven, viert mijn Liefde feest.

Zij rent, vliegt naar haar toe en Zij wordt haar Wieg.

En als de Liefde ziet dat zij niet in haar Wieg rust, wiegt Zij haar en zingt voor haar, om haar te laten rusten en slapen op Haar Schoot.

En terwijl zij slaapt, blaast Zij in haar mond om haar een nieuw leven van Liefde te geven.

Als Zij aan haar onderbroken ademhaling ziet dat haar hart niet gelukkig is, vormt mijn Liefde, door haar Haar Adem te sturen, de Wieg voor haar in haar hart, om bitterheid, hindernissen en ergernissen van haar weg te nemen en haar gelukkig te maken met Liefde.

En wanneer ze wakker wordt – o, hoe verheugt mijn Liefde zich als Zij haar herboren, gelukkig en vol leven ziet.

Zij zegt de ziel: 'Zie, Ik heb je op mijn schoot gewiegd om je rust te geven. Ik heb aan je zijde gewaakt terwijl je sliep, zodat je sterk, gelukkig en totaal anders dan voorheen zou ontwaken.

Nu wil Ik een Wieg zijn voor je stappen, voor je werken, voor je woorden, voor alles.

Denk eraan dat je door Mij wordt gewiegd.
Leg jouw liefde in de Wieg van mijn Liefde, zodat Wij, door ons met elkaar te vereenzelvigen, elkaar gelukkig kunnen maken.
Pas op dat je er niets anders in legt.
Anders maak je Mij bedroefd en doe je Mij bittere wenen.

Mijn Liefde is datgene wat het dichtst bij de mens staat.
Sterker nog, het is de Wieg waarin hij geboren is.
Maar alles in harmonie is in mijn Godheid, net zoals de ledematen in volledige harmonie zijn met het lichaam.

De mens beschikt over zijn intelligentie om hem te verlichten.

Wat hem leidt, is zijn wil.

Dus wanneer hij dat wil:
ziet het oog niet, werkt de hand niet en lopen de voeten niet.
wanneer hij dat wil: ziet het oog, werkt de hand en lopen de voeten.
Alle ledematen van het lichaam vullen elkaar aan.

Zo is het ook met mijn Godheid: mijn Wil stuurt alles en

Mijn eigenschappen leven in volledige harmonie met elkaar om te volbrengen wat mijn Liefde verlangt.

Mijn Wijsheid, mijn Macht, mijn Kennis, mijn Goedheid en al mijn andere eigenschappen harmoniëren en vormen een geheel.

Al mijn Eigenschappen, hoe verschillend ze ook zijn:

- leven in de bron van mijn Liefde en
- bloeien in de Liefde,
- vervullen de liefdeswensen van mijn Wil.

Dit is de reden waarom al mijn andere eigenschappen, alhoewel ze van elkaar verschillen, in harmonie zijn met de Liefde, die loopt, handelt en Zichzelf geeft.

Hetgeen de mens het meeste nodig heeft is Liefde.

Liefde is zoals brood is voor het natuurlijke leven.

Je kan leven zonder wetenschap, macht, wijsheid. Dit zijn dit dingen die je in bepaalde omstandigheden wil en kan gebruiken.

Maar wat zou je zeggen als Ik de mens geschapen had en hem niet beminde? Trouwens, waarom zou Ik hem scheppen als Ik hem niet beminde? Het zou een schande voor Mij zijn, en een werk dat Mij onwaardig is. *Ik kan immers enkel beminnen.*

En wat zou er met de mens gebeuren als hij niet de basis van Liefde in zich had en hij niet kon liefhebben?

Hij zou een brutoot zijn, en zelfs onwaardig om naar te kijken.

Daarom moet Liefde in alles aanwezig zijn. Liefde moet in alle menselijke handelingen aanwezig zijn, net zoals het beeld van de koning op het geld van een koninkrijk staat. En als een muntstuk niet de beeltenis van de koning draagt, wordt het niet als geld erkend in dat koninkrijk.

Op dezelfde manier wordt een handeling die niet van Liefde doordrongen is, niet als de Mijne erkend.

14-5- 21 februari 1922 - Liefde doet voortdurend sterven en leven.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd lieve Jezus kwam bij mij en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, mijn Liefde voor de mensen deed Mij op elk moment sterven. *De aard van ware Liefde is voortdurend sterven en leven voor de geliefde.* Door iemand voor zichzelf te willen, laat de liefde je de dood ervaren. Dit veroorzaakt één van de langste en pijnlijkste martelingen. Maar sterker dan de dood *geeft diezelfde liefde leven op hetzelfde moment dat ze de dood geeft.*

Waarom is dat zo? Omdat het leven aan de geliefde wordt gegeven, zodat er één leven wordt gevormd tussen de persoon en de geliefde. De vlammen van de liefde hebben de kracht het leven van een persoon te verteren om het te laten versmelten met een ander leven.

Dat is precies wat er gebeurde met mijn Liefde: Hij liet Mij sterven. En zo werden de zaden gevormd die in het hart van alle mensen geplant worden, waardoor Ik in haar kan groeien en Ik met haar één leven kan vormen.

Ook jij kunt sterven uit liefde voor Mij - wie weet hoe vaak, misschien wel elk moment.

Telkens wanneer je Mij wilt zien, maar dat niet kunt, beleeft jouw wil mijn afwezigheid als een dood. Wanneer je Mij niet ziet, sterft jouw wil omdat hij het leven dat hij zoekt niet kan vinden.

Maar nadat jouw wil is verteerd in deze daad van sterven, word Ik opnieuw geboren in jou en jij in Mij.

Jij vindt het Leven dat je wenste, maar om opnieuw te sterven, om vervolgens weer tot leven te komen in Mij.

Als je naar Mij verlangt, ervaart je onvervulde verlangen de dood. Wanneer Ik terug verschijn, vindt het een nieuw Leven. Zo kunnen je liefde, je verstand en je hart voortdurend van dood terugkeren tot leven.

Als Ik dit voor jou heb gedaan, is het gepast dat jij dit voor Mij doet.

<p>14-6- 24 februari 1922 - Wanneer wij ons kruis dragen in de Goddelijke Wil, wordt het even groot als dat van Jezus.</p>

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn altijd lieflijke Jezus toonde zich aan mij terwijl Hij **zijn Kruis op zijn allerheiligste Schouder nam**.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, toen Ik het kruis ontving, bekeek Ik het van boven tot onder om te zien welke plaats elke ziel erop innam. En terwijl Ik elke ziel bekeek, keek Ik met meer liefde en schonk Ik een bijzondere aandacht aan degenen die in mijn Wil zouden leven.

Toen Ik naar deze zielen keek, zag Ik hun kruis even lang en breed als het Mijne omdat mijn Wil de lengte en breedte aanvulde die hen ontbrak. Oh, hoe viel jouw kruis op, lang en breed vanwege je vele

jaren in bed, die je alleen hebt doorstaan om mijn Wil te vervullen.

Mijn Kruis was er enkel om de Wil van mijn hemelse Vader te vervullen en ***het jouwe*** was er om mijn Wil te vervullen.

Beide hebben elkaar eer aangedaan.
Omdat ze dezelfde afmetingen hadden, zijn ze samengesmolten.

Mijn Wil heeft de kracht om hardheid te verzachten, bitterheid te verzoeten, kleine dingen te verlengen en te verbreden.
Toen Ik het kruis op mijn Schouder voelde, voelde Ik de zachtheid en de zoetheid van het kruis van de zielen die in mijn Wil zouden lijden.
Oh, mijn Hart slaakte een zucht van verlichting!
En de zachtheid van de kruisen van deze zielen, deed het Kruis zich aanpassen aan mijn Schouder. Het zonk er zo diep in dat ***het een diepe Wonde veroorzaakte.***

Ondanks het feit dat dit Mij scherpe Pijnen gaf, voelde Ik ook de zachtheid en de zoetheid van de zielen die in mijn Wil zouden lijden.
Aangezien mijn Wil eeuwig is, doordrongen hun lijden, hun eerherstel en hun daden in:

- elke druppel van mijn Bloed,
- elk van mijn Wonden, elk van mijn ontvangen beledigingen.

Mijn Wil maakte hen als aanwezig bij de beledigingen van alle mensen, vanaf de eerste mens tot die van de laatste.

Zij waren degenen die Mij de rechten van mijn Wil teruggaven.
En uit Liefde voor hen, heb Ik besloten tot de Verlossing.

Als andere zielen in de Verlossing binnengaan, dan is dat dankzij deze zielen. Ik schenk geen enkel Goed, noch in de Hemel, noch op aarde, behalve uit liefde voor deze zielen.

14-7- 26 februari 1922 - Door zijn Verlossing heeft Jezus ons met schoonheid overladen.

Ik was aan het mediteren over het immense Goed dat de lieve Jezus ons gebracht heeft door ons te verlossen.

Vol goedheid zei Hij mij: "Mijn dochter, Ik heb de mens geschapen:

- mooi, nobel, van eeuwige en goddelijke Oorsprong, gelukkig en
- Mij waardig.

De zonde heeft hem van deze hoogten in een diepe afgrond doen vallen. Zij heeft hem zijn adel ontnomen.

De mens is het ongelukkigste schepsel geworden.

De zonde heeft zijn groei belemmerd en bedekte hem met wonden die hem afschuwelijk maakten om te zien.

Maar mijn Verlossing heeft hem van zijn schuld bevrijd. Mijn Mensheid heeft niets anders gedaan dan wat een tedere moeder doet:

Omdat haar pasgeboren kind geen voedsel kan opnemen, opent zij haar borst en trekt ze haar kind naar zich toe.

Zij geeft het, uit haar eigen bloed dat in melk is veranderd, de voeding die hij nodig heeft om te leven.

Mijn Mensheid overtreft de liefde van een moeder die haar kind borstvoeding geeft.

Onder de vele zweepslagen, heeft mijn Mensheid vele kanalen geopend waaruit rivieren van Bloed stromen zodat mijn kinderen

- leven kunnen ontvangen,
- zich ermee kunnen voeden en hun groei kunnen voltooien.

Met mijn Wonden heb Ik hun misvormingen bedekt.

En Ik heb hen mooier gemaakt dan in het begin.

Toen Ik de mensen schiep, heb Ik hen gemaakt met een hemelse zuiverheid en adel.

Door de Verlossing heb Ik hen getooid met de stralende sterren van mijn Wonden om hun lelijkheid te bedekken en hen nog mooier te maken dan in het begin.

In hun wonden en misvormingen heb Ik de kostbare edelstenen van mijn pijnen geplaatst om al hun ellende te bedekken.

Ik heb hen met zo'n pracht gekleed dat hun uiterlijk hun oorspronkelijke staat in schoonheid overtreft.

Daarom roept de Kerk uit: **"Gelukkige fout!"**

Na de zonde kwam de Verlossing, waarbij mijn Mensheid - mijn kinderen heeft gevoed heeft met zijn Bloed,

- hen bekleed heeft met zijn Persoon en zijn Schoonheid.
En mijn Boezem is nog steeds gevuld om mijn kinderen te voeden.

Hoe streng zal de veroordeling zijn van hen die Mij verwerpen, die weigeren het Leven te ontvangen dat hen zou doen groeien en hun misvormingen zou bedekken!

14-8- 1 maart 1922 - Jezus is geketend uit liefde voor de zielen die in zijn Wil leven, en deze zijn geketend uit liefde voor Jezus.

Ik was terneergeslagen omdat ik verstoken was van de aanwezigheid van mijn lieve Jezus. Na mij lang te hebben laten wachten, **kwam Hij**.

Hij liet het Bloed uit zijn Wonden vloeien rond mijn hals en op mijn borst. Zodra deze mij raakten, werden deze Bloeddruppels schitterende robijnen die de mooiste versiering vormden.

Jezus keek me aan en **Hij zei**:

"Mijn dochter, wat is die ketting van mijn Bloed om je nek prachtig. Wat maakt hij je mooi! Zie hoe goed hij je staat.

Nog steeds van streek omdat Hij me zo lang had laten wachten, **zei ik Hem**: "Mijn Liefde en mijn Leven, wat zou ik graag uw arm als een ketting om mijn nek hebben. Dat zou me echt gelukkig maken, want dan zou ik uw Leven voelen.

En ik zou zo aan U gehecht zijn dat ik U nooit meer zou laten gaan. Het is waar dat uw Dingen mooi zijn, maar als ik U niet kan vinden, kan ik het leven niet vinden.

Als ik uw dingen heb zonder U, raakt mijn hart in de war.

Het raakt in paniek en het bloedt van verdriet van uw afwezigheid.

Ach, als U eens wist hoe U me kwelt als U niet komt, zou U me niet zo lang laten wachten! Jezus werd zeer teder. Hij sloeg zijn arm om mijn nek en Hij hield mijn hand in de Zijne.

Hij voegde eraan toe:

"Ik weet hoeveel je lijdt! Daarom maak Ik het goed door met mijn arm een ketting om je nek te vormen. Maakt dat je gelukkig?"

Weet dat Ik niets minder kan doen dan het goedmaken voor degenen die in mijn Wil leven. Want door hun ademhaling vormen zij een ketting die niet alleen mijn Hals omringt, maar mijn hele Wezen.

En Ik raak als het ware geketend aan deze zielen in het fort van mijn Wil. Dit is Mij helemaal niet onaangenaam, maar geeft Mij juist zo'n grote voldoening dat Ik hen op mijn beurt aan Mij vastbind.

Als je niet zonder Mij kunt leven, dan is dat vanwege deze banden die je zo nauw aan Mij binden, dat zelfs één enkel moment zonder Mij je tot een pijnlijke marteling veroordeelt.

Arm kind, je hebt gelijk! Ik zal hier rekening mee houden en, in plaats van je te verlaten, *zal Ik Mijzelf in jou opsluiten*, om te genieten van de sfeer van mijn Wil die Ik in jou terugvind.

Je hartslag, je gedachten, je verlangens, je bewegingen zijn allemaal naar mijn gelijkenis. Ik vind de heerlijkste rust op je borst.

<p>14-9- 3 maart 1922 - De hemelse Landbouwer cultiveert zijn Woord in de ziel.</p>
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand toen mijn lieve Jezus verscheen. Hij was zwijgzaam, zeer bedroefd en sprak niet.

Ik vroeg Hem:

"Wat zit U dwars, Jezus, dat U niet tegen me praat? Je bent mijn Leven, jouw Woorden zijn mijn voedsel en ik kan niet lang vasten zonder hen. Ik ben zeer zwak. Ik heb voortdurend voedsel nodig om te groeien en mijn krachten te behouden."

Jezus, vol goedheid, zei mij:

"Mijn dochter, ook Ik heb behoefte aan voedsel. Nadat je je hebt gevoed met mijn Woord, zal dit, nadat het door jou opgenomen is en omgezet in jouw bloed, mijn eigen voedsel worden. Jij kan niet vasten en ook Ik kan niet vasten. Ik wil de beloning voor het voedsel dat Ik je geef. Daarna zal Ik terugkomen om je opnieuw te voeden. Op dit moment heb Ik zeer veel honger. Kom snel deze honger stillen!"

Ik was in de war en wist niet wat ik Hem moest geven,
want ik heb nooit iets gehad.

Maar Jezus nam met zijn twee Handen

- mijn hartslag, mijn ademhaling, mijn gedachten,
- mijn gevoelens, mijn verlangens,

en veranderde hen allemaal in kleine lichtbolletjes.

Hij verteerde hen en **Hij zei:**

"Al deze dingen zijn het resultaat van mijn Werk in jou.

Ze behoren Mij toe en het is rechtvaardig dat Ik hen consumeer.

"Mijn dochter, het is goed dat Ik de grond van je ziel opnieuw bewerk om er het zaad van mijn Woord te planten om je te voeden.

Ik doe als een boer die zijn akker wil bezaaien. Hij ploegt de grond en legt vervolgens de zaden erop. Later komt hij terug om de voren waar hij de zaden heeft geplant te bedekken zodat zij beschermd zijn. Hij geeft hen de tijd om te ontkiemen. Wanneer zij zich honderdvoudig hebben vermenigvuldigd, oogst hij hen.

Hij zorgt ervoor dat hij de zaden niet met te veel aarde bedekt, want dan zouden ze kunnen stikken en sterven. Hij zou het risico lopen niets te eten te hebben.

Zo handel Ik.

Wanneer **Ik de bodem van de ziel bewerk**, open en vergroot Ik haar intellectuele vermogen om er mijn Woord te kunnen zaaien.

Vervolgens bedek Ik de voren met aarde, die *bestaat uit nederigheid en het tot niets herleiden van de ziel*. Ik gebruik ook de ellende en zwakheden van de ziel omdat ook zij aarde vormen.

Dit komt van de ziel want Ik beschik niet over dat soort grond.

Zo bedek Ik het hele zaad en wacht Ik vol vreugde op de oogst.

Maar wil je weten wanneer er te veel aarde op het zaad ligt?

Wanneer de ziel haar ellende, haar zwakheden, haar nietigheid te sterk voelt, maakt ze zich zorgen en denkt ze er zoveel over na dat de vijand van de situatie profiteert om haar te verleiden, te ontmoedigen en haar vertrouwen te laten verliezen.

Dat is onnodig of ongewenste aarde op mijn Zaad.

O! Het is alsof mijn zaadjes zich dan voelen sterven.
Hoe moeilijk is het voor hen om onder zoveel aarde te ontkiemen!

Vaak vermoeien de zielen de hemelse Boer, en trekt Hij zich terug.
O! Wat zijn er veel dergelijke zielen!

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, ben ik een van die zielen?"

Hij antwoordde: "Nee, nee! *De zielen die in mijn Wil leven, zijn niet in staat mijn zaad te verstikken.*

Integendeel, vaak vind Ik in deze zielen enkel hun niets-zijn, dat zo weinig aarde voortbrengt dat Ik de zaden nauwelijks met een dun laagje kan bedekken. De Zon van mijn Wil laat hen snel ontkiemen. Na een grote oogst zaai Ik onmiddellijk nieuwe zaden.

Wees daar maar zeker van!

Zie je niet dat Ik voortdurend nieuwe zaden in je ziel zaai?

Terwijl Hij mij dit vertelde,
was er een zekere droefheid op zijn Gelaat te zien.

Hij nam me bij de hand en Hij bracht me buiten mijn lichaam
Hij toonde Hij me parlementsleden en ministers die volkomen perplex waren, alsof ze een groot vuur hadden aangestoken en nu gevangen zaten in de vlammen.

Er waren leiders van sekten te zien die moe waren van de strijd tegen de Kerk, en bloedige aanslagen op haar wilden plegen, of anders afstand wilden doen van hun verantwoordelijkheden als leiders.

Hun positie was onhoudbaar door gebrek aan financiële middelen en om andere redenen. Dus in plaats van belachelijk over te komen, probeerden ze afstand te doen van hun verantwoordelijkheden voor het lot van de natie. Maar wie kan alles zeggen!

Vervolgens **zei Jezus mij** zeer bedroefd: "Verschrikkelijk, verschrikkelijk zijn hun plannen! Ze willen alles doen zonder Mij. Maar alles zal voor hen een bron van verwarring zijn!"

14-10- 7 maart 1922 - De Waarheid fascineert de ziel.

Ik keek naar mijn Geschriften.

En ik zei tot mezelf: "Is het echt Jezus die tot mij spreekt of is het een spel van de vijand of van mijn verbeelding?"

Jezus kwam en Hij zei mij: "Mijn dochter, mijn Woorden zijn vol Waarheid en Licht. Zij dragen in zich de kracht en de deugd om de ziel te doordringen met deze Waarheden, dit Licht en al het Goede dat zij in zich dragen. Zo kent de ziel niet alleen de Waarheden, maar voelt zij ook de neiging om ernaar te handelen.

Mijn Waarheden zijn vol schoonheid en aantrekkingskracht, zodanig dat wanneer de ziel hen ontvangt, zij erdoor geboeid geraakt.

In Mij is alles Harmonie, Orde en Schoonheid.

Toen Ik bijvoorbeeld de Hemelen schiep, had Ik kunnen stoppen na het scheppen van de zon. Maar *Ik wilde het hemelgewelf met sterren versieren*, zodat de ogen van de mensen meer vreugde konden putten uit de werken van hun Schepper.

Toen Ik de aarde schiep, versierde Ik haar met talrijke planten en bloemen. Ik heb niets geschapen dat niet doordrongen is van schoonheid.

Als dat geldt voor de geschapen dingen, **dan geldt dit nog meer voor de orde van mijn Waarheden, die hun wortels hebben in mijn Godheid.**

Wanneer zij de ziel bereiken, zijn zij als zonnestrallen die de aarde bereiken en verwarmen zonder de zon ooit uit te putten. De ziel raakt zo verliefd op mijn Waarheden dat het bijna onmogelijk wordt om ze niet in praktijk te brengen.

Wanneer het daarentegen de vijand is die handelt of wanneer het gaat om fantasieën die zich willen voordoen als Waarheden, hebben deze dingen geen licht, geen inhoud, geen schoonheid, geen aantrekkingskracht.

Ze zijn leeg en levenloos. De ziel voelt zich niet geneigd om offers te brengen om hen in praktijk te brengen.

Maar de waarheden die je van je Jezus hoort, zijn vol leven en aantrekkingskracht. Waarom twijfel je?

14-11- 10 maart 1922- Daden die in de Goddelijke wil worden verricht hebben een universeel effect. Wie de Goddelijke Wil doet, is koning(in) van alles.

Ik was bezig met de Uren van de Passie en zoals gewoonlijk stortte ik me in de Heilige Wil van God, die ik aanbood ten behoeve van iedereen.

Maar mijn wil leek zich toe te eigenen, en vaak zei ik: "Mijn Jezus, in het bijzonder voor hulp, voor verlichting, voor bevrijding van die ziel".

Mijn lieve Jezus berispte mij en Hij zei:

"Mijn dochter, alles wat in mijn Wil gedaan wordt, is als de zon die zich over iedereen verspreidt. Als je in mijn Wil bidt, bied je mijn Bloed, mijn Pijnen, mijn Wonden aan en deze worden omgezet in vele stralen van Licht die zich over iedereen verspreiden.

Zij dalen snel neer in de diepste gevangenis van het Vagevuur en zetten hun pijnen en duisternis om in Licht.

Het kan voor iedereen gelijk zijn.

Als er een verschil is, kan dat nooit aan de kant van degene die geeft, liggen maar aan de kant van degene die ontvangt, afhankelijk van de gesteldheid van elk.

Het is zoals met de zon. Zij geeft aan alles evenveel licht geeft. Zij verwarmt het ene stuk grond evenveel als het andere.

Maar wie geniet ervan? Degene die werkt.

Welke grond brengt vrucht voort? Waar het zaad gezaaid wordt.

De andere grond blijft met al het zonlicht onvruchtbaar.

In mijn Wil is er geen onderscheid. Hij gaat vanzelf, verspreidt zich overal en wil zich aan iedereen geven. Wie wil kan nemen.

Ik bleef verbaasd achter toen ik dit hoorde.

Jezus voegde eraan toe: "Ah! Je zou willen doen als de zon, die haar licht, haar warmte, op een speciaal punt zou willen concentreren, om het zo te kunnen verwarmen en verlichten,

zodanig dat dit punt in de zon zelf verandert, terwijl zij haar regelmatige loop volgt over alle andere dingen”.

En ik: “Ja, ja, dat is het precies, het gewicht van de dankbaarheid die ik voel zet mij daartoe aan.”

Jezus glimlachte toen Hij dit hoorde en Hij vervolgde:

“Als dat zo is, doe het dan Maar je moet weten dat, aangezien mijn Wil alles beheerst, overal aanwezig is, iedereen ondersteunt, bekend is bij de Hemel, de aarde en zelfs bij de demonen, er niemand is die zich tegen Hem kan verzetten.

Dus de ziel die mijn Wil doet, moet alles beheersen, overal aanwezig zijn, alles ondersteunen, en Ik wil dat ze door iedereen gekend wordt”.

En ik: “Mijn Liefde, ik ben bij niemand bekend.”

En Hij: “Hoezo, kent niemand je!

Alle heiligen en engelen kennen je, één voor één, en wachten vol spanning op je werk in mijn Wil, als een goddelijke en meest harmonieuze Noot die over alles wat ze in hun leven hebben gedaan stroomt, om het meer glans en vreugde te geven.

Alle zielen in het vagevuur kennen je, omdat ze de voortdurende verkoeling voelen die het werk in mijn Wil met zich meebrengt.

De demonen kennen je door de kracht van mijn Wil die ze in jou voelen.

En als *de aarde* je nu niet kent, zal ze je in de toekomst kennen.

Dit gebeurt en Ik doe dit voor wie mijn Wil doet, zoals Ik deed voor mijn Hemelse Moeder.

Ik maakte haar tot Koningin van alles en Ik heb aan iedereen opgedragen om haar als hun Koningin te erkennen en te eren.

En Ik heb haar de opdracht gegeven om met haar voet de kop van de helse draak te verpletteren.

Zo doe Ik voor hen die in mijn Wil leven, alles staat onder hun heerschappij. En er is geen Goed dat niet van hen komt”.

14-12- 13 maart 1922 - Het horen van de Waarheden doet de ziel veel goed.

Toen ik buiten mijn lichaam was, bevond ik me in een vallei vol

bloemen waar ***ik mijn biechtvader zag die enkele dagen eerder was overleden (op 10 maart).***

Zoals hij dat ook deed toen hij nog op aarde leefde, riep hij me toe: "Zeg eens, wat heeft Jezus je gezegd?"

Ik antwoordde hem: "Hij sprak tot mij in mijn binnenste, maar zei niets met woorden; en je weet dat ik de dingen die ik op deze manier waarneem niet doorvertel."

Hij zei: "Ik wil ook horen wat Hij je innerlijk heeft gezegd."

Omdat ik me zo in het nauw gedreven voelde, antwoordde ik:

"Hij zei me:

Mijn dochter, Ik draag je in mijn Armen.

Mijn Armen zullen voor jou als een klein bootje zijn om je te laten varen op de eindeloze zee van mijn Wil. Door je daden in mijn Wil te blijven volbrengen, zul je de zeilen, de mast en het anker vormen.

Ze zullen niet alleen dienen om het bootje te verfraaien, maar ook om het sneller te laten varen. Ik bemin de zielen die in mijn Wil leven zozeer dat Ik hen in mijn armen draag zonder hen ooit te verlaten."

Terwijl ik zo met mijn biechtvader sprak, zag ik de Armen van Jezus de vorm aannemen van een klein bootje waarin ik me bevond.

Naar aanleiding van mijn woorden zei de biechtvader mij:

"Je moet weten dat toen Jezus tot je sprak en je zijn Waarheden openbaarde, er stralen van Licht op jou neerdaalden.

Omdat jij niet Zijn Kracht hebt, onthulde je deze Waarheden, toen je ze aan mij doorvertelde, druppel voor druppel.

Toch werd mijn ziel er helemaal door verlicht.

Slechts een klein beetje van dat Licht was voldoende om me te motiveren en om me te laten verlangen naar meer van deze Waarheden, om nog meer Licht te ontvangen. *Want dit Licht ging gepaard met een hemelse geur en een goddelijk gevoel.*

Aangezien het simpele feit dat ik deze Waarheden hoorde mij deze genade gaf, wat zal het dan zijn voor hen die ze in praktijk brengen?

Daarom wilde ik zo graag horen wat Jezus tegen je zei en wou ik het

zo graag aan anderen laten weten.
Dat kwam door het Licht en de Geur.

Als je eens wist hoeveel Goed mijn ziel aan deze Waarheden ontleende!_Dat Licht en die hemelse Geur verfristen niet alleen mijzelf, maar dienden ook als Licht voor de mensen om mij heen!

Toen je je daden volbracht in de Goddelijke Wil,
voelde ik het Zaad van deze zeer heilige Wil in mij neerdalen.

Ik zei hem: "Laat me uw ziel zien, laat me zien hoe zij Licht uitstraalt"
Hij opende zich aan de kant van zijn Hart en ik zag zijn ziel stralen van Licht. De lichtdeeltjes versmolten en scheidden zich weer, het ene vloog over het andere heen. Het was prachtig om te zien.

Hij voegde eraan toe: "Zie je hoe mooi het is om deze Waarheden te horen! Degenen die niet naar de Waarheden luisteren, zijn omgeven door zo'n duisternis dat ze angst inboezemen."

14-13- 16 maart 1922 - Het Leven in de Goddelijke Wil levert geen buitengewone uiterlijke bewijzen op. Alles speelt zich af tussen God en de ziel. Voorbeeld: Maria, de Moeder van God.

In mijn gebruikelijke toestand dacht ik:
"Ik voel me het lelijkste wezen dat er bestaat.

Maar mijn lieve Jezus zegt me dat zijn plannen voor mij groot zijn en dat het werk dat Hij in mij opbouwt zo belangrijk is, dat Hij het zelfs niet aan zijn engelen wil toevertrouwen.

Hij wil zelf de Bewaker, de Acteur en de Toeschouwer zijn.

Maar wat doe ik dan zo groots? Niets!

Mijn uiterlijke leven is zo gewoon dat ik minder doe dan de meesten.

Terwijl deze gedachten door mijn hoofd gingen,
onderbrak mijn altijd vriendelijke Jezus hen en Hij zei:

"Mijn dochter, het is duidelijk dat je zonder Jezus niets goeds kunt bedenken en alleen maar onzin kunt zeggen.

Ook mijn geliefde Moeder heeft in haar uiterlijk leven niets bijzonders bereikt. Het leek zelfs alsof ze minder deed dan anderen.
Ze verlaagde zich tot het uitvoeren van de meest alledaagse taken.
Ze spon, naaide, veegde de vloer en stookte het vuur op.
*Wie had kunnen denken dat zij **de Moeder van God** was!*

Haar uiterlijke handelingen verraadden daar niets van.
"Maar toen zij Mij, het Eeuwige Woord, in haar Schoot droeg,
werd zij bij elke beweging die zij maakte, bij elk van haar menselijke handelingen door de hele Schepping vereerd.

Door haar straalde het Leven en de steun van alle schepselen.
De zon was van haar afhankelijk en vertrouwde op haar om haar licht en warmte te behouden.
De aarde verwachtte van haar dat zij het leven van haar planten zou ontwikkelen.

Alles hing van haar af. De hemel en de aarde waren aandachtig voor haar geringste beweging.
Maar wie zag dat? Niemand!

Al haar Grootheid, haar Macht en haar Heiligheid,
- de immense oceanen van weldaden die uit haar Schoot kwamen,
- elke slag van haar hart,
- haar ademhalingen, haar gedachten, haar woorden,
alles vloog rechtstreeks naar haar Schepper.

Er was een voortdurende uitwisseling tussen God en haar.
Alles wat van haar uitging, keerde terug naar haar Schepper.
Het kwam op zijn beurt bij haar terecht.

Deze uitwisselingen vergrootten haar Grootheid, verheven haar en stelden haar in staat alles te beheersen.
Toch merkte niemand iets ongewoons aan haar op.
Alleen Ik, haar God, haar Zoon, wist alles.
Er was zo'n sterke band tussen mijn Moeder en Mij dat haar Hart en het Mijne in harmonie klopten.

Zij leefde van mijn eeuwige Hartslagen, en Ik van haar moederlijke Hartslagen. Onze levens waren gekenmerkt door voortdurende uitwisselingen.

Dat is precies wat haar in mijn Ogen onderscheidde als mijn Moeder.

Uiterlijke handelingen bevredigen Mij niet en bevallen Mij niet als zij niet voortkomen uit een innerlijk waarvan Ik het leven ben.

Dat gezegd zijnde,
wat is er zo abnormaal aan het feit dat jouw leven zo gewoon is?
Ik bedek gewoonlijk mijn grootste Werken met de meest gewone dingen zodat niemand ze kan ontdekken.
Dat geeft Mij meer vrijheid om te handelen.

Wanneer Ik alles voltooid heb, dan, in een verrassingseffect,
laat Ik mijn Werk aan iedereen zien en wek Ik bewondering.

Is het een geringe prestatie

- dat de daden van de mensen in de stroom van mijn Wil vloeien en
- dat mijn eigen Daden één zijn met die van de mensen?

Is het een geringe prestatie

- dat het Goddelijke Verlangen de daden van de mensen doordringt als hun oorzaak,
- dat menselijke daden worden omgevormd in Goddelijke Daden, in Goddelijke Liefde, in Goddelijke Verzoening, in Eeuwige en Goddelijke Glorie?

Is het niet wonderbaarlijk dat de menselijke wil zich kan handhaven in een voortdurende uitwisseling met de Goddelijke Wil en dat de Wil van de Ene zich in de andere uitstort?

Mijn dochter, Ik vraag je om aandachtig te zijn en Mij trouw te volgen.

Ik antwoordde: "Mijn Liefde, er is de laatste tijd zoveel gebeurd dat ik me afgeleid voelde."

Hij vervolgde: "Wees dus aandachtig, want wanneer je handelingen niet in overeenstemming zijn met mijn Wil, is het alsof de zon stilstaat. Als je afgeleid bent, is het alsof wolken de zon bedekken en duisternis je overspoelt. Maar wanneer de afleiding onvrijwillig is, is een krachtige en beslissende daad van jouw wil voldoende om je terug te brengen naar mijn Wil.

Dan gaat de Zon weer schijnen en verdwijnen de wolken. En de Zon van mijn Wil gaat nog schitterender en met nog meer pracht schijnen.

14-14- 18 maart 1922 - Ik voel medelijden wanneer Ik mensen zie die geketend zijn door hun zonden! Ik heb dit Lijden van geketend te zijn gewild om de mensen van hun ketenen te bevrijden.

Ik begeleidde Jezus in **de Pijnen van zijn Lijden.**

Hij toonde zich aan mij en **Hij zei:** "Mijn dochter, de zonde ketent de ziel en verhindert haar om het goede te doen.

De geest voelt dan de ketenen van de schuld en wordt belemmerd in haar begrip van het goede. *De wil* voelt zich belemmerd en verlamd. In plaats van het goede te verlangen, verlangt hij het kwade. Het verlangen om naar God te vliegen is geknakt.

Ik voel medelijden wanneer Ik mensen zie die geketend zijn door hun zonden!

Daarom was het ***eerste Lijden*** dat Ik wilde ondergaan, dat **van geketend zijn.** Ik wilde dit om de mensen van hun ketenen te bevrijden.

De ketenen die Mij belemmerden werden banden van Liefde zodra ze Mij raakten. Toen mijn ketenen de mensheid raakten, verbrandden en vernietigden ze de ketenen die haar vastbonden en bonden ze de mensen aan Mij in Liefde.

Mijn liefde is een actieve Liefde. Zij kan niet bestaan zonder te handelen. Daarom heb Ik voor elke persoon voorbereid wat hij nodig heeft voor zijn rehabilitatie, zijn genezing en het herstel van zijn schoonheid.

Ik heb alles zo geregeld dat als de mensen dat willen, zij alles wat ze nodig hebben tot hun beschikking hebben.

- Mijn Kettingen zijn klaar om de hunne te verbranden,
- de stukken van mijn Vlees om hun wonden te bedekken en te verfraaien,
- mijn Bloed om hen leven te geven.

Alles is klaar!

Ik heb voor iedereen voorbereid wat hij persoonlijk nodig heeft. Omdat mijn Liefde wil handelen en zich wil geven, voel Ik Mij gedreven door een intens verlangen, een onweerstaanbare kracht, die Mij geen rust gunnen.

Maar weet je wat Ik doe als Ik zie dat bijna niemand ontvangt wat Ik aanbied? Ik concentreer mijn ketenen, de stukjes van mijn Vlees en mijn Bloed op degenen die Mij verlangen en Mij beminnen. Ik vul hen met Schoonheid.

Vervolgens bind ik hen aan Mij met mijn kettingen van Liefde om hun leven van genade te vermenigvuldigen tot honderdvoudig. Alleen dan vindt mijn Liefde haar vervulling, haar voldoening en haar rust."

Terwijl Hij deze dingen zei, zag ik zijn kettingen, de stukken van zijn Vlees en zijn Bloed zich over mij uitstorten. Hij was zeer verheugd om al zijn Verdiensten op mij toe te passen. En Hij bond mij volledig aan Zich. Hoe goed is Jezus! Moge Hij voor altijd gezegend zijn!

Later kwam Hij terug en **Hij voegde eraan toe**: "Mijn dochter, Ik voel de behoefte dat de mens in Mij rust, en Ik in hem.

Maar weet je wanneer de mens in Mij rust en Ik in hem?
Wanneer zijn verstand aan Mij denkt en Mij begrijpt,
rust hij in het Verstand van zijn Schepper.
En de Intelligentie van de Schepper rust in de geschapen geest.

Wanneer de menselijke wil zich verenigt met de Goddelijke Wil,
omhelzen zij elkaar en rusten zij samen.

Als de mens boven alle geschapen dingen uitstijgt en alleen zijn God bemint, welk een aangename rust is dit voor God en de ziel!
Wie rust geeft, ontvangt rust. Ik leg de ziel in mijn armen te slapen en Ik houd haar in de zoetste slaap.

14-15- 21 maart 1922 - Het dubbele zegel van het Fiat op de geschapen dingen.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, dacht ik aan de heilige Goddelijke Wil.

Mijn altijd vriendelijke Jezus nam me in zijn Armen, drukte me tegen zich aan en slaakte een diepe zucht.

Ik voelde zijn Adem tot in mijn hart doordringen.

Hij zei mij: "Dochter van mijn Wil, mijn almachtige Adem geeft je het leven van mijn Wil. In feite mijn Wil geeft aan degene die in mijn Wil leeft, zijn Adem als Leven.

En terwijl mijn Wil over een ziel blaast, duwt Hij alles weg wat niet van Mij is. En zo ademt zij enkel de lucht van mijn Wil in.

En zoals de lucht is in- en uitgeademd door het lichaam, zo gebeurt dit ook voor de ziel. Bij elke ademhaling ontvangt de ziel Mij en geeft zij zichzelf aan Mij.

Mijn Wil verspreidt zich over de hele Schepping.

Er is niets waarop Hij zijn Stempel niet gedrukt heeft.

Toen Ik mijn Fiat uitsprak om de dingen te scheppen, nam mijn Wil zijn heerschappij over alles en Hij werd het Leven en het behoud van alle dingen.

Nu verlangt mijn Wil dat alle dingen in Hem ingesloten zijn, zodat Hij een teruggave ontvangt voor zijn nobele en goddelijke Daden.

Hij wil zijn Bries, zijn Geuren en zijn Licht doorheen alle menselijke daden laten stromen. *De daden van de mensen en de Daden van mijn Wil stromen dan samen en versmelten zich tot Eén.* Dat was het enige doel van de Schepping: ***dat alle willen Eén zouden worden.***

Dat is wat Ik wil, wat Ik vraag en wat Ik verwacht. Daarom heb Ik zo'n haast *om mijn Wil, zijn Waarde en zijn Effecten bekend te maken.*

Daarom heb Ik zo'n haast om mijn Wil, Zijn waarde en Zijn effecten bekend te maken.

Wanneer de zielen die in mijn Wil leven, hun daden verrichten, zullen deze zich door hun voortdurende uitstraling in mijn Wil, als lucht over alles verspreiden. En hun daden zullen zich vermenigvuldigen in alle menselijke daden, alles doordringend en bedekkend, als daden van mijn Wil.

Dan zal Ik het doel van de Schepping bereiken.

Mijn Wil zal in hen rusten en de nieuwe generatie vormen.
En alle dingen zullen het dubbele zegel van mijn Wil dragen:
- het Fiat van de Schepping en
- de echo van mijn Fiat in de mensen.

**14-16- 24 maart 1922 - De zielen die in de Goddelijke Wil leven
vervangen met hun daden de vermenigvuldiging van het
Sacramenteel Leven van Jezus.**

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand.
Mijn altijd vriendelijke *Jezus kwam en Hij zei mij:*

"Mijn dochter, wanneer de ziel haar daden in mijn Wil verricht,
weerspiegelt zij mijn Leven. Als zij tien handelingen verricht in mijn
Wil, weerspiegelt zij Mij tien keer.
Als zij er twintig, honderd, duizend of zelfs meer in mijn Wil verricht,
weerspiegelt zij Mij even vaak.

Dit is vergelijkbaar met de sacramentele Consecratie:
Ik word gereproduceerd in evenveel Hosties als er geconsacreerd zijn.
Ik heb echter een priester nodig om de hosties te consacreren.

In het geval van mijn Wil heb Ik de daden nodig van de mensen
die levende hosties zijn,
- niet levenloos zoals de sacramentele hosties vóór hun consecratie -
zodat mijn Wil in deze daden kan worden opgenomen.

***Zo word Ik weerspiegeld in elke daad van een mens,
wanneer deze in mijn Wil verricht wordt.***

Om deze reden vindt mijn Liefde volledige verlichting en volledige
voldoening in de zielen die in mijn Wil leven.
Zij vormen het fundament niet alleen voor de daden van Liefde en
Aanbidding die alle mensen mij verschuldigd zijn, maar ook voor mijn
Sacramenteel Leven zelf.

Hoe vaak blijft mijn Sacramenteel Leven gevangen en geketend in
enkele geconsacreerde Hosties!
Er zijn maar weinig mensen die de Communie ontvangen.

Vaak is er geen priester om Mij te consacreran.

Mijn Sacramenteel leven wordt niet alleen niet gereproduceerd zoals Ik dat zou willen, maar Het houdt vaak zelfs op te bestaan.

O, hoe lijdt mijn Liefde! Ik zou mijn Leven elke dag willen reproduceren in evenveel Hosties als er mensen zijn zodat Ik mij aan elk van hen kan geven.

Maar Ik wacht tevergeefs: mijn Wil blijft verlamd.

Maar wat Ik besloten heb, zal gebeuren.

Daarom sla Ik een andere weg in. En Ik vermenigvuldig Mij in elke handeling van de mensen die in mijn Wil leven.

Ik wil dat deze handelingen de reproductie van mijn Sacramenteel Leven brengen. O ja! Deze zielen die in mijn Wil leven, compenseren
- voor alle Communies die de mensen niet ontvangen en
- voor de consecraties die de priesters niet verrichten!

In hen vind Ik alles,
zelfs de voortplanting van mijn Sacramenteel Leven.

Ik herhaal, jouw zending is zeer belangrijk. Ik had je geen hogere, nobelere, subliemere, goddelijkere taak kunnen geven.

Er is niets dat Ik niet in jou zal concentreren,
zelfs tot aan **de vermenigvuldiging van mijn Leven.**

Ik zal nieuwe wonderen van Genade verrichten die nog nooit eerder zijn verricht. Wees daarom aandachtig en trouw.
Zorg ervoor dat mijn Wil altijd leven heeft in jou.

Zo zal Ik in jou het werk van de hele Schepping terugvinden,
met alle rechten die Mij toekomen en alles wat Ik verlang.

14-17- 28 maart 1922 - Alles wat Jezus op aarde gedaan heeft, is een voortdurende Daad van Zichzelf te geven aan de mens. Overeenstemming voor elk geschapen ding.

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me volledig versmolten met de heilige Wil van mijn aanbiddelijke Jezus.

Hij zei mij: "Dochter van mijn Wil, als je wist welke wonderen er gebeuren wanneer je versmelt met mijn Wil, zou je versteld staan.

Luister nu: alles wat ik op aarde heb gedaan, is Mijzelf voortdurend aan de mens geven, hem omringend als een kroon.

Mijn Gedachten vormen een kroon rond de intelligentie van de mens. Mijn Woorden, mijn Werken, mijn Stappen, enz., vormen een kroon rond zijn woorden, werken en stappen, zodat Ik, door haar dingen met de Mijne te verweven, tegen mijn Hemelse Vader kan zeggen dat haar werken de Mijne zijn.

Maar welke daden zijn zo verweven met de Mijne, waarmee Ik de hele menselijke familie kroon?
Het zijn de daden van degenen die in mijn Wil leven.

Terwijl je je gedachten versmolt in mijn Wil, hoorden mijn Gedachten, die je als een kroon omringden, de echo van mijn Gedachten in jouw geest.

En door zich te vereenzelvigen met die van jou, vermenigvuldigden zij die van jou met die van Mij en vormden ze een dubbele kroon rond de menselijke intelligentie.

En mijn Vader ontving, niet alleen van Mij, maar ook van jou, goddelijke Glorie van alle geschapen intelligenties.
Hetzelfde gebeurt met woorden en met al het andere.

En Hij ontvangt deze goddelijke Glorie niet alleen van de mensen, maar van alle andere geschapen dingen. Alle dingen zijn immers geschapen om voortdurende liefde naar de mens te laten stromen.

En de mens, moet terecht eer en liefde betonen aan zijn Schepper voor elk geschapen ding.

Wie maakt zich dat Fiat eigen, waardoor alle dingen zijn gemaakt, om eerbetoon, aanbidding en goddelijke liefde voor haar Schepper over alles te verspreiden? Iemand die in mijn Wil leeft!

Zij maakt zich dat Almachtige Fiat bijna bij elk van haar woorden

eigen. De echo van het Eeuwige Fiat weerklinkt in haar Goddelijke Fiat waarin zij leeft. Zij verspreidt zich, stroomt, vliegt, en drukt een ander Fiat op elk geschapen ding, en geeft haar Schepper het eerbetoon en de liefde terug die Hij wenst.

Zo deed Ik het toen Ik op aarde was.

Er is niet één ding waarvoor Ik mijn goddelijke Vader niet heb geprezen in naam van alle mensen.

Ik wil en verwacht dat degenen die in mijn Wil leven hetzelfde doen.

Als je eens wist hoe prachtig het is om

- in het fonkelen van de sterren en in de stralen van de zon

mijn Glorie, mijn Liefde en mijn diepe Aanbidding

- verenigd met jouw liefde en aanbidding te plaatsen!

Alles vliegt op de vleugels van de wind en vult de atmosfeer!

Alles stroomt in het water van de zeeën!

De Schepper wordt geprezen door elke plant en elke bloem!

Alles vermenigvuldigt zich met elke beweging van de schepselen!

Zij vormen een eensgezinde stem *die herhaalt:*

"Liefde, glorie en aanbidding aan onze Schepper!"

Daarom weerkaatst de mens die in mijn Wil leeft mijn Stem.

Hij reproduceert mijn Leven en bezingt de Glorie van de Schepper.

Hoe zou Ik deze mens niet kunnen liefhebben? Hoe zou Ik hem niet alles kunnen geven alles geven wat Ik voor alle andere had voorzien?

Hoe zou Ik hem niet de suprematie boven alle anderen geven?

Ach! Mijn liefde zou tenietgedaan worden als Ik dat niet zou doen!

14-18- 1 april 1922 - Het leed veroorzaakt door het gemis van Jezus is groter zijn dan dat van het vagevuur. De meest vernederende stap in het Lijden van Jezus was dat Hij gekleed werd en behandeld werd als een gek.

Mijn dagen zijn vol bitter lijden omdat ik Jezus maar zelden zie.

Zelfs wanneer Hij zich toont, is het als een bliksemflits die onmiddellijk weer verdwijnt. Wat een lijden! Wat een verschrikkelijke pijn!

Mijn geest wordt geteisterd door de gedachte dat mijn Leven, mijn Alles, nooit meer terugkomt: "Ach, alles is voorbij voor mij!
Hoe zal ik Hem terugvinden?
Aan wie moet ik dat vragen? Ach, niemand heeft medelijden met mij!"

Terwijl ik in deze gedachten verzonken was, *kwam* mijn altijd vriendelijke *Jezus naar me toe*. **Hij zei me:**

"Mijn arme dochter, mijn arme dochter, wat lijd je toch! Je lijdens overtreft zelfs dat van de zielen in *het vagevuur*. Zij zijn verstoken van mijn aanwezigheid omdat ze zich bezoedeld voelen door hun zonden.

Hun zonden verhinderen hen niet alleen Mij te zien, maar verbieden hen zelfs om dicht bij Mij te komen omdat zelfs de kleinste zonde niet kan bestaan in de aanwezigheid van mijn oneindige Heiligheid.

Zelfs als Ik hen zou toestaan in mijn aanwezigheid te komen, zou hen dat, omdat zij bezoedeld zijn, een grotere kwelling geven dan zelfs de hel.

Er is geen grotere kwelling waaraan Ik een ziel zou kunnen onderwerpen dan haar te dwingen in mijn Aanwezigheid te zijn terwijl ze nog bezoedeld is door de zonde.

Om deze reden, om haar martelingen te verlichten, sta Ik de ziel toe zich eerst van haar fouten te zuiveren en vervolgens in Mijn Aanwezigheid te komen.

Maar wat betreft de kleine Dochter van mijn Wil, zijn het niet haar fouten die Mij ervan weerhouden om Mij aan haar te tonen. Het is mijn Gerechtigheid die tussen ons beiden staat.

Daarom, wanneer je Mij niet kan zien, overtreft jouw lijdens elk ander lijdens. Arm kind, houd moed, je bent verbonden met mijn eigen lot.

*Hoe verschrikkelijk zijn de straffen van de Gerechtigheid!
Ik kan ze alleen delen met degenen die in mijn Wil leven omdat er een goddelijke Kracht nodig is om hen te kunnen dragen.*

Vrees niet, ik zal spoedig terugkeren zoals gewoonlijk.
Laat de stralen van Gerechtigheid de mensen raken. Ook mijn

Gerechtigheid moet haar loop volgen. En jij zal niet in staat zijn om dat alles te verdragen. Daarna zal ik bij jou zijn zoals voorheen.

Maar zelfs nu laat Ik je niet in de steek. Ook Ik weet dat je niet zonder Mij kunt. Ik zal in het diepst van je hart zijn en daar zullen we met elkaar praten.

Daarna volgde ik **de uren van de Passie**, met name het gedeelte waarin **Jesus werd gekleed en behandeld als een gek**.

Mijn geest was volledig in dit mysterie verdiept.

Toen **zei Jezus mij**:

"Mijn dochter, **dit was de meest vernederende scène van mijn Passie: gekleed en behandeld worden als een gek**.

Het maakte van Mij een speelbal, een vermaak voor de Joden. Mijn oneindige Wijsheid kon niet aan een grotere vernedering worden onderworpen. Maar het was noodzakelijk dat ik, de Zoon van God, dit lijden onderging.

De zonde maakt de mens gek. Er is geen grotere waanzin. Van koning verandert hij hem in een slaaf en een speelbal van de meest verachtelijke hartstochten die hem nog meer tiranniseren dan wanneer hij krankzinnig zou zijn.

Deze hartstochten, naar hun eigen grillen en fantasieën, werpen hem in de modder en bedekken hem met het meest verachtelijke. O, wat is de zonde verschrikkelijk! De mens zal nooit in staat van zonde voor de Allerhoogste Majesteit mogen verschijnen.

Ik wilde een dergelijke straf ondergaan om te smeken dat de mens deze staat van waanzin zou verlaten.

Ik heb mijn Lijden aan mijn hemelse Vader aangeboden in ruil voor de straffen die de mens verdiende voor zijn waanzin.

Elke pijn die ik tijdens mijn Passie heb geleden, was niets anders dan de echo van de pijn die de mensen verdienden. Die echo weerklonk boven mij en onderwierp Mij aan pijn, minachting, spot, hoon en alle kwellingen."

14-19- 6 april 1922 - Wonderbare gevolgen van daden die verricht zijn in de Goddelijke Wil.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bracht mijn lieve Jezus mij buiten mijn lichaam en Hij toonde mij een menigte mensen die weenden, dakloos waren en in grote wanhoop.

Hun steden, klein en groot, waren verwoest en hun straten verlaten. Er was enkel nog puin te zien.

Geen enkele plaats was gespaard gebleven van de ramp.

Mijn God! Wat een pijn om zulke dingen te zien!

Ik keek naar mijn lieve Jezus, maar Zijn blik was van mij afgewend. Hij weende bitter. Met een snikkende Stem **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, de mens is zo in beslag genomen door de aarde dat hij de Hemel vergeten is.

Het is terecht dat de aarde van hem weggenomen wordt en dat hij ronddwaalt zonder een toevluchtsoord te kunnen vinden, zodat hij zich herinnert dat de Hemel bestaat.

Door zijn overdreven zorg voor zijn lichaam is de mens zijn ziel vergeten. Alles is voor het lichaam: genoegens, comfort, extravagaties, luxe, enz.

Zijn ziel, verstoken van alles, schreeuwt om voedsel.

Bij velen is zij gestorven. Maar oh, hoe verhard is de mens! Zijn hardheid zet Mij ertoe aan hem nog harder te slaan - in de hoop dat de straffen hem zullen temmen.

Mijn hart werd gekweld. **Jezus vervolgde:**

"Je lijdt veel als je ziet dat de aarde in opstand komt, en dat het water en het vuur hun grenzen overschrijden en zich tegen de mens keren. Laten we teruggaan naar je bed en samen bidden voor het lot van de mens.

In mijn Wil zal jouw hart over de hele aarde kloppen.

Het zal voor alles kloppen en Mij onvermoeibaar zeggen: "Liefde!"

En als Ik de mensen sla, zal je hartslag zich in de weg plaatsen, zodat

de slagen minder hard zijn. En als Ik hen aanraak, zal dat hen de balsem van mijn Liefde en die van jou brengen.

Ik bleef erg bedroefd.

Voorals omdat mijn lieve Jezus zich terugtrok en zich zo diep in mij terugtrok dat ik zijn aanwezigheid nauwelijks nog kon voelen.

Wat een kwelling!

Ook de gedachte aan straffen maakte me doodsbang.

Het ontbreken van zijn aanwezigheid bezorgde mij een dodelijk leed.

In deze toestand probeerde ik me te verenigen met de heilige Wil van mijn God. En ik zei Hem:

"Mijn Liefde, in uw Wil is wat van U i,s ook van mij.

De zon is van mij, alle geschapen dingen zijn van mij.

Ik geef ze aan U.

Moge elk stukje licht en warmte van de zon je vertellen:

"Ik bemin U, ik aanbid U, ik zegen U, ik bid tot U" voor iedereen.

De sterren behoren mij toe en in elk van hun schitteringen verzegel ik mijn oneindige en immense **"ik bemin U"** voor iedereen.

De planten, de bloemen, het water, het vuur, de lucht zijn van mij

Ik geef ze aan U zodat ze namens iedereen tegen U kunnen zeggen:

"ik bemin U" met dezelfde eeuwige liefde waarmee U ons hebt geschapen!"

Oh! Als Ik al mijn liefde voor U zou proberen uit te drukken, zou dat veel te lang duren!

Vervolgens kwam Jezus naar me toe en **Hij zei**:

Mijn dochter, hoe mooi zijn de daden en gebeden die in mijn Wil worden verricht! Hoezeer wordt de mens dan omgevormd naar de gelijkenis met zijn Schepper en geeft Hem iets terug voor alles wat Hij voor de mensen gedaan heeft!

Ik heb alles voor de mens geschapen en Hem alles gegeven.

De mens die in mijn Wil leeft, stijgt op naar zijn Schepper.

Hij vindt Hem bij het scheppen van alle dingen.

Hij schiep hen als evenzovele geschenken aan de mensheid.

De ziel heeft voor de veelheid van zoveel geschenken, zonder in zichzelf de scheppende kracht te hebben om evenveel dingen te scheppen als zij ontvangen heeft. En zij biedt Hem zijn eigen Dingen aan om Hem in liefde te vergoeden.

*Ik gaf je de zon, de sterren, de bloemen, het water, het vuur, de lucht, om je mijn liefde te geven. En jij, dankbaar, aanvaardde hen
En door mijn liefde in omloop te brengen, gaf je Mij er iets voor terug.*

Ik gaf je de zon, en jij gaf Mij de zon.

Ik gaf je sterren, bloemen, water... en jij gaf ze terug aan Mij.

De tonen van mijn liefde weerklonken opnieuw over alle geschapen dingen, en met één stem gaven ze Mij de Liefde die Ik over de hele Schepping had laten stromen.

In mijn Wil plaatst de ziel zich op het niveau van haar Schepper.
En in zijn eigen Wil ontvangt zij en geeft zij.

O, Welke competitie is er tussen de ziel en haar Schepper!

Als iedereen dit zou kunnen zien, zouden zij versteld staan bij het zien dat in mijn Wil de ziel een kleine god wordt - maar alles krachtens de macht van mijn Wil.

O, wat een wedijver vindt er plaats tussen de Schepper en de mens!
Als iedereen dit zou kunnen zien, zouden ze versteld staan te zien hoe, krachtens de Macht van mijn Wil, de ziel een kleine god wordt.

14-20- 8 april 1922 - Het Leed dat Jezus ondervond bij het zien van de vervormde wil, intelligentie en geheugen van de mensen.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, dacht ik na over het lijden dat mijn geliefde ***Jezus in de hof van Gethsemani*** ondergaan heeft, toen al onze fouten voor hem verschenen.

Diepbedroefd ***zei Jezus mij*** in mijn binnenste: "***Mijn dochter, mijn Lijden was enorm en onbegrijpelijk voor een geschapen geest.***

Het was bijzonder intens toen Ik zag hoe de menselijke intelligentie volledig vervormd was. Mijn mooi evenbeeld, dat Ik gereproduceerd had in de geschapen geest, was afschuwelijk geworden.

Wij hadden de mens **een wil, een verstand en een geheugen** gegeven.

De glorie van mijn hemelse Vader straalde uit van de menselijke wil. Hij had deze bekleed met zijn Macht, zijn Heiligheid en zijn Adel.

Hij had wegen opengelaten tussen Zichzelf en de menselijke wil zodat deze zich kon verrijken met de schatten van de Godheid. Tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil was er geen onderscheid tussen 'mijn dingen' en 'jouw dingen'. Alles werd in onderlinge overeenstemming gemeenschappelijk bewaard.

De menselijke wil was een afspiegeling van de Onze,

- gelijk aan onze Essentie,
- een weerspiegeling van Onszelf.

Zo was ons Leven voorbestemd om het leven van de mens te zijn.

Mijn Vader had hem **een vrije en onafhankelijke wil** gegeven,

- naar het voorbeeld van de Zijne.

Maar deze menselijke wil is misvormd. Zijn vrijheid is ingeruild voor de slavernij van de laagste hartstochten! Ach! Deze rebelse wil is de oorzaak van alle huidige menselijke ellende!

Hij is niet meer te herkennen! Hoe ver is hij verwijderd van zijn oorspronkelijke adel! Hij maakt misselijk!

Later heb **Ik, de Zoon van God**, ertoe bijgedragen de mens te voorzien van **een intelligentie, waaraan Ik mijn Wijsheid en de Kennis** van alle dingen heb doorgegeven. Zo kon de mens, door deze dingen te kennen hen ten volle waarderen en ervan kan genieten.

Maar helaas is het verstand van de mens vervuld van afschuwelijke ondeugden! Hij heeft zijn kennis gebruikt om zijn Schepper te verloochenen!

Vervolgens **heeft de Heilige Geest** bijgedragen door de mens **een geheugen te geven,** zodat hij,

- door zich de vele geschenken te herinneren die hij in zijn intieme relatie met zijn Schepper had ontvangen, doordrongen zou worden van voortdurende stromen van Liefde.

De Liefde was voorbestemd om dit geheugen te bekronen, om het te

doordringen. Maar wat een droefheid voor de eeuwige Liefde!
Dit geheugen dient om zich de genoegens, de rijkdommen en zelfs de zonden te herinneren!

Zo werd de Allerheiligste Drie-eenheid verdreven uit de weldaden die Zij zelf aan de mensen geschonken had!

Mijn verdriet bij het zien dat deze drie vermogens die Wij aan de mens gegeven hebben, vervormd waren, is onbeschrijfelijk.
Wij hadden onze troon in de mens gevestigd.
En hij heeft ons verdreven.

14-21- 12 april 1922 - Zonde verbreekt de stroom van Liefde en opent de stroom van Gerechtigheid.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand toen mijn geliefde Jezus zich vol verdriet aan mij toonde. Hij leek op het punt te staan om zijn Gerechtigheid haar loop te laten gaan, daartoe gedwongen door de mensen zelf. Ik smeekte Hem zijn straffen te verzachten.

Hij zei mij: "Mijn dochter, tussen de Schepper en de mensen zou er enkel Liefde mogen circuleren.

De zonde verstoort deze stroom en opent de deur voor Gerechtigheid.

Terwijl zij zich een weg baant tussen de mensen, verlangt mijn Gerechtigheid ernaar om het Koninkrijk van mijn geschonden Liefde te herstellen.

O, als de mens niet zondigde, zou mijn Gerechtigheid niet hoeven in te grijpen. Denk je dat Ik de mens wil straffen?

Nee, nee! Dat doet Mij zeer veel pijn.

Het is zeer moeilijk voor Mij om de mens aan te raken.

Maar het is de mens zelf die Mij dwingt hem te straffen.

Bid dat de mensheid zich bekeert, zodat
- wanneer het Koninkrijk van Liefde hersteld is,
de Gerechtigheid zich snel kan terugtrekken.

14-22- 13 april 1922 - Drievoudige bevestiging van het verlangen om in de Goddelijke Wil te leven. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, leeft in de Schoot van de Allerheiligste Drie-Eenheid.

Ik was mijn gebruikelijke gebeden aan het zeggen. Toen verraste mijn altijd vriendelijke Jezus mij van achteraan en riep me bij mijn naam. **Hij zei:**

Luisa, dochter van mijn Wil, wil je altijd in mijn Wil leven?

Ik antwoordde: Ja, o Jezus.

Hij vervolgde: Maar wil je echt in mijn Wil leven?

Ik antwoordde: "Echt, mijn Liefde. Bovendien zal ik geen andere wil erkennen. Ik zou me daar niet aan kunnen aanpassen."

Jezus zei opnieuw: "Maar weet je zeker dat je dat wilt?"

Ik voelde me verward en bijna angstig en ik **voegde eraan toe:**

"Jezus, mijn Leven, U maakt me bang met uw vragen.

Leg het me duidelijker uit. Ik antwoord U met zekerheid.

Maar ik reken altijd op uw Kracht en op de hulp van uw Wil, die mij zo goed omhult dat ik niet anders kan leven dan in Hem."

Hij slaakte een zucht van verlichting en **Hij vervolgde:**

"Wat verheugen mij uw drie antwoorden! Vrees niet, ze zijn slechts

bevestigingen opdat ***in jou met een drievoudig zegel de Wil van de drie Goddelijke Personen verzegeld wordt.***

Weet dat iedereen die in mijn Wil leeft hoog moet opstijgen om in de Schoot van de Allerheiligste Drie-Eenheid te leven.

Jouw leven en het Onze moet één zijn.

Daarom is het noodzakelijk en gepast

- ***dat je weet waar je bent en in welk Gezelschap je verkeert.***
- ***dat je je schikt naar alles wat Wij doen,***
- ***dat je niet gedwongen maar vrijwillig, met liefde en volledige bewust in onze Schoot leeft.***

Weet je nu wat ons Goddelijk Leven is?

Wij vermaken Ons enorm met het voortbrengen van nieuwe beelden van Onszelf. Wij zijn voortdurend bezig met het vormen van onze Beelden, zozeer zelfs dat de Hemel en de aarde gevuld zijn met onze Beelden. Hun schaduwen stromen overal.

De zon is ons Beeld. Haar licht is de schaduw van het Onze, dat de hele aarde verlicht.

Het firmament is ons Beeld. Het strekt zich overal uit en het draagt de schaduw van onze eigen Onmetelijkheid.

De mens is ons Beeld. Hij draagt onze Kracht, onze Wijsheid en onze Liefde in zich.

Wij doen dus niets anders dan voortdurend onze Beelden voortbrengen, die op Ons lijken. Nu zal iemand die in Onze Wil leeft, in Onze schoot, samen met Ons vele andere kopieën van Onszelf vormen.

Zij zal met Ons zijn in Ons werk.

Zij zal kopieën en schaduwen van Ons uit zichzelf laten komen, die de hele aarde en de hemel vullen.

Wij hebben de eerste mens met onze Handen geschapen en hem het leven ingeblazen. Alle andere mensen stammen van hem af en zijn replica. Doorheen alle generaties creëert onze Macht deze kopieën.

Omdat je bent aangesteld als de eerstgeboren dochter van onze Wil, is het noodzakelijk dat je met Ons leeft om de eerste kopie te vormen van de ziel die in onze Wil leeft.

Zo kan zij, terwijl zij in Ons leeft, onze Houding overnemen en met onze Kracht leren handelen volgens onze Manier.

Zodra Wij van jou de eerste kopie van de ziel die in Onze Wil leeft, gemaakt hebben, zullen er meer kopieën volgen.

De weg van onze Wil is lang. Hij omvat de Eeuwigheid.

Hoewel het je misschien lijkt alsof je de hele weg al hebt afgelegd, heb je nog een lange weg te gaan.

Je hebt veel van Ons te ontvangen

- zodat je onze manieren van doen leert kennen en
- zodat je een goede eerste kopie kunt zijn voor de zielen die in onze Wil zullen leven.

Dit is het belangrijkste werk dat Wij in jou moeten verrichten.

Daarom moeten Wij je veel geven. En het is zeer noodzakelijk dat Wij je in staat stellen om te ontvangen wat Wij je geven.

Dat was de reden voor mijn drievoudige vraag.

Het was om je voor te bereiden, om je open te stellen, om je te verheffen tot het niveau van de plannen die Wij met je hebben.

Mijn Verlangen hieromtrent is zo groot dat Ik al het andere opzijzet om mijn doel te bereiken. Wees daarom aandachtig en blijf Mij trouw.

14-23- 17 april 1922 - De Goddelijke Wil maakt de ziel tot koningin van alles.

Ik was buiten mijn lichaam toen ik mijn lieve Jezus zag, mijn Leven en mijn Alles. Er straalden ontelbare zonnen van Hem uit, die Hem omringden.

Ik vloog midden in dit Licht en wierp me in zijn Armen.
Ik omhelsde Hem zeer stevig en ik zei Hem:
"Eindelijk heb ik U gevonden; nu zal ik U nooit meer verlaten.

U hebt me te lang laten wachten!
Zonder U ben ik levenloos, en ik kan niet levenloos blijven.
Dus ik zal U nooit meer verlaten."

Ik omhelsde Hem stevig, bang dat Hij zou wegvluchten.
Alsof Hij genoot van mijn omhelzing, zei Hij mij:

"Mijn dochter, wees niet bang, Ik zal je niet meer verlaten.
Net zoals jij niet zonder Mij kunt, kan Ik ook niet zonder jou.
En om je ervan te verzekeren dat Ik je niet zal verlaten,
zal Ik je vastketenen en binden met mijn eigen Licht."

Ik bleef zo ondergedompeld en overspoeld door het licht van Jezus dat het me leek alsof ik geen uitweg kon vinden. Hoe gelukkig voelde ik me en hoeveel heb ik begrepen te midden van dit Licht!

Ik heb geen woorden om het uit te drukken.
Ik herinner me dat Hij me zei:

"Dochter van mijn Wil, dit Licht waarin je ondergedompeld bent, is niets anders dan onze Wil. Het wil jouw wil verteren om je onze Vorm te geven, deze van de drie Goddelijke Personen

Zodanig dat, door je volledig in Onszelf te transformeren,
Wij Onze Wil in jou zullen achterlaten als goddelijke Acteur,
die in alles wat Wij doen met Ons overeenkomt.

Zo zullen onze Beelden uit Onszelf voortkomen, en Onze Wil, die in
jou werkt, zal er zoveel van jou overnemen.

O, hoe zal het doel van de Schepping vervuld worden!

De echo van onze Wil zal de echo zijn van onze eigen Wil die jij bezit.
De uitwisselingen zullen wederzijds zijn, de Liefde zal wederzijds zijn.

Wij zullen in volledige harmonie zijn, en de mens zal versmelten met
zijn Schepper. Dan zal er niets meer ontbreken aan onze Vreugde,
aan ons Geluk, waarvoor Wij de Schepping hebben voortgebracht.

Het 'Laten Wij de mens maken naar Ons Beeld en Onze gelijkenis' zal
zijn volledig in vervulling gaan.

En Wij zullen Het in Onze schoot ontvangen als Ons werk,
net zoals Wij Het hebben voortgebracht.

Als enige acteur in de schepping zal onze Wil alles tot voltooiing
brengen, de Schepping zal haar doel bereiken. We zullen haar
terugwinnen in ons Hart als ons Werk, zoals oorspronkelijk voorzien.

Als je niet zonder Mij kunt zijn, dan komt dat door de echo van mijn
Liefde die in jou weerklinkt. Want ook mijn Liefde kan niet zonder jou.

.Als jij niet zonder Mij kunt zijn, dan komt dat door de echo van mijn
Liefde die in jou weerklinkt. Want ook mijn Liefde kan niet zonder jou.

Bevend van emotie, zoek je naar Degene die zoveel van je houdt.
Ik zie dat je naar mij zoekt. Ik voel de echo van jouw liefde in de Mijne.
En Ik voel Mij genoodzaakt je nieuwe stromen van Liefde te sturen
zodat je Mij nog meer zult zoeken.

En ik: 'Ach, mijn Liefde, soms, hoezeer ik ook naar U zoek, komt U
niet, en daarom, nu ik U gevonden heb, zal ik U niet meer verlaten.
Ik ga niet meer terug naar mijn bed - dat kan ik niet.
U hebt me te lang laten wachten.

Ik vrees dat als ik terugga, U uw afwezigheden zal herhalen.
En ik drukte Hem nog steviger tegen me aan en ik herhaalde:
'Ik zal U niet meer verlaten, ik zal U niet meer verlaten.'

Hoewel Jezus genoot van mijn omhelzing, zei Hij mij:
'Mijn geliefde dochter, je hebt gelijk dat je niet zonder Mij kunt, zonder je Leven. Maar wat gaan Wij doen met mijn Wil?
Het is mijn Wil die wil dat je teruggaat naar je bed.

Wees niet bang, Ik zal je niet verlaten. Ik zal de stroom van het Licht van mijn Wil tussen jou en Mij in stand houden.
Wanneer je Mij wilt, hoef je alleen maar deze stroom aan te raken.
Op de vleugels van mijn Wil zal Ik snel naar je toe komen.

Ga dus terug naar je bed, om geen andere reden dan mijn Wil
- die zijn plan met jou wil verwezenlijken
- die zijn weg in jou wil vinden.
Ik zal je zelf begeleiden om je de kracht te geven om terug te keren.

Oh! De Goedheid van Jezus! Het lijkt erop dat Hij mij zonder mijn toestemming niet zou hebben teruggebracht.
Zodra ik tegen Hem zei: "Jezus, doe wat U wil",
bevond ik me terug in mijn lichaam.

Daarna was ik de hele dag omgeven door Licht.
Als ik dat wilde, raakte ik het Licht aan en Hij kwam.

De volgende dag haalde Hij me uit mijn lichaam.
En Hij liet mij allerlei geschapen dingen zien.

Hij toonde zich niet alleen als Schepper en Beheerder.
Maar uit Hem kwam het Leven en de instandhouding van alles voort.

De Scheppende Kracht stond voortdurend in contact met de hele Schepping. Als deze Kracht ook maar even zou ontbreken, zou alles in het niets oplossen.

Mijn geliefde Jezus zei mij:

*"Ik wil de kinderen van mijn Wil de macht over alles geven.
Mijn Macht en die van hen moeten één zijn.*

Als Ik Koning ben, moeten zij koningen zijn.
En als Ik je de kennis van alles heb meegedeeld, dan is dat niet enkel zodat je dit weet, maar ook om te regeren en om deel te nemen aan het behoud van alle geschapen dingen.

Net zoals Mijn Wil zich vanaf Mij uitstrekt over alle schepselen, wil Ik ook dat Hij zich vanuit jou uitstrekt.

Later toonde Hij mij een plaats waar zwarte rook opsteeg.

Hij zei mij: "Kijk, dat zijn staatslieden die willen beslissen over het lot van de naties. Daarom zal er niets goeds uit hen voortkomen. Ze zullen er alleen in slagen elkaar tot wanhoop te drijven en zo de situatie te verergeren.

Arme naties, geleid door blinden vol egoïstische belangen!
Deze mannen zullen de geschiedenis ingaan als grotesk,
- alleen in staat om verderf en chaos te zaaien.

Maar laten Wij ons terugtrekken; laten Wij hen aan hun lot over, zodat ze de gevolgen zien van handelen zonder Mij.

Daarna verdween Jezus en bevond ik me terug in mijn lichaam.

14-24- 21 april 1922 - Effecten van het Gebed in de Goddelijke Wil.
--

Alles wat ik schrijf, doe ik uit gehoorzaamheid.

Maar ik doe het nog meer:

- uit angst Jezus te mishagen en
- uit angst dat Hij mij zijn Aanwezigheid zal ontnemen.

Alleen Hij weet wat het mij kost om van zijn aanwezigheid verstoken te zijn! Als ik een dag zonder zijn aanwezigheid doorbreng, oh! Wat een lijden!

Ik zei tegen mezelf: "Wat heeft Hij Zijn belofte om mij niet te verlaten snel gebroken! O heilige en eeuwige Wil, breng mij mijn Grootste Goed, mijn Alles terug!"

Het verdriet dat ik voelde was zo groot dat ik er helemaal melancholisch van werd.

In deze toestand probeerde ik me te verenigen met zijn heilige Wil.

Toen kwam Jezus. Hij weende en zijn Hart was gebroken.
Toen ik Hem zag wenen, zette ik mijn problemen opzij.
En terwijl ik Hem omhelsde en zijn Tranen droogde, zei ik Hem:
*"Wat is er aan de hand, Jezus?
Waarom ween je zo? Wat hebben ze U aangedaan?"*

Hij antwoordde: "Ach, mijn dochter, ze willen Mij uitdagen.
Ze bereiden een vreselijke uitdaging voor Mij voor, een uitdaging die
afkomstig is van de leiders. Mijn Pijn is zo groot dat Ik voel dat mijn
Hart in stukken gescheurd wordt! O, hoe terecht is het dat mijn
Gerechtigheid zich tegen de mensen keert!

Kom met Mij mee in mijn Wil,
- laten Wij ons verheffen tussen Hemel en aarde en
- laten Wij samen de Allerhoogste Majesteit aanbidden.
- Laten Wij Hem zegenen en Hem eer bewijzen voor alles,
zodat
- de Hemel en de aarde vervuld zijn met daden van aanbidding,
eerbetoon en zegeningen, en
- alles de weldadige effecten ervan mogen ontvangen.

Zo bracht ik de ochtend door met bidden met Jezus in zijn Wil.
Maar, o, wat een verrassing! *De Goddelijke Wil verspreidde onze
Gebeden over alle geschapen dingen.*

Onze Gebeden drukten hun stempel op elk van hen.
Onze Gebeden bereikten ook *het Koninkrijk der Hemelen*,
waar alle zaligen hun stempel en een nieuwe gelukzaligheid
ontvingen. Deze afdrukken daalden zelfs neer *in het vagevuur*.
En iedereen ontving de weldadige effecten ervan.

*Wie kan zeggen wat bidden met Jezus inhoudt
en welke effecten dat heeft!*

Toen we samen hadden gebeden, zei Jezus mij: ***"Mijn dochter, heb
je gezien wat het betekent om te bidden in mijn Wil?"***

Aangezien er geen enkel punt is waar mijn Wil niet is, *stroomt het
gebed over iedereen en alles. Het is Leven.
Het is de Actrice en de Toeschouwer voor alles.*

Evenzo worden de daden die in mijn Wil worden verricht, *Leven*.
Zij zijn de acteurs en toeschouwers voor alles,
zelfs voor de vreugde en gelukzaligheid van de heiligen.

Overal brengen ze het Licht, de geurige en hemelse Lucht die
Vreugde en Geluk uitstraalt.

Verlaat daarom nooit mijn Wil.

De Hemel en de aarde wachten op nieuwe vreugde en nieuwe pracht.

<p>14-25- 25 april 1922 - Duizenden engelen bewaken en beschermen de daden die in de Goddelijke Wil verricht worden.</p>

Ik was in mijn gebruikelijke toestand, volledig ondergedompeld in de
Goddelijke Wil. Toen ***zei mijn lieve Jezus tegen mij:***

"De zon laat de planten niet in de steek, maar
- streelt hen met haar licht en bevrucht hen met haar warmte,
totdat ze bloemen en vruchten voortbrengen.

Vervolgens laat zij jaloers deze vruchten rijpen, beschermt zij hen met
haar licht en laat ze hen pas los wanneer de landbouwer hen plukt om
zich te voeden.

Zo gaat het ook met de daden die in mijn Wil verricht worden.

Mijn Liefde en jaloersheid jegens hen zijn zo groot dat
- mijn Genade hen streelt,
- mijn Liefde hen vormt, vruchtbaar maakt en laat rijpen.

Ik belast duizenden engelen met hun bescherming.
Omdat deze Daden Zaadjes zijn, opdat mijn Wil op aarde en in de
Hemel wordt vervuld, beschermen de engelen hen angstvallig.

Ik geef aan deze Daden mijn Adem als dauw
en mijn Licht als schaduw.

En de engelen, aangetrokken en respectvol, aanbidden hen
omdat ze in hen de eeuwige Wil zien.

Zij laten deze Daden enkel los wanneer zij zielen zien die hen willen nemen als goddelijke Vruchten, voor hun eigen voedsel.
O, de vruchtbaarheid van deze handelingen!

Jezus omhelsde me stevig en **Hij voegde eraan toe:**
"Mijn dochter, deze daden zijn zo immens, zodanig dat, wanneer een ziel hen verricht, er in de Hemel en op aarde niets is dat er niet aan deelneemt. Door deze Daden wordt de ziel in gemeenschap gebracht met alle geschapen dingen.

Alle weldaden van het firmament, de zon, de sterren, het water, het vuur en al het andere:
- zijn niet alleen voortdurend verbonden met deze zielen,
- maar worden ook hun bezit.

De ziel is in harmonie met de hele Schepping.

Waarom is dat zo? Omdat de zielen die in mijn Wil leven bewaarders, beschermers, steunpilaren en verdedigers van mijn Wil zijn.

Zij anticiperen op wat Ik wil.

Zonder dat Ik erom vraag, beantwoorden zij mijn Wensen.
Zij begrijpen de Grootheid en Heiligheid van mijn Wil.
Ze bewaken en verdedigen haar jaloers.

Hoe zou het niet gepast zijn dat alle schepselen verrukt zijn bij het aanschouwen van deze zielen, die getuigen van hun God door de deugd van mijn Wil?

*Wie anders dan zij die in mijn Wil leven, kan mijn Rechten verdedigen!
Wie anders kan Mij werkelijk liefhebben met een onbaatzuchtige liefde, gelijk aan mijn Liefde!*

Ik voel me sterker met deze zielen, maar sterk door mijn eigen Kracht. Ik ben als een koning die zich sterker, glorieuzer en veiliger voelt te midden van zijn trouwe ministers dan wanneer hij alleen is.

Als hij alleen is, betreurt hij de afwezigheid van zijn ministers omdat hij

- niemand heeft om zijn hart bij uit te storten,
- niemand aan wie hij zijn rijkdommen kan toevertrouwen.

Ik ben als deze koning.

Wie kan Mij trouwer zijn dan degenen die in mijn Wil leven?

Ik zie mijn Wil in hen weerspiegeld. Daardoor voel Ik Me nog glorieuzer. *Ik vertrouw hen alles toe en stel mijn vertrouwen in hen.*

14-26- 29 april 1922 - Zij die in de Goddelijke Wil leven, leven met de Hartslagen van God.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik mijn ziel en mijn hele innerlijk, - gedachten, gevoelens, hartslagen, neigingen, enz. veranderd in evenzoveel stralen van Licht.

Ze werden zo lang en breed dat ze uit mijn innerlijk tevoorschijn kwamen en in harmonie waren met de zon. Toen stegen ze nog hoger op, raakten de hemel en zij verspreidden zich over de hele aarde.

Toen ik dit alles bekeek, merkte ik dat mijn lieve Jezus al deze lichtstralen in zijn hand hield en met een wonderbare beheersing stuurde, verlengde, verbreedde en vermenigvuldigde naar believen. Wanneer de geschapen dingen door deze lichtstralen geraakt werden, kwamen ze in harmonie en vierden ze feest.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, heb je gezien hoe Ik liefdevol speel met de Daden die in mijn Wil worden verricht en hoe Ik hen leid?"

Ik ben er zo jaloers op dat Ik hen aan niemand toevertrouw, zelfs niet aan de ziel zelf. Ik sta niet toe dat ook maar één gedachte, één vezel, verstoken blijft van de Almacht van mijn Wil.

Elk van deze Daden is doordrongen van goddelijk Leven.

Wanneer de geschapen dingen door deze handelingen geraakt worden, voelen zij het Leven van hun Schepper;

Ze ervaren opnieuw het almachtige Fiat waaruit ze hun bestaan hebben ontleend. En ze vierden feest.

Deze prachtige harmonie, deze stralen van licht komen uit je innerlijk voort. Als je hart niet in mijn Wil leefde, maar in een andere of in je eigen wil, zou je hart niet deze goddelijke levensimpulsen hebben.

In plaats daarvan zouden het menselijke hartslagen zijn zonder goddelijk Leven, menselijke gevoelens, enz.

Aangezien de mens niet in staat is om Licht voort te brengen maar hij enkel duisternis kan voortbrengen, zou dus in plaats van Licht, duisternis heersen. Mijn Wil zou bedroefd zijn omdat Ik niet al mijn Kracht in jou zou kunnen gebruiken.

Terwijl Jezus mij dit vertelde, wilde ik zien of er in mijn ziel bepaalde menselijke impulsen bestonden die de goddelijke Hartslagen zouden kunnen verstoren.

Ondanks al mijn onderzoek heb ik die niet gevonden.

Toen **voegde Jezus eraan toe:** "Tot nu toe zijn er geen. Ik zeg je dit om je aandachtig te maken en je vertrouwd te maken met wat het betekent om in mijn Wil te leven: *leven in mijn Wil is: leven met eeuwige Hartslagen, met mijn almachtige Adem.*"

14-27- 8 mei 1922 - Jezus voelt het verdriet van degenen die Hem beminnen.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, toonde mijn geliefde Jezus zich, nauwelijks en als een vluchtige lichtstraal. Nu eens toonde Hij een facet van zijn Licht, dan weer zijn Hand, enz. Ik voelde een onbeschrijfelijke droefheid.

Toen streelde Hij mijn gezicht met zijn Hand en **Hij zei mij:**

"Arm kind, wat lijd je toch!"

Daarna trok Hij zich terug.

Toen **dacht ik bij mezelf:** "Jezus heeft me herhaaldelijk gezegd dat Hij veel van me houdt en dat het Hem pijn doet om te zien hoe ik lijd onder zijn afwezigheid. Wie weet hoe Hij nu lijdt als Hij ziet hoe ik gebroken ben door het verdriet van zijn afwezigheid.

Om zijn lijden te verzachten, wil ik sterk worden.

Ik ga proberen gelukkiger te zijn, minder verdrietig en meer aandacht te besteden aan het in stand houden van mijn vlucht en mijn houding in zijn Wil.

Zo kan ik Hem een troostende kus brengen, zonder verdriet maar met vreugde en vrede, een kus die Hem niet bedroefd zal maken.

Terwijl ik hierover nadacht,
vol verdriet *en met een gebroken hart*, verscheen Hij in mij.
In het midden van zijn Hart was een klein vlammetje te zien.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, het is waar dat

- hoe meer Ik je zie lijden wanneer Ik je mijn aanwezigheid onthoud,
- hoe meer verdriet Ik heb.

Aangezien mijn afwezigheid hiervan de oorzaak is, is mijn verdriet niets anders dan het gevolg van de Liefde die Ik voor je heb.

Daarom

- wanneer je verdrietig en terneergeslagen bent,
- weerspiegelen jouw hartslagen zich in de Mijne en laten Mij jouw verdriet voelen.

Oh! Als je eens wist hoeveel pijn Ik voel als Ik zie hoe je omwille van Mij lijdt,

- zou je altijd voorzichtig en tactvol zijn;
- zou je er altijd voor zorgen dat je mijn Lijden niet nog erger maakt.

Want het verdriet van degenen die het meest van Mij houden vloeit voortdurend in mijn Hart.

Kijk: de Wonde die je in het midden van mijn Hart ziet en waaruit een vlam ontsnapt, is van jou.

Maar wees niet ontroostbaar, want hoewel ze Mij veel pijn geeft, geeft ze Mij ook veel liefde.

Wees in vrede! Ik zal mijn Gerechtigheid laten geschieden, maar ik zal je niet verlaten. Ik zal vaak terugkomen, al is het maar als een bliksemflits. En Ik zal je blijven bezoeken.

14-28- 12 mei 1922 - Zij die in de Goddelijke Wil leven, nemen deel aan alles wat God verwezenlijkt.

Ik zei tegen mezelf:

"Wie zou kunnen zeggen welke belediging ik mijn lieve Jezus heb aangedaan? Waarom komt hij niet zoals gewoonlijk?"

Hoe kan de Goedheid van zijn Heilig Hart,
- die zo snel bezwijkt voor degenen die Hem liefhebben,
mijn vele smeekbeden weerstaan?"

Terwijl ik met zulke gedachten bezig was, kwam Hij uit mijn binnenste tevoorschijn en Hij bedekte mij met een mantel die schitterde van Licht, zo stralend dat ik enkel nog licht was.

Hij zei mij: "Mijn dochter, waar ben je bang voor?"

Kijk: om je gerust te stellen en je beschermd te laten voelen,
*heb Ik je met deze mantel van Licht bedekt
zodat geen enkel wezen je kwaad kan doen.*

Bovendien, waarom verspil je je tijd met zoeken naar manieren
waarop je Mij zou kunnen beledigen?

*Het gif van schuldgevoelens mag geen toegang krijgen tot degenen
die in mijn Wil leven.*

Ach, mijn dochter, ***de heiligheid in mijn Wil is nog niet bekend.***

Elke vorm van heiligheid heeft zijn eigen specifieke kwaliteiten.
Velen zijn verbaasd te horen dat Ik je regelmatig kom bezoeken,
aangezien het niet gebruikelijk is dat Ik dat met zielen doe.
Heiligheid in mijn Wil is onlosmakelijk met Mij verbonden.

Om een ziel tot het goddelijke niveau te verheffen,
moet Ik haar bewaren:

- ofwel vereenzelvigd met mijn Mensheid,
- ofwel in het Licht van mijn Godheid.

Ik zou in een ziel geen gesteltenis om te handelen in mijn Wil kunnen handhaven, als mijn Daden en die van haar niet één zouden zijn.

Daarom neemt de ziel die in mijn Wil leeft

- al mijn Eigenschappen in zich op en
- versmelt zij met elk van mijn Daden, inclusief de Daden van mijn Gerechtigheid.

Om deze reden verberg Ik mijn Mensheid voor jou wanneer Ik wil straffen. Mijn Mensheid is namelijk toegankelijker voor de menselijke natuur. Wanneer je zijn uitstraling ontvangt, voel je de Liefde en het Mededogen die Ik voor de zielen voel. En met je menselijke eigenschappen stop je de gesels waarmee Ik hen zou willen straffen.

Dus wanneer de zielen Mij zo ver drijven dat Ik hen zou willen straffen, verberg Ik mijn Mensheid voor jou en verhef Ik je tot het niveau van mijn Godheid.

Daar, gefascineerd door mijn Godheid, ben je gelukkig en voel je de uitstraling van mijn Mensheid niet. Dan ben Ik vrij om de mensen te straffen.

Ofwel toon Ik je mijn Mensheid om je te laten deelnemen aan mijn Daden van Barmhartigheid jegens de mensen, ofwel neem Ik je op in mijn Godheid om je te laten deelnemen aan mijn Daden van Gerechtigheid.

Je bent altijd bij Mij, maar wanneer Ik je in mijn Godheid opneem, geef Ik je een grotere Genade.

Maar jij, die mijn Mensheid niet ziet, klaagt dat je van Mij verstoken bent omdat je je niet realiseert welke grote Genade Ik je schenk.

Toen ik hoorde dat ik deelnam aan daden van de Gerechtigheid, was ik geschokt en ik zei Hem:

"Mijn Liefde, betekent dit dat wanneer U de mensen straft en hun huizen vernietigt, ik met U deelneem aan deze operaties?"

Nee, nee! Moge de Hemel mij vrijstellen van het aanraken van mijn broeders! Wanneer U wil straffen,

- zal ik klein worden in uw Wil, en

- zal ik mij niet in Hem verspreiden

om niet betrokken te worden bij wat U doet.

Ik wil deelnemen aan alles wat U doet,

maar in het straffen van mensen, nee, nooit!

Jezus antwoordde: "Waarom ben je geschokt?"

Als je versmolten bent in mijn Wil, kun je jezelf niet uitsluiten van wat Ik doe. Het is een intrinsiek onderdeel van het Leven in mijn Wil.

Dat is precies ***het onderscheidende kenmerk van Heiligheid in mijn Wil:***

niets uit eigen kracht te volbrengen, maar alles doen wat God doet.

Mijn Gerechtigheid, mijn Heiligheid en mijn Liefde houden de Rechten van de Godheid in evenwicht.

Als er geen Gerechtigheid was, zou de volmaaktheid van mijn Godheid niet volledig zijn. Als je in mijn Wil wilt leven zonder deel te nemen aan de daden van mijn Gerechtigheid, zal je heiligheid in mijn Wil niet tot volle bloei kunnen komen.

Wanneer twee rivieren samenkomen,
wordt de ene gedwongen te doen wat de andere doet.
Als ze gescheiden zijn, volgt elk zijn eigen weg.

Mijn Wil en de jouwe zijn deze twee samengevoegde rivieren.
En wat de ene doet, moet de andere ook doen.
Dus gaf ik me volledig over aan zijn Wil,
maar ik voelde toch een grote afkeer van de Gerechtigheid.

Mijn lieve Jezus kwam terug en **Hij vervolgde:**
"Als je eens wist hoeveel het Mij kost om mijn Gerechtigheid te gebruiken en hoezeer Ik de mensen bemin!
De Schepping is voor Mij
- wat het lichaam is voor de ziel,
- wat de schil is voor de vrucht.

Ik ben met de mens verbonden door een voortdurende werking.

Maar de geschapen dingen verhullen Mij,
net zoals het lichaam van de mens zijn ziel verhult.
Zonder de ziel zou het lichaam echter geen leven hebben.

Op dezelfde manier benader Ik de mens door alle geschapen dingen heen. Ik raak hem aan en houd zijn leven in stand.

Ik ben verborgen in het vuur en Ik troost de mens met zijn warmte.

Als Ik niet in hem was, zou het vuur geen warmte geven;
het zou als een vuur in een schilderij zijn, zonder leven.
Wanneer Ik de mens benader door middel van vuur,
herkent hij Mij niet, noch groet hij Mij.

Ik ben in het water

en door het water nader Ik de mens door zijn dorst te lessen.

Als Ik niet in het water was, zou het de dorst niet lessen,
het zou dood water zijn.

Maar wanneer Ik de mens zo bezoek,
loopt hij langs Mij heen zonder zelfs maar zijn hoofd te buigen.

Ik ben verborgen in het voedsel en Ik bezoek de mens door het
voedsel, zijn substantie, kracht en smaak.

Als Ik niet in het voedsel aanwezig was, zou de mens, zelfs als hij at,
nog steeds honger hebben. Maar hoewel hij zijn voedsel uit Mij haalt,
keert de mens Mij de rug toe.

Ik ben verborgen in de zon en Ik bezoek de mens met haar licht en
warmte bijna elk moment. Maar de ondankbare mens reageert hierop
met voortdurende beledigingen.

Ik bezoek de mens door alle dingen,

- door de lucht die hij inademt, door de geurige bloemen,
- door de lichte en verfrissende bries,
- door de donder die rommelt,
- door alles.

Mijn bezoeken zijn ontelbaar. Zie je hoezeer Ik de mens liefheb!

En jij, die in mijn Wil bent, neem samen met Mij deel

wanneer Ik de mens bezoek om zijn leven te behouden.

Wees dus niet geschokt als je soms bij Mij betrokken bent
in mijn werken van Gerechtigheid."

**14-29- 15 mei 1922 - Jezus zegt dat Hij zich beledigd voelt door
Luisa's klachten en tranen. Hij kalmeert haar.**

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me overweldigd door de
langdurige afwezigheid van Jezus. Ik was aan het bidden en ik voelde
iemand achter mij staan. Omdat ik niet besepte dat het Jezus was,

schrok ik en begon ik te rillen.

Toen toonde Hij zich, stak zijn Arm uit en nam mijn hand in de Zijne.

Hij zei mij:

"Wees niet bang, Luisa, Ik ben het."

Verontrust als ik was en moe van het wachten, **zei ik Hem:**

"Het is duidelijk, Jezus, dat U niet meer van mij houdt zoals vroeger.

U hebt me alles afgenomen, zelfs het lijden.

U was alles wat ik nog had. Maar vaak verdwijnt U en weet ik niet wat ik moet doen of waar ik U kan vinden.

Ach, het is waar: U bemint mij niet meer."

Jezus keek ernstig, vol Majesteit, zodanig dat het angst inboezemde.

Hij zei:

"Je beledigt Mij als je zegt dat Ik je niet meer bemin zoals vroeger.

Wees voorzichtig, want de kleinste twijfel over mijn Liefde is in mijn Ogen de ernstigste belediging!

"Wat! 'Houdt U dan niet meer van mij? Houdt U niet meer van mij?'"

En alle Genade die Ik je heb gegeven en die Ik voor jou voorbereid heb, hebben dan geen enkele waarde in jouw ogen?"

Ik raakte in de war en ik werd bang toen ik de strenge houding van Jezus zag. Diep in mijn hart smeekte ik Hem mij te vergeven en medelijden met mij te hebben.

Met een zachtere Blik **zei Hij mij:**

"Beloof Mij dat je dit nooit meer zult zeggen. Om je te laten zien dat Ik je bemin, wil Ik je laten lijden door mijn Pijnen met jou te delen."

Nadat Hij me enigszins had laten lijden, **vervolgde Hij:**

"Nu wil Ik je laten zien hoezeer Ik je bemin."

Hij toonde mij zijn open Hart, waaruit immense Zeeën ontsprongen

- van Macht, van Wijsheid, van Goedheid,

- van Liefde, van Schoonheid en van Heiligheid.

In het midden van elk van deze Zeeën stond geschreven:

'Luisa, dochter van mijn Oneindigheid,

Luisa, dochter van mijn Macht,

Luisa, dochter van mijn Wijsheid;

Luisa, dochter van mijn Goedheid,

Luisa, dochter van mijn Liefde;
Luisa, dochter van mijn Schoonheid,
Luisa, dochter van mijn Heiligheid.'
Hoe meer ik deze dingen zag, hoe verwarder ik werd.

En Jezus vervolgde: 'Heb je gezien hoezeer Ik je bemin:
- jouw naam staat niet alleen in mijn Hart geschreven
- maar ook in elk van mijn eigenschappen?

Je naam geschreven in mijn Hart opent nieuwe stromen
van genade, licht, liefde, enz.
Maar ondanks dit alles zeg je dat Ik je niet bemin?
Hoe kun je zoiets zelfs maar veronderstellen!

Alleen Jezus weet hoe verpletterd ik me voelde bij de gedachte dat ik
Hem beledigd had, en dat in zijn Aanwezigheid.
O mijn God, wat een pijn! Hoe vreselijk is het om schuldig te zijn!

**14-30- 19 mei 1922 - In de Hemel schenkt de Goddelijke Wil
gelukzaligheid aan de uitverkorenen. Op aarde werkt Hij en
vermenigvuldigt Hij zijn Weldaden in de daden van de mens.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd vriendelijke Jezus
toonde zich in mij, waar Hij een klein deurtje opende.
Hij legde zijn armen op de deur. Hij boog zijn Hoofd naar binnen om te
zien wat de mensen deden. Ik kon samen met Jezus kijken.

Wie zou al het kwaad kunnen beschrijven dat daar te zien was:
- de beledigingen tegen Jezus en
- de straffen die de mensen te wachten stonden.

Een verschrikkelijk schouwspel! Ik zag ook hoe onze arme natie door
goddelijke straffen werd getroffen. Toen bleef ik staan bij Jezus, die
vol tederheid, liefde en ook verdriet was.

Ik herinnerde me dat ik een paar dagen eerder er niet in geslaagd was
om zijn Houding ten opzichte van de mensen te veranderen.

Ik zei Hem: "Mijn Liefde en mijn Leven.

Zie hoe onze geliefde broeders lijden. Hebt U geen medelijden? Ik zou graag alles willen lijden om te voorkomen dat zij door deze straffen worden getroffen. Bedenk dat dit een plicht is die op mij rust als slachtofferziel, naar uw voorbeeld.

Hebt U niet alles voor ons geleden?
Wil U niet dat ik lijd zodat zij deze straffen bespaard blijven?
Wil U niet dat ik U navolg, U die zoveel hebt geleden?

Jezus onderbrak me:

"Ach, mijn dochter, de mens heeft zo'n niveau van verdorvenheid bereikt dat Ik er alleen maar met afschuw naar kan kijken.

Ik kan hem alleen doorheen jou bekijken. Omdat ik in jou de tederheid van mijn Mensheid en mijn gebeden vind, krijg Ik mededogen. En uit liefde voor jou zal Ik levens sparen.

De mens heeft strenge zuiveringen nodig. Anders zal hij de werkelijkheid niet zien, noch zal hij zijn fouten en gedrag corrigeren.

Daarom, om hem te verwarren en de dingen te vernieuwen, zal Ik alles door elkaar schudden. Ik zal nieuwe en onvoorspelbare straffen bedenken waarvan hij de bron niet kan achterhalen.

Maar vrees niet. Vanwege jouw liefde zal Ik een deel van de Schepping sparen. Want Ik voel in jou wat Ik in mijn Mensheid voel: - een solidariteit met alle mensen. Daardoor is het voor Mij moeilijk om je verzoeken te weerstaan, om je teleur te stellen.

Later bevond ik me buiten mijn lichaam op een zeer hoge plek, waar ik mijn hemelse moeder, onze overleden aartsbisschop, mijn ouders en mijn lieve Jezus in de armen van de bisschop zag.

Toen de bisschop mij zag, legde hij Jezus in mijn armen en hij zei:
"Neem hem, mijn dochter, en verheug je in Hem."

Toen Jezus in mijn armen lag, zei Hij mij:

"Geliefde dochter van mijn Wil, Ik wil jouw banden met de grote Gave van het Leven in mijn Wil vernieuwen.

En Ik wilde getuigen voor deze gebeurtenis:
mijn lieve Moeder, de bisschop die aan je geestelijke begeleiding

deelnam toen hij op aarde was, en je ouders.
Zo zal je sterker worden bevestigd in mijn Wil,
en zal je alle zegeningen ontvangen die mijn Wil met zich meebrengt.
En deze getuigen zullen als eersten de effecten ontvangen van de
glorie die verbonden is met je leven in mijn Wil.

Je bent slechts een atoom in mijn Wil.
Maar in dit atoom leg Ik alle substantie en kracht van mijn Wil.
Zodanig dat, wanneer je beweegt, de immense Zee van mijn Wil je
beweging zal ontvangen en haar wateren zullen beroerd worden.
Door deze beroering zullen de wateren hun frisheid en hun geuren
verspreiden.
En ze zullen overstromen ten goede van de Hemel en de aarde.

Een atoom is klein, licht en niet in staat om de immense Zee van mijn
Wil volledig in beroering te brengen. Maar wanneer dit atoom de
substantie van mijn Wil bevat, kan het alles bereiken.

En jij zult Mij de ruimte geven om in jou andere goddelijke Daden te
volbrengen, geïnspireerd door mijn Wil.
Je zult zijn als een steentje dat in een fontein wordt gegooid:
wanneer hij het water raakt, veroorzaakt het golven.
Het water wordt onrustig en verspreidt zijn frisheid en geur.
De steen kan de fontein niet doen overlopen
omdat hij niet de substantie van mijn Wil bevat.

Maar jouw atoom, omdat het de Essentie van mijn Wil bevat,
- kan niet enkel mijn hele Zee in beweging brengen en doen kolken,
- maar ook de Hemel en de aarde overspoelen.

*Met één ademtocht zal jij mijn Wil en alle Gelukzaligheid die Hij bevat
in jou opnemen. En met de volgende ademtocht zal je Hem
uitademen. Telkens je dat doet, vermenigvuldig je mijn Leven en mijn
Zegeningen.*

In de Hemel genieten de gelukzaligen van alle Gelukzaligheid die mijn
Wil inhoudt en zij leven alsof ze zich er middenin bevinden.
Maar zij kunnen mijn Wil niet vermenigvuldigen.
Want in hen zijn de verdiensten vastgelegd.

Daarom ben jij gelukkiger dan zij. *Jij kan immers mijn Leven, mijn Wil*

en alle Weldaden die Hij bevat vermenigvuldigen.

Gelukkig om in jou te wonen, werkt mijn Wil.

Hij heeft jouw daden nodig om Mij te vermenigvuldigen.

Wanneer je handelt, ben Ik erop bedacht dat dit in mijn Wil gebeurt zodat Ik door jouw daden kan worden vermenigvuldigd.

Hoe alert moet je zijn om niets te laten ontsnappen!

14-31- 27 mei 1922 - De voorafgaande daad en de feitelijke daad in de Goddelijke Wil.
--

Ik dacht bij mezelf: "Als een daad die in de Wil van Jezus wordt verricht zo groot is, hoeveel van deze daden laat ik dan helaas achterwege!"

Mijn lieve Jezus kwam innerlijk in mij en *Hij zei:* "Mijn dochter, *in mijn Wil is er de voorafgaande daad en de feitelijke daad.*

De voorafgaande daad

vindt plaats wanneer de ziel, *aan het begin van de dag,*

- haar wil op de Mijne richt,
- bevestigt dat zij uitsluitend in mijn Wil wil leven en handelen.

Door deze daad loopt zij vooruit op al haar daden en legt zij deze neer in mijn Wil. Door deze voorafgaande instemming

- komt de Zon van mijn Wil op en
- wordt mijn Leven in alle handelingen weergegeven, als in één enkele huidige handeling.

De voorafgaande handeling kan echter worden verduisterd door bepaalde menselijke neigingen: de eigen wil, het zelfrespect, nalatigheid, enz. Al deze dingen zijn als wolken die voor de zon staan, waardoor het licht minder fel wordt.

De feitelijke daad is niet onderhevig aan interferentie van wolken, maar heeft de kracht om alle wolken te verdrijven.

Hij laat andere zonnen opkomen, waarin mijn Leven wordt gereproduceerd met een nog intenser Licht en een nog intensere Warmte om evenzoveel nieuwe zonnen te vormen, de ene nog mooier dan de andere.

Beide Daden zijn noodzakelijk:

De voorafgaande daad geeft de impuls, bereidt het hart voor en vormt de basis voor de feitelijke daad.

De feitelijke daad behoudt en verlengt de voorafgaande daad.

14-32- 1 juni 1922 - Wat is de Waarheid?

In mijn gebruikelijke toestand *mediteerde ik over de Uren van de Passie* van mijn geliefde Jezus, met name over het moment *waarop Hij voor Pilatus werd gebracht*, die Hem ondervroeg over Zijn Koninkrijk.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, het was de eerste keer in mijn leven op aarde dat Ik te maken had met een niet-Joodse leider. Hij ondervroeg Mij over mijn Koninkrijk.

En Ik antwoordde: 'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Als het van deze wereld was, zouden legioenen engelen Mij verdedigen.'

Met deze Woorden

- opende Ik mijn Koninkrijk voor de heidenen en
- heb Ik hen mijn hemelse Leer meegedeeld.

Dit is zo waar dat Pilatus tegen Mij zei: "Ben jij dan koning?"

Ik antwoordde onmiddellijk: "Ja, Ik ben koning. En Ik ben naar deze wereld gekomen om de Waarheid te openbaren."

Met deze woorden wilde Ik een weg openen in zijn geest zodat hij Mij zou leren kennen. Hij voelde zich geraakt door mijn antwoord en Hij vroeg: "Wat is de Waarheid?"

Maar hij wachtte niet op mijn antwoord en daarom kon Ik hem mijn uitleg niet geven. Ik zou hem gezegd hebben:

"Ik ben de Waarheid; alles in Mij is Waarheid.

De Waarheid is mijn Geduld te midden van zoveel beledigingen. Zij is mijn vriendelijke Blik te midden van zoveel spot, laster en minachting.

Zij is mijn vriendelijke en aantrekkelijke Houding te midden van deze vijanden die Ik liefheb, ook al haten zij Mij.

Zelfs als ze Mij willen doden, hou Ik van hen, wil Ik hen omhelzen en hun het leven schenken.

Mijn plechtige Woorden, vol hemelse Wijsheid, zijn Waarheid.

Alles in Mij is Waarheid.

Deze Waarheid is meer dan een majestueuze zon die opkomt, schitterend en stralend.

Zij maakt haar vijanden beschaamd.

Zij doet hen aan haar voeten vallen.

Pilatus ondervroeg Mij oprecht en Ik antwoordde hem onmiddellijk.

Herodes daarentegen ondervroeg Mij met kwaadaardigheid en daarom heb Ik hem niets geantwoord.

Ik openbaar Mij aan hen die oprecht verlangen om heilige dingen te leren. Ik openbaar hen meer dan zij hopen te weten.

Anderzijds verberg Ik Mij voor hen die nieuwsgierig en kwaadaardig zijn. Wanneer zij Mij proberen te bespotten, verberg Ik Mij en breng Ik hen in verwarring. Zodanig dat Ik het hen belachelijk maak.

Maar omdat de Waarheid in Mij woont, heeft zij zich ook aan Herodes geopenbaard:

- mijn Stilzwijgen tijdens zijn vijandige ondervraging,
  - mijn bescheiden Blikken,
  - mijn vriendelijke Houding,
  - de Waardigheid en de Adel van mijn Persoon
- waren voor hem evenzoveel Waarheden, Waarheden in daden.

14-33- 6 juni 1922 - Het Kruis en de Heiligheid van de zielen die in de Goddelijke Wil leven, Igeijken op het Kruis en de Heiligheid van Jezus.

Ik zei tegen mezelf:

"Mijn goede Jezus is veranderd ten opzichte van mij.

Hij verheugde zich erin mij te laten lijden door mij te laten delen in zijn Nagels, zijn Doornen en zijn Kruis. Nu is dat allemaal verdwenen.

Hij verheugt zich er niet meer in mij te laten lijden. En als ik lijd, heeft

Hij er niet meer zoveel belangstelling voor als vroeger."

Terwijl ik daarover nadacht, zuchtte mijn lieve Jezus in mij.
En ***Hij zei mij***: "Mijn dochter, wanneer je hogere interesses hebt, verliezen de minder belangrijke hun aantrekkingskracht en charme. Men kijkt er onverschillig naar.

Het kruis verbindt de ziel met God. Maar wat voedt haar en laat haar groeien tot haar hoogtepunt? Dat is mijn Wil.

Alleen mijn Wil leidt tot de voltooiing mijn hoogste bedoelingen met een ziel. Als het niet *mijn Wil* was, *zou zelfs het kruis*, hoewel het vol van Macht en Grootheid is, de ziel halverwege laten stoppen.

O, hoe talrijk zijn zij die lijden. Maar hoe talrijk zijn zij die het voortdurend Voedsel van mijn Wil missen.

Ze slagen er niet in om werkelijk te sterven aan hun menselijke wil. Omdat Hij zo belemmerd wordt, kan de Goddelijke Wil de ziel niet naar de ultieme top van goddelijke Heiligheid brengen.

Anderzijds zeg je dat de nagels, de doornen en het kruis verdwenen zijn. Maar dat is niet waar, mijn dochter; dat is onjuist! In feite was je kruis klein en onvolledig. Nu is het door mijn Wil vergroot.

Elke daad die je in mijn Wil verricht is een nagel die in je eigen wil wordt geslagen.

Wanneer jouw wil leeft in mijn Wil, wordt hij zodanig verlengd dat hij zich verspreidt over alle mensen, om Mij, in hun naam, het leven terug te geven dat Ik hun geschonken had. Zo geef je Mij de eer en de glorie terug waarvoor Ik hen geschapen had.

Naarmate jouw wil, ondergedompeld in de Mijne, zich uitbreidt, geldt hetzelfde voor jouw kruis.

Het is niet langer een kruis voor jou alleen, maar voor alle mensen. Daarom zie Ik jouw kruis overal, niet zoals vroeger, toen Ik het alleen in jou zag. Nu zie Ik het in alle mensen.

Jouw versmelting met mijn Wil, verstoken van elk persoonlijk belang, heeft als doel:

- om Mij te geven wat alle mensen Mij verschuldigd zijn, en

- om alle mensen alle weldaden te schenken die mijn Wil bevat.

Het gaat uitsluitend om een Goddelijk Leven,

- op geen enkele wijze menselijk.

En het is enkel mijn Wil die de Goddelijke Heiligheid in de ziel vormt.

Jouw eerste kruisen waren verbonden met een menselijke heiligheid.

De mens, hoe heilig hij ook is, kan geen grote dingen verrichten, enkel kleine.

Nog minder kan hij

- zijn ziel verheffen tot het niveau van de Heiligheid van zijn Schepper,

- deelnemen aan de Daden van zijn Schepper.

De mens is altijd onderworpen aan de intrinsieke beperkingen van de mensen. *Maar mijn Wil kan de ziel in de Onmetelijkheid van het Goddelijke werpen door alle hindernissen tussen het menselijke en het Goddelijke te verwijderen.*

Zo wordt alles in haar immens:

het kruis, de nagels, de heiligheid, de liefde, de verzoening, enz.

Mijn doel voor jou is meer dan een menselijke heiligheid,

hoewel Ik eerst kleine dingen in jou moest volbrengen.

Ik verheugde Mij daar zo in!

En Ik heb je verder laten groeien, totdat je in Mijn Wil leeft.

Ik verheug Mij zozeer wanneer Ik jouw kleinheid, jouw nietigheid zie die mijn Oneindigheid omarmt, om Mij te verheerlijken en te eren in naam van iedereen en alles.

Dat spoort Mij aan om alle rechten aan de mensen terug te geven en verheugt Mij zozeer dat Ik aan niets anders plezier beleef.

Zo zijn jouw kruis en jouw nagels mijn Wil.

Door jouw eigen wil te kruisigen voltooit Hij de ware kruisiging in jou en maakt deze als de Mijne, niet met tussenpozen, maar voortdurend.

Ik ben gekruisigd verwekt, Ik heb gekruisigd geleefd en Ik ben gekruisigd gestorven.

Mijn kruis werd enkel gevoed door de Eeuwige Wil.

En daarom werd Ik gekruisigd voor iedereen en voor elk afzonderlijk. Mijn Kruis heeft iedereen met zijn embleem gemerkt.

14-34- 9 juni 1922 - Jezus wil rust vinden in de ziel.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn altijd vriendelijke Jezus kwam dikwijls. Deze keer, legde Hij zijn Hoofd tegen het mijne.

Hij zei mij: "Mijn dochter, ik heb rust nodig.

De ongeschapen Intelligentie verlangt ernaar om rust te vinden in de geschapen intelligentie.

Maar om volledige rust te vinden in jouw intelligentie, moet zij daarin alle glorie en alle tevredenheid vinden die alle andere intelligenties mij verschuldigd zijn.

Daarom wil Ik je vermogens vergroten.

En Ik zal niet tevreden zijn voordat Mijn Wil in jou alles geplaatst heeft wat de anderen Mij zouden moeten geven.

Toen **blies Hij op mijn verstand**. Door middel van lichtstralen werd het verbonden met elk verstand dat uit de Handen van de Schepper was voortgekomen.

Elke straal zei: "*Glorie, aanbidding, eer, liefde, dankbaarheid aan onze driemaal heilige God.*"

Toen **zei Jezus mij:** "Ah! Ja! Nu kan Ik rust vinden in jouw intelligentie. Want daarin ontvang Ik de erkenning en wederkerigheid van het geschapen verstand.

De geschapen geest versmelt met de ongeschapen Geest."

Vervolgens legde Hij zijn Hoofd op mijn hart en het leek alsof hij daar geen volledige rust vond.

Hij ging verder door zijn Mond op mijn hart te plaatsen. En bij elke uitademing van Hem rekte mijn hart zich uit.

Hij zei: "Mijn dochter, ik ben vastbesloten om rust te vinden.

Ik wil in jouw hart ademen om er alle Liefde in te leggen die de rest van de Schepping Mij verschuldigd is.

Mijn rust kan niet volmaakt zijn vooraleer Ik wederkerigheid ontvang voor de Liefde die Ik geef. Ik wil in jouw hart de Liefde vinden die alle schepselen Mij verschuldigd zijn.

Mijn Wil zal dit wonder in jou volbrengen en jouwhart zal een noot zingen in de naam van allen. Die noot zal zijn: "**Liefde**".

Hij legde Zijn Hoofd opnieuw op mijn hart en liet het daar rusten. Hoe mooi was het om Jezus te zien rusten! Toen verdween Hij. Maar Hij kwam meteen terug.

Deze keer wilde Hij rust zoeken in mijn handen en vervolgens op mijn schouders. Het leek alsof Hij wilde *controleren of mijn hele persoon bereid en in staat was om Hem rust te geven.*

Hij zei: "Mijn liefste, hoezeer bemin Ik je! Ik concentreer in jou alle Liefde die voor anderen bestemd was maar die werd geweigerd.

Ik hoor in jou de echo van mijn Scheppende Woord:

'Laten wij mensen maken naar ons beeld en onze gelijkenis'.

En Ik vind dit Woord in jou vervuld.

Ach! Alleen onze Wil kan de mens terugbrengen naar zijn Oorsprong.

Onze Wil zal de stempel van alle goddelijke Eigenschappen op de menselijke wil plaatsen.

En nadat deze wil versmolten is met de Onze, zal Hij hem op zijn vleugels dragen naar de Armen van zijn Schepper.

Deze menselijke wil zal niet langer vervormd worden door schuldgevoelens zoals ervoor. Maar hij zal opnieuw zuiver en mooi worden, naar het evenbeeld van zijn Schepper.

Ik wil dat je in jouw wil de afdruk van mijn Wil ontvangt zodat noch de hemel, noch de aarde een andere wil in jou kan waarnemen dan de Goddelijke Wil. Zij zullen zich overweldigd voelen door deze Goddelijke Wil die in jou werkt. En allen zullen het goede ontvangen van het Goddelijke dat in de mens werkt.

Wees dus bereid om alles van Mij te aanvaarden en blijf Mij trouw.

Later kwam Jezus zeer bedroefd terug en **Hij zei mij:**

"Het doet Mij pijn wanneer de mensen denken dat Ik streng ben en dat Ik meer Gerechtigheid dan Barmhartigheid wil uitoefenen.

Zij verwachten dat Ik hen voor de kleinste fout zal straffen.
Oh, wat maakt Mij dat bedroefd!
Want dat zorgt ervoor dat ze zich van Mij afkeren.

En zij die zich van Mij afzijdig houden, kunnen de volledige uitstorting van mijn Liefde niet ontvangen. Het zijn eerder zij die Mij niet liefhebben. Ze vinden Mij streng en bijna beangstigend.

Indien zij eens naar mijn Leven zouden kijken, zouden zij zien dat Ik slechts één daad van Gerechtigheid heb verricht om het huis van mijn Vader te verdedigen,
Ik nam touwen en verdreef degenen die de tempel ontheiligden.

Al het andere in mijn Leven was niets dan Barmhartigheid.

- Mijn Conceptie was barmhartigheid,
- mijn Geboorte was barmhartigheid,
- mijn Woorden waren barmhartigheid,
- mijn Daden waren barmhartigheid,
- mijn Stappen waren barmhartigheid,
- het Bloed dat Ik vergoten heb, was barmhartigheid,
- mijn Lijden was barmhartigheid.

Ik heb alles volbracht in de Barmhartigheid van mijn Liefde.
Toch vrezen velen Mij. Terwijl ze zichzelf veel meer zouden moeten vrezen dan Mij.

14-35- 11 juni 1922 - Het natuurlijk leven symboliseert het spiritueel leven.

Ik dacht bij mezelf: Hoe komt het dat ook het spirituele leven zoveel veranderingen ondergaat? Terwijl je ervan overtuigd bent dat dit je leven zal zijn, word je dan, wanneer je dat het minst verwacht, ergens anders heen geslingerd, met wie weet hoeveel pijnlijke gevolgen die het hart doen bloeden.

Je zou kunnen zeggen dat het, vanwege de vele veranderingen die je ondergaat, een voortdurend martelaarschap is.

Mijn lieve Jezus bewoog in mijn binnenste en *Hij zei mij:* "Mijn dochter, inderdaad moet het spirituele leven een voortdurend

martelaarschap zijn, want het moet gelijk zijn aan de eerste en grootste van de *martelaren – Mijzelf*.

En als dat niet zo zou zijn, zou het niet echt een spiritueel leven kunnen worden genoemd, maar slechts een schaduw ervan. Het is noodzakelijk dat het verschillende veranderingen ondergaat: dit om het de juiste omvang te geven en het nobel, mooi en perfect te maken.

Als de menselijke natuur zelf, die minder belangrijk is, zoveel veranderingen ondergaat om de juiste gestalte te bereiken, hoeveel te meer dan de spirituele, die belangrijker is dan het natuurlijk leven en er superieur aan is.

Sterker nog, het natuurlijk leven symboliseert het spiritueel leven.
Merk eens op: 'hoeveel veranderingen ondergaat het natuurlijk leven?'

Het wordt *verwekt in de baarmoeder* en blijft daar negen maanden lang om het kleine lichaam te vormen.

En wanneer het gevormd is, wordt het gedwongen om naar buiten te komen. Als het in de baarmoeder zou willen blijven, zou het sterven, omdat het geen ruimte zou hebben om te groeien en dus zou stikken. Hierdoor zou zijn leven en dat van de moeder in gevaar zou komen.

Als deze conceptie nu buiten de baarmoeder zou worden gevormd, wie zou dan het bloed en de warmte leveren om het kleine lichaam te vormen? Bovendien zouden de ledematen, die uiterst kwetsbaar zijn, door het contact met de lucht gedood worden.

Hoeveel zorg is er niet nodig voor de *kleine pasgeborene in de periode na de geboorte*? Warmte, koude en onvoldoende borstvoeding kunnen dodelijk voor hem zijn - en daarom zijn er doeken, een wieg, melk...

Als je hem ander voedsel zou willen geven dan melk, zou de kleine dat niet kunnen kauwen, en dus zou zijn leven in gevaar komen.

Dan komt de tijd dat *het kind andere voedingsmiddelen kan eten*, geen luiers meer nodig heeft en zijn eerste stapjes zet.

Zie je? We bevinden ons nog steeds in de vroege kinderjaren en het kind heeft al talloze veranderingen meegemaakt.

Wat zou je zeggen als dit kleintje, dat op de grond wordt gezet om zijn eerste stapjes te zetten, uit angst om uit de armen van zijn moeder te worden weggerukt, zou schreeuwen, huilen en weigeren om mee te werken?

Je zou medelijden met hem hebben, want in de armen van zijn moeder zou hij nooit een man worden; zonder beweging zou hij niet sterk worden en zich niet ontwikkelen.

Laten we nu eens kijken naar ***het ware spirituele leven***.

Het wordt in mijn Schoot verwekt.

Mijn Bloed, mijn Liefde en mijn Adem vormen het.

Vervolgens voed Ik het aan mijn Borst.

Ik wikkel het in mijn Genade.

Daarna laat Ik het lopen met mijn Waarheden.

Mijn bedoeling is echter niet om een kind te vormen om mee te spelen, maar *een kopie die volledig op Mijzelf gelijk*.

En daarom vinden er veranderingen plaats – om niets anders dan het een volwassen leeftijd te laten bereiken en het alle privileges en voorrechten te geven die het ware spirituele leven inhoudt.

Anders zou het blijven als een baby in doeken gewikkeld die,

- in plaats van mijn eer en mijn glorie te vormen,

mijn verdriet en schande zou vormen.

Maar hoeveel zielen blijven op het niveau van een pasgeboren of in het beste geval in het stadium van de luiers!

Zielen die met Mij samenwerken om kopieën van Mijzelf te worden zijn uiterst zeldzaam.

14-36- 15 juni 1922 - De Goddelijke Wil is het centrale punt van het Leven van Jezus en van de ziel die daarin leeft. De Goddelijke Hartslag is de kleine cel van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft en alles in de mens harmoniseert.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik na over de Heilige Wil van God. Ik versmolt mezelf in Hem.

En mijn altijd beminnelijke **Jezus zei mij:**

“Mijn dochter, mijn Eeuwige Wil was het centrale punt van mijn Leven, vanaf het eerste moment van mijn Conceptie tot mijn laatste Ademtocht.

Hij ging Mij vooraf, Hij vergezelde Mij en Hij werd het leven van mijn handelen. Hij volgde mij en omsloot al mijn daden in de eeuwige sfeer van mijn Wil, waaruit ze geen uitweg konden vinden.

En aangezien mijn Eeuwige Wil immens is,
- is er geen enkel punt dat Hij niet zou omringen,
- noch generatie waarin Hij niet zou heersen.

Daarom was het alsof het voor Hem vanzelfsprekend was
- om mijn daden te vormen en ze voor iedereen te vermenigvuldigen,
alsof ze voor één persoon alleen waren.

Een persoon kan alleen geven wat hij bezit. Hoeveel macht hij ook heeft, hij kan niet meer geven dan wat hij bezit.

Nu bezit mijn Wil:

- de Onmetelijkheid,
- de Kracht om daden te vermenigvuldigen tot zoveel als Hij wil,
- de Eeuwigheid waarin Hij alle dingen voor iedereen tegenwoordig stelde, vanaf het begin van alle dingen tot het einde.

Op het moment van mijn Conceptie vormde mijn Wil evenveel concepties van Mij als er mensen waren, in het verleden, het heden en de toekomst.

Hij heeft replica's gemaakt

- van mijn Woorden, mijn Gedachten,
- van mijn Werken en mijn Stappen,

en heeft deze verspreid over de eerste tot de laatste mens, die heeft bestaan, bestaat of zal bestaan.

De Kracht van de Eeuwige Wil heeft mijn Bloed en mijn Lijden omgezet in immense Oceanen waaruit iedereen kan drinken.

Als het wonder van de Allerhoogste Wil er niet was geweest, zou mijn Verlossing individueel, beperkt en slechts voor enkele generaties zijn geweest.

Nu is mijn Wil niet veranderd: wat Hij was, is Hij en zal Hij blijven. Sterker nog, sinds Ik Zelf op aarde ben gekomen, ben Ik gekomen om de Goddelijke Wil opnieuw aan de menselijke wil te verbinden.

En voor de ziel die zich niet aan deze band onttrekt en

- zich overgeeft aan de Goddelijke Wil,
  - zich laat voorgaan, begeleiden en volgen,
  - die haar handelen insluit in mijn Wil,
- gebeurt met haar wat met Mij is gebeurd.

Zie, terwijl je je gedachten, je woorden, je werken, je eerherstel, je kleine liefde in mijn Wil versmolt,
heb Ik hen uitgebreid, vermenigvuldigd.

En ze werden:

- een tegengif voor elke gedachte, voor elk woord, voor elk werk,
- eerherstel voor elke belediging, en
- liefde voor elke liefde die Mij toekomt en Mij niet gegeven wordt.

En als dit niet gebeurt, is dat de schuld van de menselijke wil,

- die zich niet volledig overgeeft aan de Goddelijke Wil,
- die niet alles neemt wat in Hem beschikbaar is.

Daardoor kan niets aan anderen gegeven worden.

Hij voelt dus de sensaties van wat menselijk is, die hem ongelukkig maken, hem beperken, hem verarmen en hem onvolledig maken.

Daarom wil Ik zo graag dat je begrijpt wat het betekent om in mijn Wil te leven voor zover dat voor een mens mogelijk is.

Als je in mijn Wil leeft,

- zal je alles bezitten, en
- zal je Mij alles geven."

Na deze woorden verdween Jezus

Later kwam Hij terug, bedekt met wonden, die elk een kleine cel vormden waarin Hij de zielen riep om daar hun toevlucht te zoeken en hun veiligheid te vinden.

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, toon mij mijn cel, zodat ik mij daarin kan opsluiten en er nooit meer uit hoeft te komen."

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, er is geen kleine cel voor jou in mijn Lichaam.

Want wie in mijn Wil leeft kan niet in slechts één deel van Mij leven, maar leeft ondergedompeld in de Hartslag van mijn Hart.

De hartslagen zijn het centrum en het leven van het menselijk lichaam. Als het hart stopt met kloppen, eindigt het leven.

De hartslagen

- zorgen ervoor dat het bloed circuleert.
- zorgen voor warmte,
- ondersteunen de ademhaling en
- houden alle lichaamsdelen sterk en beweeglijk.

Als de hartslag onregelmatig is, raakt alle menselijke activiteit ontregeld. Zelfs de intelligentie verliest haar levendigheid, haar vindingrijkheid en haar volledige helderheid.

Toen Ik de mens schiep, heb Ik een speciale toon geplaatst in zijn hart, een toon die afgestemd op de eeuwige harmonie, zodanig dat, als de hartslag gezond is, alles in de mens in harmonie is.

Mijn Wil is als de hartslag van de mens. Als mijn Wil in de ziel klopt, brengt Hij de heiligheid en de deugden in harmonie, Hij creëert harmonie tussen Hemel en aarde, een harmonie die zich verspreidt tot bij de allerheiligste Drie-Eenheid.

Mijn Hartslagen bieden zich aan jou aan als een kamer om je daarin te omsluiten. Als jouw hart dus in harmonie met het Mijne klopt, zal je harmonie creëren in de Hemel en op aarde.

Je zal kunnen circuleren in het verleden, het heden en de toekomst. En je zal in alles kunnen aanwezig zijn.

Je zal in Mij zijn en Ik in jou.

14-37- 19 juni 1922 - Telkens wanneer een ziel handelt in de Goddelijke Wil, laat zij God toe nieuw Zaligheden en nieuwe Vreugde te geven.

In mijn gebruikelijke toestand was ik ondergedompeld in de hoogste Wil van mijn lieve Jezus. Het leek me dat elk van mijn kleine handelingen, wanneer ze in de Goddelijke Wil werden uitgevoerd, nieuwe vreugde teweegbrachten bij de allerhoogste Majesteit.

Mijn lieve Jezus zei mij: "Mijn dochter, Ik bezit zoveel vreugde, geluk en zaligheid dat Ik op elk moment

nieuwe vreugde en nieuwe gunsten schenk aan de mensen.

Telkens wanneer een ziel handelt naar mijn Wil, opent zij een plaatse
waarin Ik nieuwe gunsten en nieuwe vreugde kan projecteren.

Mijn Wil is immens en doordringt alle mensen en alle dingen.
Wanneer mijn gunsten zich manifesteren, stromen ze eerst naar de zielen die handelen in mijn Wil, omdat deze zielen de belangrijkste reden zijn waarom Ik mijn gunsten kan schenken.

Daarom, telkens wanneer je handelt in mijn Wil,
- breng je nieuwe gunsten en nieuwe vreugde in Mij teweeg en
- bezorg je Mij het geluk om de mensen te laten delen in mijn gelukzaligheden.

Mijn Wil wil ontplooiën wat Hij bezit. Daarom zoekt Hij
- hen die Hem in staat stellen dit te doen,
- degenen die zich openstellen om zijn Gaven te ontvangen,
- degenen die in hun ziel een plaatsje vrijmaken, hoe klein ook,
zodat Ik daar mijn geschenken kan neerleggen.

Wanneer een ziel mijn Wil wil doen, doet zij afstand van haar eigen wil en creëert zij een kleine ruimte zodat Ik er mijn Wil en mijn Zegeningen kan neerleggen.

Ik zoek koortsachtig naar zielen die handelen in mijn Eeuwige Wil, zodat Ik hen mijn Gaven kan schenken en hen zo kan laten weten dat Ik de God ben:

- die nooit uitgeput geraakt in zijn rijkdommen en
- die altijd iets te bieden heeft."

:

14-38- 23 juni 1922 - Niemand kan de Goddelijke Wil begrijpen als hij zich niet heeft ontdaan van zijn menselijke wil.

Ik dacht bij mezelf:

"Jezus spreekt veel over zijn allerheiligste Wil. Toch lijkt het erop dat zijn leer niet begrepen wordt, zelfs niet door mijn eigen biechtvaders. Ik heb de indruk dat ze twifelen en dat ze, in het licht van zo'n immens Licht, niet verlicht worden en niet geneigd zijn om deze bewonderenswaardige Wil lief te hebben."

Terwijl ik deze gedachten koesterde, sloeg mijn zeer beminnelijke Jezus een arm om mijn schouder en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, wees daar niet verbaasd over.
Tenzij je je eigen wil hebt leeggemaakt,
kan je slechts een gedeeltelijk begrip van mijn Wil hebben.

De menselijke wil vormt een wolkendek tussen zichzelf en mijn Wil. Deze wolken verhinderen dat de menselijke wil de waarde en de effecten van mijn Wil kan kennen. Niettemin kan hij, ondanks deze wolken, niet ontkennen dat mijn Wil Licht is. Bovendien zelfs de dingen op aarde worden door de mens niet goed begrepen.

Wie kan bijvoorbeeld zeggen

- hoe Ik de zon heb geschapen,
- hoe ver deze van de aarde verwijderd is, of
- hoeveel licht en warmte ze bevat?

Toch zien mensen haar en genieten ze van haar weldaden.
Haar warmte en licht volgen hen overal. En als iemand zou proberen om naar de zon te klimmen om haar kenmerken te beschrijven, zou haar licht hen verblinden en haar warmte hen verbranden.

De mens moet met neergeslagen ogen van het zonlicht genieten.
Omdat hij het niet kan onderzoeken, moet hij zich tevredenstellen met te zeggen: "Het is de zon".

Als dat zo is voor de zichtbare zon, die Ik voor het welzijn van de mens geschapen heb, dan geldt dit des te meer voor mijn Waarheden, die zoveel meer Licht en Warmte uitstralen, vooral mijn Waarheden met betrekking tot mijn Wil,

- waarvan de effecten, de weldaden en de waarde eeuwig zijn!

Wie zou alles kunnen meten wat mijn Wil inhoudt?

Op deze vraag **kan de mens alleen maar buigen!**

Het is beter om het hoofd te buigen en tevreden te zijn met het genieten van zijn Licht en Warmte.

Het is beter om mijn Waarheden te beminnen en zich de beperkte hoeveelheid Licht toe te eigenen die het menselijk verstand kan bevatten, dan alles terzijde te schuiven onder het voorwendsel dat je niet alles kan begrijpen.

Je moet mijn Waarheden aanvaarden zoals je de zon aanvaardt, zonder deze volledig te begrijpen.

We proberen zoveel mogelijk van haar licht te genieten.

We gebruiken haar om te werken, om te lopen en om te zien.

En hoezeer kijken we uit naar de dageraad om haar als metgezel te hebben bij onze activiteiten!

Mijn Waarheden zijn sterker dan het licht van de zon. Toch worden ze genegeerd. Ze worden niet gewaardeerd, noch begeerd. Ze worden als banaal beschouwd. Hoe triestig!

Wanneer Ik zie dat zielen hen terzijde schuiven, negeer Ik die zielen en laat Ik mijn Waarheden hun gang gaan bij de zielen

- die hen beminnen, die ernaar verlangen,
- die zich door hun Licht laten verlichten voor hun leven en
- die zich ermee vereenzelvigen.

Geloof je dat Ik je alles heb geopenbaard over mijn Waarheden, hun effecten en hun waarde? Nee, verre daarvan!

O, hoeveel andere Zonnen moet Ik nog laten opgaan!

Maar wees niet ontmoedigd als je niet alles begrijpt.

Wees tevreden met het leven in het Licht van mijn Waarheden.

Dat is genoeg voor Mij.

14-39- 26 juni 1922 - De eenzaamheid van Jezus temidden van de mensen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. Ik voelde me al enkele dagen volledig verkramppt zodat ik me niet kon bewegen.

Jezus nam mijn handen in de Zijne en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, sta Mij toe je te bevrijden."

Toen stond Hij naast me en legde mijn armen op zijn Schouders.

Hij zei: "Nu ben je vrij. Omhels Mij, want Ik ben gekomen om je gezelschap te houden en om van jouw gezelschap te genieten.

Zie, Ik ben een God die geïsoleerd is van de mensen.

Ik leef onder hen, Ik ben het Leven van elk van hen.

Toch beschouwen zij Mij als een vreemdeling.

O, hoe *ween Ik om mijn eenzaamheid!*

Ik onderga hetzelfde lot als de zon. Elk moment van haar leven, leeft de zon tussen de schepselen door haar licht en warmte.

Er is geen vruchtbaarheid die niet van haar afkomstig is.

Door haar warmte zuivert zij de aarde van haar onzuiverheden.

De voordelen die zij met grootmoedigheid over iedereen uitstort, zijn onberekenbaar. Toch leeft zij in haar hoge positie altijd alleen.

En de mens betoont de Schepper niet eens een dankwoord of een gebaar van dankbaarheid voor deze zon.

Ik ben ook alleen, altijd alleen!

Maar te midden van de mensen ben ik

- het Licht van hun gedachten,
- de klank van hun woorden,
- de motor van hun daden,
- de stappen van hun bewegingen,
- de hartslagen van hun hart.

De ondankbare mens laat Mij alleen,
en zegt nooit '**dank u**' of '**ik bemin u**'.

Ik voel Me verlaten door de intelligentie van de mens,
omdat hij het licht dat Ik hem geef voor zijn eigen doeleinden gebruikt,
soms zelfs om Mij te beledigen.

Ik ben afwezig in de woorden van de mens, die Mij vaak lastert.

Ik ben afwezig in de daden van de mens, die vaak handelt om Mij de dood te brengen. Ik ben afwezig in de voetstappen van de mens.

Ik ben ook afwezig in zijn hart, een hart

- dat gericht is op ongehoorzaamheid en
- dat geneigd is om alles lief te hebben wat niet van Mij is.

O, wat weegt deze eenzaamheid zwaar op Mij!

Maar mijn Liefde en mijn Grootmoedigheid zijn zo groot
(veel groter dan de zon),

dat Ik mijn weg voortzet, altijd op zoek naar een ziel die Mij wil vergezellen te midden van mijn eenzaamheid!

Wanneer Ik zo'n ziel vind, begeleid Ik haar voortdurend en overlaad Ik haar met mijn genade. Daarom ben Ik naar jou gekomen.
Ik was zo moe van zoveel eenzaamheid!
Laat me nooit alleen, mijn dochter.

14-40a- 6 juli 1922 - Jezus neemt afscheid van zijn heilige Moeder.

Ik mediteerde over de Uren van Jezus' Passie, toen ik Jezus naar zijn Moeder zag gaan en haar om haar zegen vroeg.

Mijn geliefde **Jezus zei mij** in mijn hart:
"Mijn dochter, vooraleer mijn Passie begon, wilde Ik mijn Moeder zegenen en door haar gezegend worden.

Ik wilde niet enkel mijn Moeder zegenen,
maar ook alle levende en levenloze schepselen.

Ik zag de zwakke mensen, bedekt met wonden.
Ze waren arm en mijn Hart klopte van verdriet en teder medeleven voor hen, en ***Ik zei:***

"Arme mensheid, hoe ben je gevallen!

- Ik zegen je opdat je uit je huidige toestand mag komen.
- Moge mijn Zegen in jou het drievoudige zegel plaatsen van de Macht, de Wijsheid en de Liefde van de drie Goddelijke Personen.
Moge hij jouw kracht herstellen, je genezen en je verrijken.

- Om je met bescherming te omringen, zegen Ik ook alle dingen die Ik heb geschapen, opdat je hen ontvangt, verzegeld met de Zegen van hun Schepper.
- Ik zegen voor jou het licht, de lucht, het water, het vuur en het voedsel, opdat je dan omringd bent met mijn Zegeningen.

En aangezien jullie, gevallen mensen, deze Zegen niet verdienen, ga Ik via mijn Moeder, opdat zij het kanaal ervan mag zijn.

Daarom wil Ik wederkerige zegeningen van de mensen.
Maar wat een droefheid!

In plaats van Mij terug te zegenen, beledigen en vervloeken zij Mij.

Om die reden, mijn dochter:

- treedt in mijn Wil en
- stijg omhoog op de vleugels van alle geschapen dingen,
- verzegel alle zegeningen die alle mensen Mij verschuldigd zijn, en
- breng al deze zegeningen naar mijn teder en gekwetst Hart."

Nadat ik dit had gedaan, alsof Hij mij wilde belonen, **zei Jezus mij**:

"Mijn lieve dochter, Ik zegen je op een bijzondere manier:

Ik zegen je hart;

Ik zegen je geest, je bewegingen, je woorden, je ademhaling.

Ik zegen alles in jou en alles wat van jou is."

14-40b- 6 juli 1922 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, is de bewaarder van het Sacramenteel Leven van Jezus.

Ik ging verder met mijn meditatie van de Uren van de Passie.

Ik was bezig met het overdenken van **het Laatste Avondmaal**, toen mijn lieve Jezus in mij kwam en mij met zijn vingertop aanraakte.

Toen - nog steeds in mijn innerlijk - riep Hij mij met een luide stem, zo luid, dat ik Hem met mijn fysieke oren hoorde. **Ik zei tegen mezelf**:

"Wat kan Jezus wel niet willen dat Hij me zo roept?"

Hij zei mij: "Ik kon je aandacht niet trekken. Ik moest mijn Stem verheffen om ervoor te zorgen dat je Me kon horen.

Luister, mijn dochter, toen Ik de Eucharistie instelde, zag Ik

- alle mensen en Ik heb ze allemaal uitgenodigd om naar Mij te komen
  - alle generaties, van de eerste mens tot de laatste -
- zodat Ik iedereen mijn Sacramenteel Leven kon schenken.

En dat niet slechts één keer, maar zo vaak als zij voedsel nodig hebben. **Ik wilde het Voedsel voor hun ziel zijn**.

Maar Ik was erg teleurgesteld toen Ik zag dat mijn Sacramenteel Leven werd ontvangen met onverschilligheid, nalatigheid en

- zelfs met de dood.

Ik heb de gruwel van deze vaak herhaalde keren sterven ervaren.

Daarna, keek Ik meer van dichtbij:

- Ik deed een beroep op de Kracht van mijn Wil en
- Ik riep de zielen om Mij heen die in mijn Wil zouden leven.

O, wat voelde ik mij toen gelukkig, omringd door deze zielen

- die de Kracht van mijn Wil had opgenomen en
- waarvan het centrum van hun leven mijn Wil was.

Ik zag in hen mijn onmetelijkheid.

In hen voelde Ik Mij beschermd tegen alle ondankbare mensen.

En Ik vertrouwde hun mijn Sacramenteel Leven toe.

Ik deed dat

- niet alleen opdat *zij dit Sacramenteel Leven zouden koesteren,*
- maar ook zodat zij Mij, met hun eigen leven, wederliefde zouden geven voor elke gewijde Hostie.

Het is voor hen vanzelfsprekend om dit te doen

- omdat mijn Sacramenteel Leven voortkomt uit mijn eeuwige Wil, die het centrum van hun leven is.

Wanneer mijn Sacramenteel Leven in hen woont, werkt dezelfde Wil die in Mij werkt ook in hen. Wanneer Ik hun leven in mijn sacramenteel Leven voel,

- wordt hun leven vermenigvuldigd in elke Hostie en
- voel Ik dat zij Mij wederkerigheid geven, leven voor Leven.

O, hoe heb Ik gejuicht toen Ik jou zag als de eerste ziel die geroepen was om in mijn Wil te leven!

Ik heb in jou het eerste van al mijn Sacramentele Levens gelegd.

En Ik heb je de Kracht en de Onmetelijkheid van mijn allerhoogste Wil geschonken om je in staat te stellen deze Schat te ontvangen.

Vanaf dat moment was je bij Mij aanwezig en Ik heb alle mensen die in mijn Wil zouden leven aan jou verbonden.

Ik heb je voorrang gegeven boven allen. *Juist omdat mijn Wil boven alles staat, zelfs boven de apostelen en priesters.*

Het is waar dat zij zich aan Mij wijden.

Maar vaak blijft hun leven niet nauw verbonden met het Mijne.
En bovendien verlaten ze Mij, vergeten ze Mij en zorgen ze niet voor mijn Aanwezigheid.

Maar de zielen die in mijn Wil leven, zijn levens in mijn eigen Leven.
Daarom zijn ze onafscheidelijk van Mij. Daarom bemin Ik zozeer.
Het is mijn eigen Wil in jou die Ik liefheb.

14-41- 10 juli 1922 - In de Goddelijke Wil leven is het reële leven van Jezus herhalen, niet enkel in de ziel maar ook in het lichaam.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik de aanwezigheid van mijn lieve Jezus in mij, maar op een bijzonder intense manier. Ik voelde ook dat Hij mijn hart zo stevig vasthield dat het pijn deed. Toen omklemde Hij mijn nek met zijn Handen, in een verstikkende omhelzing.

Daarna ging Hij op mijn hart zitten met een heersende en bevelende houding. Ik voelde me als vernietigd.

En op zijn bevel kwam ik terug tot nieuw leven.

Wie zou kunnen zeggen wat Hij in mijn innerlijk teweegbracht en wat ik voelde! Daarom zwijg ik er beter over.

Terwijl ik zijn aanwezigheid nog steeds sterk in mij voelde,

zei Hij mij: "Mijn dochter, klim, klim, nog hoger, nog verder ...

hoog genoeg om in het Hart van de Godheid te komen. Jouw leven moet zich afspelen te midden van de goddelijke Personen.

En om dat te realiseren, heb Ik mijn leven in jou gevormd en heb ik alles wat je doet, omringd met mijn eeuwige Wil, zodat mijn Wil op een verrassende en wonderbare manier in alle dingen stroomt. Mijn Wil werkt in jou in een voortdurende handeling.

Ik heb mijn Leven in jou gevormd.

Mijn Wil werkt in jou en in jouw daden.

Jouw wil is omgevormd tot de Mijne.

Hierdoor heeft mijn Wil nu Leven op aarde.

Het is noodzakelijk dat je mijn Leven en mijn Wil met je meeneemt zodat mijn Wil op aarde en mijn Wil in de Hemel samensmelten.

Je zult een tijdje in de Schoot van de Godheid leven.

En jouw wil zal samenwerken met de Mijne, zodat deze zo veel mogelijk wordt vergroot, voor zover dat mogelijk is voor een mens.

Dan zal je terugkeren naar de aarde

en de Kracht en de Wonderen van mijn Wil met je meebrengen.

De aanwezigheid van deze eigenschappen in jou zal de mensen ontroeren, zal hun ogen openen.

Velen zullen de betekenis van het Leven in mijn Wil leren kennen.

Zij zullen weten wat het betekent om te leven

'naar het beeld en de gelijkenis' van hun Schepper.

Dit zal het begin zijn van mijn Koninkrijk op aarde, zoals in de Hemel'.

Denk je dat het iets kleins is om in mijn Wil te leven?

Er is niets dat hieraan kan tippen, noch is er enige heiligheid die hier ook maar in de buurt komt.

Het is het ware leven, geen illusie, geen verzinsel van de verbeelding.

Dit leven is aanwezig:

niet enkel in de ziel, maar ook in het lichaam.

Weet je hoe het ontstaat?

Eerst wordt mijn eeuwige Wil de wil van de ziel. Vervolgens verwekken mijn Hartkloppingen in haar hart mijn Leven in haar.

De liefde, het leed en alle daden die de ziel verricht in mijn Wil, vormen in haar mijn Mensheid.

Deze daden doen Mij zozeer groeien in de ziel

- dat Ik niet verborgen kan blijven en

- dat de ziel niet anders kan, dan mijn Aanwezigheid voelen.

Voel je niet dat Ik in jou leef?

Daarom heb Ik je gezegd dat er niets is,

dat ook maar in de verste verte de Heiligheid in mijn Wil benadert.

Alle andere heiligheden zijn als kleine lichtjes.

Maar deze nieuwe Heiligheid is een grote Zon die door de Schepper in de ziel gegoten wordt.

Het is enkel uit gehoorzaamheid en met grote tegenzin dat ik hier zal vertellen hoe ik Jezus in mij waarneem.

Ik ervaar Hem, bijna zichtbaar, op de plaats waar mijn hart zich bevindt. Soms voel ik dat Hij bidt. En vaak hoor ik Hem met mijn fysieke oren terwijl ik met Hem bid.

Als Hij lijdt, voel ik zijn moeizame Ademhaling, ik voel Hem in mijn eigen ademhaling, zodanig dat ik geneigd ben om in hetzelfde ritme als Hij te ademen.

Omdat alle mensen in Hem aanwezig zijn, voel ik zijn Ademhaling verspreid, evenals zijn Leven, in alle bewegingen en ademhalingen van de mensen. En ik verspreid me daarin in harmonie met Hem.

Soms voel ik Hem kreunen en lijden.

Andere keren voel ik Hem *zijn Armen openen* wanneer Hij ze in de mijne strekt. Op andere momenten slaapt Hij en laat Hij een diepe stilte in mij achter.

Maar wie kan alles zeggen! Alleen Jezus kan zeggen wat Hij in mij teweegbrengt. Ik kan geen woorden vinden om het uit te leggen.

Alleen uit gehoorzaamheid heb ik het bovenstaande geschreven, met veel pijn in mijn ziel en uit angst Jezus te mishagen.

Hij is tolerant wanneer de gehoorzaamheid mij niet gebiedt.

Maar als gehoorzaamheid dat vereist, dan moet mijn enige antwoord **'fiat'** zijn. Anders zou Hij mij vernietigen.

14-42- 14 juli 1922 - Luisa brengt het Koninkrijk van de Goddelijke Wil in anderen voort.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voerde Jezus mij buiten mijzelf naar het Hart van de Eeuwige. Bij gebrek aan woorden om het uit te drukken, kan ik niet beschrijven wat ik voelde en begreep toen ik op dit niveau was.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij**: "Geliefde dochter van onze Wil,

Ik heb je naar de Schoot van onze Godheid gebracht zodat
- jouw wil zich verder kan ontwikkelen in de Schoot van de Onze en
- hij zo kan deelnemen aan onze manier van handelen.

Onze Godheid neigt van nature naar schepping. Zij scheidt zonder ophouden. *Alles wat Wij scheppen, bezit ook de kracht om te scheppen.*

De zon genereert licht voor de menselijke ogen.
Voortdurend lijkt zij zich te vermenigvuldigen voor iedereen, voor de planten en op alle plaatsen op aarde.
Als ze deze eigenschap, deze verbondenheid met de scheppende kracht van haar Schepper niet had, zou de zon nooit aan iedereen licht geven, - noch voor iedereen beschikbaar zijn.

Een bloem brengt andere bloemen voort die op haar lijken.
Een zaadje brengt andere zaadjes voort.
Mensen brengen andere mensen voort.
Alle dingen dragen de Scheppende Kracht van hun Schepper in zich.

Ook wij, de Goddelijke Personen, hebben heel natuurlijk de neiging om wezens voort te brengen en te reproduceren die op Onszelf lijken.

Daarom heb ik je in onze Schoot gebracht, zodat door bij Ons te leven, jouw wil zich in de Onze zal versmelten en daarin zal groeien. Dan zal hij in staat zijn om samen met Ons Heiligheid, Licht en Liefde voort te brengen.

Dan kan hij zich met Ons in alle mensen vermenigvuldigen, en is hij in staat is om in anderen te genereren wat hij van Ons heeft ontvangen.

Het enige wat Ons nog te doen staat in de Schepping, heeft te maken met onze Wil: Wij willen dat onze Wil in de mensen werkt zoals Hij in Ons werkt.

Onze Liefde wil onze Wil vanuit ons Hart naar de mensen projecteren.
Zij is op zoek naar een mens die bereid is Hem te ontvangen, die Hem zal herkennen en koesteren.

Jij bent die persoon. Daarom heb je zoveel genade, zoveel manifestaties betreffende onze Wil gekregen.
Vanwege zijn Heiligheid vereist onze Wil dat vooraleer Hij in een ziel geplaatst wordt, deze Hem leert kennen, beminnen en eren.

Daarna zal onze Wil al zijn Kracht in deze ziel kunnen ontwikkelen.
De ziel zal worden omringd door onze Genade.

Alles wat Wij met jou doen, is het voorbereiden en verfraaien van de Woning van onze Wil in jou. Wees dus aandachtig!

Hier, in onze Schoot, zul je onze Wegen beter leren kennen.
Je zult alle voorrechten ontvangen die nodig zijn voor de plannen die Wij met jou hebben.

14-43-16 juli 1922 – Vooraleer de Goddelijke Wil zich kan vestigen, moet de Heiligheid van het Leven in zijn Wil gekend worden.

Mijn biechtvader heeft me gevraagd de passages over te schrijven waarin Jezus mij vroeg om over de verschillende deugden te schrijven. Dat deed me veel pijn. De gedachte dat wat Jezus mij had geleerd, gepubliceerd zou worden was voor mij een marteling.

Toen Jezus kwam, zei ik Hem:

"Mijn Liefde, deze marteling is alleen voor mij: het martelaarschap om de dingen die U mij hebt geopenbaard bekend te maken.

Erger nog, door te onthullen wat U mij hebt verteld, moet ik in bepaalde passages verschijnen.

Ach, mijn Jezus, wat een martelaarschap! En toch, hoewel mijn ziel er verdrietig om is, ben ik verplicht te gehoorzamen.

Geef me de kracht. Help me. Deze marteling is alleen voor mij.

Je hebt anderen zoveel verteld, je hebt hen zoveel genade geschonken, maar niemand wist daarna iets.

Als men het uiteindelijk te weten kwam, was dat pas na hun dood.

Al het andere is met hen begraven. Ach! Ik ben de enige die dit martelaarschap ondergaat!

Vol goedheid zegt Jezus mij: "Mijn dochter, houd moed, wees niet terneergeslagen. Ik zal ook hierin bij jou zijn.

In aanwezigheid van mijn Wil moet jouw wil verdwijnen.

De reden hiervoor is dat

de Heiligheid van het Leven in mijn Wil gekend moet worden.

*Deze heiligheid heeft geen weg, geen sleutel, geen kamer.
Ze doordringt alles. Ze is als de lucht die we inademen,
lucht die iedereen kan en zou moeten inademen.*

Het volstaat dat een ziel ernaar verlangt en haar menselijke wil opzij te zetten ten gunste van de Goddelijke Wil, opdat deze Laatste zich door deze ziel laat opzuigen, en haar het Leven schenkt en alle Weldaden van het Leven in mijn Wil.

Maar als deze Heiligheid niet bekend is, hoe kunnen zielen dan verlangen naar een zo heilige manier van leven?

Leven in mijn Wil is de grootste glorie die mensen Mij kunnen geven. De andere vormen van heiligheid zijn vrij bekend in de kerk en iedereen die dat wil, kan hen beleven.

Daarom voel Ik geen haast om hen verder bekend te maken.

Bovendien zijn:

- de heiligheid van het leven in mijn Wil,
- de effecten ervan, zijn verdiensten,
- die laatste penseelstreek die mijn scheppende Hand aan de mensen wil geven om hen in mijn Beeld te veranderen, nog niet gekend.

Dat is de reden waarom Ik het zo dringend vind om alles wat Ik je verteld heb, bekend te maken.

Als je je hier niet aan zou houden,

- zou je mijn Wil beperken,
- zou je Mij terugdringen in de vlammen die Mij verteren,
- zou je het moment uitstellen waarop Ik de volledige glorie ontvang die Mij vanwege de hele Schepping toekomt.

Maar ***Ik wil dat alles op een ordelijke manier gebeurt.***

Een ontbrekend woord of zin, een weggelaten verwijzing, een onvolledig hoofdstuk, weglatingen, zouden in plaats van de mensen te verlichten, duisternis omtrent Mij verspreiden.

En in plaats van dat de mensen mij Glorie en Liefde geven, zouden ze onverschillig blijven.

Wees daarom aandachtig:

Ik wil dat alles wat Ik je heb geopenbaard, volledig bekend wordt."

Ik zei Hem: "Maar om Uw deel volledig bekend te maken, moet ik dingen van mijn kant vermelden."

Jezus antwoordde: "Wat bedoel je daarmee?"

Als we deze weg samen hebben bewandeld, waarom wil je dan dat Ik alleen verschijn? Bovendien, wie zou Ik moeten kiezen, wie zou Ik als voorbeeld moeten noemen, als degene die Ik heb opgeleid en die weet hoe ze in mijn Wil moet leven niet bekend wil worden? Mijn dochter, dat is absurd!"

Ik antwoordde: "Ach Jezus, in wat een doolhof plaatst U me! Ik voel me alsof ik sterf, maar ik hoop dat uw Fiat me kracht zal geven."

En Jezus voegde eraan toe:

"Precies, zet je eigen wil opzij en mijn Fiat zal alles volbrengen."

14-44- 20 juli 1922 - Het leven in de Goddelijke Wil ent op de ziel alles wat de Goddelijke Wil in de Mensheid van Jezus volbracht heeft.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. En Hij dompelde me zo diep onder in zijn Wil dat ik me niet in staat voelde om Hem te verlaten.

Ik voelde me als iemand die zich vrijwillig terugtrekt uit een kleine, beperkte ruimte naar een andere, onbegrensde ruimte. Als hij de enorme afstand zag die hij moest afleggen om deze plaats te verlaten, en niet in staat was om te zien waar die eindigde, beschouwt hij zichzelf niettemin gelukkig dat hij daar is en laat elke gedachte aan terugkeer naar zijn vorige plaats varen.

Terwijl ik in deze immense zee van de Goddelijke Wil zwom, **zei mijn lieve Jezus mij:**

"Lieve dochter van mijn Wil,
Ik wil van jou een afspiegeling van mijn Leven maken.

Het Leven in mijn Wil ent in de ziel alles wat mijn Wil gerealiseerd heeft en Mij heeft doen lijden in mijn Mensheid.

Mijn Wil duldt geen enkele ongelijkheid.

Mijn eeuwige Wil heeft mijn Mensheid zoveel keer laten sterven als er

mensen zijn die het daglicht hebben gezien of zullen zien.
Mijn Mensheid heeft dit sterven met zoveel liefde aanvaard dat de eeuwige Wil voor elk van dit sterven een merkteken in mijn Mensheid heeft achtergelaten.

Wil je dat Ik al deze tekenen in jouw wil druk, voor zover dat mogelijk is, zodat je zult lijden en mijn vele keren sterven zult navolgen?

Ik antwoordde: "Fiat" ("Het zij zo!").

Toen gebruikte Jezus zijn Wil om mijn Mensheid met talloze tekenen van dood te merken. **Hij zei mij:**

"Wees aandachtig en sterk terwijl je dit telkens opnieuw sterven ondergaat, want daaruit zal het Leven voortkomen in evenzoveel mensen."

Terwijl Hij dit zei, raakte Hij mij met zijn scheppende Handen aan. Dit bracht een onbeschrijfelijk lijden in mij teweeg.

Hij ontwortelde mijn hart en verwondde het op duizend manieren,
- soms met vurige stekels,
- dan weer met ijzige pijlen die me deden rillen.

Daarna kneep Hij het zo hard dat het niet meer kon bewegen. Wie zou kunnen zeggen wat Hij allemaal heeft gedaan! Alleen Hijzelf. Ik voelde me verpletterd en vernietigd. En ik vreesde dat ik niet genoeg kracht zou hebben om vol te houden.

Alsof Hij wilde uitrusten van de pijn die Hij me had aangedaan, **zei Hij mij:**

"Waar ben je bang voor? Ben je bang dat mijn Wil niet in staat is om je te ondersteunen in deze pijn die Ik je opleg?

Of ben je bang om de grenzen van mijn Wil te verlaten?

Dat zal nooit gebeuren! Zie je niet hoe uitgestrekt de zeeën zijn die mijn Wil om je heen heeft uitgestrekt?

Je kunt geen uitweg vinden.

Alle Waarheden die Ik je heb geopenbaard, zijn als zeeën die je omringen. En Ik zal nog meer zeeën om je heen uitspreiden.

"Wees moedig, mijn dochter.

Dat is nodig om te leven in de Heiligheid van mijn Wil, een heiligheid die gericht is op de gelijkenis tussen de ziel en Mij.

Zo heb Ik het met mijn Moeder gedaan. Ik heb haar geen enkele van mijn smarten bespaard, hoe klein ze ook waren, noch van enige van mijn daden of tekenen van Goedheid.

Onze verenigde Wil verenigde Ons.

En wanneer Ik leed onder het vele keren sterven, de pijn, of wanneer Ik handelde, dan stierf zij, leed zij en handelde zij met Mij.

***Haar wezen was een getrouwe kopie van het Mijne.
Zo zeer zelfs dat wanneer Ik naar haar keek,
Ik een andere versie van Mijzelf zag.***

Nu wil Ik met jou doen wat Ik met mijn Moeder heb gedaan, voor zover je daartoe in staat bent.

Het is noodzakelijk dat, door middel van een nietige mens, mijn Wil op aarde kan leven en handelen.

Maar hoe kan mijn Wil leven en werken in een mens, als Hij haar niet geeft wat mijn Mensheid bevat en geleden heeft?

***Mijn Wil heeft zo'n werkend Leven gevonden
- in Mijzelf en
- in mijn onafscheidelijke Moeder.***

Nu wil Ik dat mijn Wil dit werkzame Leven vindt in een andere mens, zoals bepaald door mijn Wil. En die mens ben jij.

Hoewel ik door dit alles in de war was, begreep ik wat Jezus me zei en voelde ik mijzelf totaal vernietigd.

Ik vond mezelf zo onwaardig dat ik dacht: "Wat een ernstige fout begaat Jezus nu! Er zijn zoveel goede zielen die Hij zou kunnen kiezen!"

Terwijl ik zo dacht, **voegde Jezus eraan toe**:

"Arm kind, je kleinheid vervaagt aan mijn voeten.

Maar zo heb Ik het besloten. Ik had een andere mens kunnen kiezen.

Maar omdat je zo klein bent, heb Ik je op mijn Schoot kunnen laten opgroeien. Ik heb je gevoed aan mijn Borst als een kleine baby. Zo voel Ik mijn eigen Leven in jou. Ik heb mijn Blik op jou gericht. Ik heb je van alle kanten bekeken.

Toen Ik tevreden was met wat Ik zag, heb Ik de Vader en de Heilige Geest gevraagd om je ook te onderzoeken.

We hebben je unaniem gekozen. Daarom heb je geen andere keuze dan Mij trouw te zijn in het lijden, het leven, de gevolgen en al het andere dat onze Wil voor je wenst."

14-45- 24 juli 1922 - De ziel van Luisa is verbonden met alle mensen.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, kwam mijn lieve Jezus vol Majesteit en een betoverende Liefde.

Hij toonde mij alle menselijke generaties, van de eerste mens tot de laatste, elk verbonden met Hem.

De banden waren zo sterk dat Jezus zich leek te vermenigvuldigen, in elk, zodat het leek alsof iedereen Jezus voor zichzelf had.

Jezus offerde zijn Leven op

- om het lijden van elke mens op zich te nemen
- om **aan de hemelse Vader te kunnen zeggen:**

*"Mijn Vader, in elke mens zal U een andere 'Ik' vinden.
Voor elk van hen zal Ik U geven wat U toekomt."*

Terwijl ik hierover nadacht, **zei mijn lieve Jezus mij:**

"Mijn dochter, wil je Mij navolgen door ook te aanvaarden dat je verbonden bent met elke mens?"

Ik weet niet hoe, maar ik had het gevoel dat het gewicht van alle mensen op mijn schouders rustte. Ik zag mijn onwaardigheid en mijn zwakheid. En ik voelde zo'n afkeer dat ik me vernietigd voelde.

Jezus had medelijden met mij en raakte mij aan. Hij nam me in zijn armen, bracht me dicht bij zijn Hart en plaatste mijn mond op de Wonde die door de lans veroorzaakt was.

Hij zei: "Kleine dochter, het Bloed dat uit deze Wonde vloeit is bedoeld om je de kracht te geven die je mist.

Wees moedig, vrees niet, Ik zal bij jou zijn.

We zullen samen de last, het werk, het leed en het sterven delen.

Wees aandachtig en trouw, *want mijn genade wil vergoed worden.*

Zonder wederkerigheid is er geen reden om haar te laten neerdalen."

Hij voegde eraan toe:

"Hoeveel moeite kost het je om je ogen te openen en te sluiten? Geen enkele. Concentreer je op het grote voordeel dat je je ogen open kunt houden en op het grote nadeel van het tegenovergestelde.

Als je ogen open zijn, worden ze gevuld met licht en zon.

Dit licht stelt je in staat

- om te werken en
- om je voeten veilig te laten lopen zonder te vallen;
- om gemakkelijk onderscheid te maken tussen nuttige van schadelijke voorwerpen.

Je kunt dingen op orde brengen, je kunt lezen en schrijven.

En wat is er nodig om al deze voordelen te verliezen?

Gewoon je ogen sluiten!

Dan kan je hand niets meer doen.

Je voeten kunnen niet meer vooruit en als ze dat wel doen, lopen ze het risico dat je struikelt, omdat je de voorwerpen voor je niet meer kunt onderscheiden. Je bent volledig hulpeloos.

Dat is wat Ik bedoel met **wederkerigheid:**

gewoon de ogen van de ziel openen.

Wanneer de mens hen opent,

- dringt het Licht zijn geest binnen en
- wordt mijn Beeld geprojecteerd in alles wat hij doet, waardoor het een getrouwe kopie van Mij wordt.

Hij doet niets anders dan ***voortdurend mijn Licht ontvangen,*** waardoor zijn hele wezen in Licht wordt omgezet.

Maar **als er geen wederkerigheid is,**

verzandt de ziel in duisternis en machteloosheid.

14-46- 28 juli 1922 - De ziel van Luisa volgt Jezus na, niet alleen in zijn dood als gevolg van lijden, maar ook in zijn dood als gevolg van Liefde.

Ik voelde me volledig overspoeld door de zeer heilige Wil van mijn lieve Jezus. Hij kwam naar me toe. En **Hij zei mij:** Mijn dochter, **laat je verstand samensmelten met het Mijne** zodat dit de intelligentie van alle mensen doordringt en verbonden is met al hun gedachten.

Zo zal jouw intelligentie in staat zijn om hun gedachten te vervangen door een gelijk aantal gedachten in mijn Wil. En Ik zal de glorie ontvangen alsof al hun gedachten een goddelijke kwaliteit hadden.

Breid jouw wil uit in de Mijne.

Niets mag ontsnappen aan het net van jouw wil en mijn Wil. Mijn Wil in Mij en mijn Wil in jou moeten samensmelten en dezelfde voorrechten genieten. Maar Ik heb het nodig dat je Mij je wil geeft

- zodat Ik hem kan uitbreiden in de Mijne,
- zodat niets wat geschapen is eraan kan ontsnappen.

Zo zal Ik in alle dingen de echo van de Goddelijke Wil horen.

Mijn dochter, Ik heb een dubbele dood geleden voor elke dood die de mensen hebben ondergaan:

- een dood door Liefde en
- een andere door de Pijnen vanwege de beledigingen.

Toen Ik de mensen schiep, schiep Ik in hen een structuur van Liefde zodat niets anders dan liefde uit hen zou voortkomen.

Dit is zodanig waar dat mijn Liefde en hun liefde voorbestemd waren om zich in een voortdurende stroom met elkaar te verweven. De ondankbare mens weigerde niet alleen Mij lief te hebben, maar beledigde Mij ook.

Vanaf dat moment moest Ik

- **een dood uit Liefde ondergaan** voor elke mens om bij mijn Vader dit gebrek aan liefde te compenseren, en

- ook een dood van pijn om de beledigingen van de mensen te herstellen.

Terwijl mijn lieve Jezus dit zei, was Hij helemaal in vuur en vlam door een Liefde die Hem verteerde en die Hem deed sterven voor elke mens.

Bovendien zag ik dat elke Gedachte, elk woord, elke beweging, elke daad, en elke stap van Jezus waren als vlammen

- die Hem verteerden en
- die Hem tegelijkertijd terug tot leven brachten.

En Jezus voegde eraan toe: "Wil je op Mij gelijken?"

Wil je het vele keren sterven van Liefde aanvaarden zoals je het sterven door de Pijnen aanvaard hebt?"

Ik antwoordde: "Ach, mijn Jezus, ik weet niet wat er gebeurd is. Ik voel nog steeds een grote afkeer voor het sterven door de pijnen die ik aanvaard heb. Hoe zou ik het sterven door Liefde kunnen aanvaarden. Dit lijkt mij nog erger.

Bij de gedachte alleen al beef ik.

Mijn arme natuur moet nog meer vernietigd, verwoest worden!

Help mij! Geef mij kracht, want ik voel dat ik niet verder kan."

Vol goedheid **voegde Jezus eraan toe:**

"Mijn arme dochter, het is al beslist. Wees moedig, wees niet bang.

Laat je zelfs niet van de wijs brengen door de afkeer die je voelt.

Om je vertrouwen te geven, zeg Ik je dat zelfs dat deel uitmaakt van mijn Gelijkenis.

Weet dat mijn Mensheid, hoewel heilig en bereid om te lijden,

dezelfde afkeer heeft gevoeld. Maar het was niet mijn afkeer.

Het was de afkeer die alle mensen gevoeld hebben om het Goede te doen en het lijden te aanvaarden dat zij verdienden.

Ik moest dit lijden dat Mij kwelde accepteren

- om de mensen een neiging tot het Goede bij te brengen,
- en om hun lijden te verminderen.

Mijn afkeer was zo groot ***dat Ik in de Hof van Olijven tot de Vader riep: "Als het mogelijk is, laat deze kelk dan aan Mij voorbijgaan!"***

Maar denk je dat Ik het was die riep? O nee! Je vergist je als je dat

denkt. Ik heb het lijden tot in het extreme liefgehad.
Ik heb de dood liefgehad om mijn kinderen het leven te schenken.

*Het was de kreet van de hele menselijke familie die weerklonk in mijn Mensheid. Samen met de mensen **riep ik driemaal:***

"Als het mogelijk is, laat deze kelk dan aan Mij voorbijgaan!"

Ik riep dit uit namens de hele mensheid, voor zover zij deel uitmaakte van Mij. En Ik voelde me onderdrukt en verpletterd.

De afkeer die je voelt, komt niet van jou.

Het is de echo van de Mijne. Als het van jou was geweest, zou Ik Me van jou al teruggetrokken hebben.

Dus, mijn dochter, wil in jezelf een ander beeld van Mij creëren en aanvaard. Ik wil zelf jouw wil versterken en hem in de Mijne opnemen om daarin dit sterven van Liefde te drukken."

Terwijl Hij dit zei, drukte Jezus met zijn heilige Hand **deze sterftes van liefde in mijn ziel**. Daarna verdween Hij. Moge alles tot eer van God zijn!

14-47- 30 juli 1922 - Luisa verzet zich tegen de idee dat haar geschriften worden gepubliceerd.

Jezus vertelt haar hoeveel verdriet ze Hem daarmee doet.

Ze bleven kopieën maken van mijn geschriften volgens de eisen van mijn biechtvader, inclusief alles wat Jezus mij had verteld over de deugden, wat ik graag uit de kopieën had willen weglaten.

Jezus kwam naar me toe en Hij zei op afkeurende toon:

"Mijn dochter, waarom wil je Mij verborgen houden?

Ben ik het niet waard om genoemd te worden?

Als je een goede daad, een uitspraak, een handeling of een waarheid van een persoon vermeldt en je wil de persoon niet bij naam noemen, dan is dat omdat je de bron van die informatie niet erg geloofwaardig vindt.

Anderzijds, als de persoon een goede reputatie heeft, eerbaar en bekend is, dan vermeld je eerst zijn naam om hetgeen gezegd zal

worden te versterken,
Pas daarna vermeld je de woorden of de daad van deze persoon.
Verdien Ik het niet dat Mijn Naam wordt genoemd voordat Mijn
Woorden worden geciteerd? O, hoe behandel je Mij slecht!

Ik had nooit gedacht dat je Mij deze belediging zou aandoen,
na mijn zo grootmoedige gedrag jegens jou.

Ik heb je zoveel dingen over Mijzelf laten zien.
Ik heb je veel zeer intieme details onthuld, nieuwe openbaringen over
mijn Wil, die nog aan niemand anders waren onthuld.
Je had meer bereidheid moeten tonen om Mij te leren kennen.
Maar in plaats daarvan ben je zo gesloten.

Andere zielen, vol ijver om Mij bekend en geliefd te maken, zouden
met fanfare en trompetgeschal alles wat Ik hun heb geopenbaard,
bekendmaken, zodat Ik bekend en geliefd zou worden.
Jij wilt Mij verbergen! Dat bevalt Mij helemaal niet.

Verward en uiterst vernederd zei ik Hem: "Mijn Jezus, vergeef me.
U hebt gelijk. Maar ik voel zo'n grote weerzin. Het kwelt me dat ik
mezelf moet dwingen om mijn terughoudendheid op te geven.

Heb medelijden met mij! Geef mij uw Kracht, geef mij meer Genade
en meer hart, zodat ik U nooit meer verdriet doe."

Jezus antwoordde mij: "Ik zegen je, opdat jouw hart meer genade
ontvangt en meer bereid is om Mij bekend te maken en te beminnen."

**14-48- 2 augustus 1922 - De gelijkenis met Jezus in zijn grootste
smart: de vervreemding van zijn Godheid.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik voelde me zo verward en
gescheiden van mijn lieve Jezus. Toen Hij kwam, zei ik Hem:

"Mijn Liefste, wat is er veel voor mij veranderd.
Vroeger voelde ik me zo één met U
dat ik geen scheiding tussen U en mij kon onderscheiden.
Zelfs in mijn ellende was U bij mij.

Nu is alles precies het tegenovergestelde.

Als ik lijd, voel ik me van U gescheiden en
als ik U voor mij zie of in mij,
zie ik U als een rechter die veroordeelt tot lijden, tot sterven, en
deelt U niet meer in de ellende die U me zelf bezorgt.

In plaats daarvan **zegt U: "Stijg steeds hoger"**. En toch blijf ik dalen."

Jezus onderbrak me en **Hij zei:** "Mijn dochter, wat heb je het mis!
Dat gebeurt omdat je het hebt aanvaard. Ik heb de sterftes en het leed
dat Ik voor elke mens ondergaan heb, in jou gegrift.

Mijn Mensheid bevond zich in gelijkaardige omstandigheden.
Zij was onlosmakelijk verbonden met mijn Godheid.
Maar deze kon niet worden geraakt door het lijden. Deze was niet in
staat om zelfs maar een schaduw van lijden te ervaren.

***Mijn Mensheid stond alleen in zijn lijden. Mijn Godheid was slechts
toeschouwer van de pijn en de dood die Ik doormaakte.***

Bovendien ***was mijn Godheid een onverbiddelijke rechter die
vergelding eiste voor de fouten van de mensen.***

O, hoe beefde mijn Mensheid!
Toen Ik zag dat Ik belast werd met de schuld van iedereen,
met de ellende en de dood die elke mens verdiende,
werd Ik verpletterd voor de Allerhoogste Majesteit.

Dat was het grootste Leed van mijn Leven: terwijl ik op een
onlosmakelijke manier verenigd was met de Godheid,
was Ik in mijn ellende alleen en als afgesneden van de Godheid.

Als Ik je geroepen heb om op Mij te lijken, waarom verbaast het je dan
dat je Mij vanuit dit perspectief in jezelf voelt? Je ziet Mij ook als
toeschouwer van de beproevingen die Ik je zelf opleg en je voelt je
van Mij gescheiden.

Jouw leed is niets anders dan de echo van mijn eigen leed.
Net zoals mijn Mensheid in feite nooit gescheiden is geweest van mijn
Godheid, zo ben jij ook nooit van Mij gescheiden.

Je voelt alleen alsof er een scheiding is.
Maar juist op zulke momenten, meer dan op andere momenten,
vorm Ik één geheel met jou.

Wees dus moedig, wees trouw en vrees niet.

14-49- 6 augustus 1922 - De Goddelijke Wil is evenwicht, orde en harmonie.

Ik was ondergedompeld in de heilige Wil van God. Mijn lieve Jezus kwam en **Hij zei mij:** "Mijn dochter, alle dingen zijn in evenwicht, zowel in de Hemel als op aarde.

Onze Wil handhaaft overal een perfect evenwicht.
Ons evenwicht brengt orde, gezag, eendracht en harmonie met zich mee. Alle dingen harmoniëren alsof ze één geheel vormen.

Evenwicht brengt gelijkenis met zich mee. Daarom is er zoveel orde, evenwicht en gelijkenis bij de drie Goddelijke Personen.

Alle geschapen dingen zijn in harmonie: het ene fungeert als steun, kracht en leven voor het andere. Als ook maar één geschapen ding zou nalaten om in deze harmonie te blijven, dan zouden alle andere dingen afdwalen en op weg zijn naar vernietiging.

Alleen de mens heeft zich afgescheiden van het evenwicht van onze Wil. O, hoe is hij afgedwaald. Van zijn hoge positie is hij in de afgrond gevallen!

Zelfs na mijn Verlossing is de menselijke familie niet teruggekeerd naar haar oorspronkelijke staat.

Dit geeft aan dat het ergste wat er kan gebeuren is:
je terugtrekken uit het evenwicht van onze Wil:
Dat komt neer op jezelf in chaos en wanorde te storten,
- in de oceaan van alle ellende.

Daarom, mijn dochter,
heb ik je op een bijzondere manier geroepen tot evenwicht in mijn Wil,
zodat jouw leven in mijn Wil het begin markeert van het tijdperk
waarin ***alle daden van de wanordelijke mensheid hun evenwicht***

zullen terugvinden.

Je zult in volmaakte harmonie zijn met Ons en met alle geschapen dingen. Wanneer alle dingen in harmonie zijn, zullen Wij in jou, evenals in elke persoon die in onze Wil leeft, de harmonie van de intelligentie, de woorden, de daden en de stappen van de mensen voelen.

In onze Wil zullen Wij jouw daden vinden

- als bestuurders van de daden van allen.

Elke handeling die in onze Wil wordt verricht, zal

- als het zegel van de orde en het evenwicht van allen zijn.

Je zult veel te doen hebben in onze Wil. Je zult Ons alle overwinningen en alle harmonieën van de mensen brengen.

Onze Wil zal voorzien in wat de mensen nodig hebben

om het evenwicht in de menselijke wil te herstellen

die zo beschadigd is geraakt door zich terug te trekken uit onze Wil.

14-50- 12 augustus 1922 - De waarde en de effecten van het lijden.

Ik was vervuld van verdriet. Alleen mijn lieve Jezus weet hoezeer, Hij die elke vezel van mijn hart doorziet. In zijn medeleven met mij kwam Hij naar mij toe, nam mij in zijn armen en **Hij zei:**

"Mijn dochter, wees moedig: Ik ben bij jou.

Waar ben je bang voor? Heb Ik je ooit in de steek gelaten?

Als jij zelfs maar de geringste afwijking van mijn Wil verafschuwt, dan haat Ik het nog meer

- om niet bij jou te zijn en

- niet het leven te zijn van al jouw daden en jouw beproevingen.

Weet dat mijn Wil als het zuiverste goud is.

Opdat jouw menselijke wil kan versmelten met mijn Goddelijke Wil zodat beide willen niet meer van elkaar te onderscheiden zijn, *moet jouw wil worden omgevormd tot puur goud.*

Dit kan alleen worden bereikt door lijden,

dat je wil zal omzetten in goddelijk goud.

Zo zal jouw wil versmelten met mijn Wil in het grote wiel van de eeuwigheid. Het zal alle plaatsen bereiken en overal worden ontmoet.

Maar als je wil ijzersterk is, kan hij niet versmelten met de Mijne, die van puur goud is.

Als we twee gouden voorwerpen nemen, elk met hun eigen vorm, en we smelten ze samen, dan krijgen we één enkel voorwerp waarin het onmogelijk is om het goud van het ene voorwerp te onderscheiden van het goud van het andere.

Maar als één van de voorwerpen van goud is en het andere van ijzer, kunnen de twee niet samensmelten.

Alleen lijden kan de menselijke wil in puur goud veranderen.

Lijden is als een brandend vuur dat vermengt en verteert.

Het is heilig. En het heeft de kracht om de Goddelijke Wil in de menselijke wil te laten doordringen.

Het is een Genade die met haar penseelstreken goddelijke trekken en goddelijke vormen in de menselijke wil drukt.

Dat is de reden waarom jouw beproevingen toenemen.

Het zijn de laatste penseelstreken die nodig zijn om je wil voor te bereiden zodat deze kan versmelten met de Mijne.

Ik zei Hem: "O mijn Jezus, al mijn beproevingen, die mij lijken te vernietigen, breken mij niet, hoe pijnlijk ze ook zijn.

Als U het wilt, vermenigvuldig ze dan.

Maar U weet zeer goed welke beproeving mij echt verscheurt.

Ik vraag je medeleven enkel voor deze beproeving.

Want het lijkt alsof ik het niet langer kan verdragen.

Ach, help me alstublieft om hiervan verlost te worden, alstublieft!

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, Ik zal ook bij jou zijn in deze kwelling.

Ik zal je steunen en je mijn kracht geven, zodat je het kunt verdragen.

Ik zou je een plezier kunnen doen door haar weg te nemen, maar dat zou niet gepast zijn.

Het zou een dissonante noot zijn in dit zo grote Werk, in deze zo sublieme zending die jouw leven in mijn Wil is.

Bovendien breng Ik je in deze toestand door mijn Wil en door middel van je gehoorzaamheid aan één van mijn dienaren.

Als hij niet wil doorgaan, dan kan hij je losmaken zodat je door gehoorzaamheid met Mij kunt overeenkomen. Maar als je uit eigen beweging handelt, uit eigen wil, dan zullen we niet alleen oneens zijn, maar je zou er ook slecht uitkomen.

Ze zouden moeten weten dat de wereld op een vat dynamiet zit. Als ze willen dat het vuur ontbrandt en alles explodeert, laten we hen dan hun gang gaan."

Ik was versteend en nog angstiger dan voorheen, maar ik was bereid om de zeer heilige Wil van mijn lieve Jezus te vervullen en niet die van mijzelf.

14-51- 15 augustus 1922 - De Daden van Jezus en die van zijn allerheiligste Moeder in de Goddelijke Wil
--

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, gaf ik mij over aan de Heiligste Wil van God. **Mijn lieve Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, in mijn Wil zal je niet enkel alle daden vinden die mijn Mensheid verricht heeft en waarin Ik alle mensen met elkaar verbond. Maar je zal ook alles vinden wat mijn lieve Moeder gedaan heeft. Zij versmolt zich met Mij en werd zo één met Mij.

Van zodra Ik in haar Schoot ontvangen werd, begon zij zich met mijn Daden te verenigen,

Mijn Mensheid had geen ander Leven, geen ander Voedsel en geen ander Doel dan de Wil van mijn Vader. En zo was het ook voor mijn Moeder.

De Wil van de Vader stroomde door al mijn daden. Hij stroomde in alles en maakte Mij tot een daad van elke mens. En zo herstelde Ik de Rechten van mijn Vader als Schepper, namens alle mensen.

Hij stroomde in alles om Mij als Leven aan alle mensen te geven.

En toen mijn Moeder haar versmelting met Mij begon, gaf ook zij de Vader zijn Rechten als Schepper namens allen terug.
En zij gaf zichzelf aan alle mensen.
Daarom ontvingen alle mensen samen met mijn Daden ook de Daden van mijn Mama als Leven.

Nu omarmt mijn Moeder in de Hemel alle glorie van elke mens.
Mijn Wil schenkt haar immers zoveel glorie dat er geen glorie is die zij niet bevat, noch glorie die niet van haar afkomstig is.

En omdat zij haar werken, haar liefde, haar pijn, enz. met Mij verenigde, is zij nu in de Hemel omgeven door zoveel glorie voor al hetgeen zij in vereniging met Mij in mijn Wil deed.
Daarom overtreft zij alles, omarmt zij alles en stroomt zij in alles.

Dit is wat het betekent om in mijn Wil te leven.
Mijn geliefde Mama had nooit zoveel glorie kunnen ontvangen als al haar daden niet in mijn Wil hadden plaatsgevonden.
Deze daden maken Haar tot Koningin en Kroon van allen.

Nu wil ik jou in mijn Wil, zodat de verwevenheid niet tussen twee, maar tussen drie is. Mijn Wil wil je vergroten, zodat Hij in één enkele mens alle mensen kan vinden.

Zie je

- het grote Goed dat je krijgt,
- hoeveel Glorie je Mij zult geven en
- al het Goede dat je alle mensen zult brengen!"

14-52-19 augustus 1922 - Het Lijden dat Jezus door de Godheid werd aangedaan.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, liet mijn lieve Jezus mij enkele van de pijnen en sterftes ondergaan die Hij voor de mensen doorstaan heeft.

Afgaande op de pijnen die mijn klein lijden veroorzaakte, kon ik me voorstellen hoe verschrikkelijk de Zijne moeten geweest zijn.

Hij zei mij: "Mijn dochter,

mijn Lijden is onbegrijpelijk voor mensen.

De lichamelijke Pijnen van mijn Passie waren slechts een schaduw van mijn innerlijk Lijden.

Mijn innerlijke Lijden werd mij opgelegd door een almachtige God: geen enkele vezel van mijn Wezen kon eraan ontsnappen.

Het Lijden van mijn Passie werd mij aangedaan door mensen die, - verstoken van almacht en alwetendheid, niet in staat waren te doen wat zij wilden.

Ze konden niet doordringen tot al mijn innerlijke vezels. Het is alsof mijn innerlijke Lijden belichaamd werd.

Mijn Mensheid werd gefolterd met doornen, zweepslagen, spijkers, wonden en wrede martelingen die in Mij een voortdurende dood veroorzaakten.

***Dit Lijden was onlosmakelijk met Mij verbonden.
Het vormde mijn ware Leven.***

De fysieke Pijnen van mijn Passie waren buiten Mij. Het waren doornen en spijkers die konden worden ingeslagen, maar die ook weer verwijderd konden worden. Alleen al de gedachte dat een bron van pijn kan worden weggenomen, brengt verlichting.

Maar wat mijn innerlijk Lijden betreft:

Er was geen hoop dat het kon weggenomen worden.

Het was zo hevig dat Ik kan zeggen dat *het fysieke Lijden van mijn Passie* een bron van verlichting was.

Die Pijnen waren *kussen voor mijn innerlijke Lijden*.

Samen vormden ze het laatste bewijs van mijn grote en overmatige Liefde voor de redding van zielen

Mijn uiterlijke Pijnen waren als Stemmen die de zielen uitnodigden om de Oceaan van mijn innerlijk Lijden binnen te gaan om zo te begrijpen welke prijs Ik voor hun redding betaald heb.

Door mijn innerlijk Lijden dat Ik je heb meegedeeld, kan je misschien op een of andere manier de voortdurende intensiteit van mijn Lijden

begrijpen.

Houd moed. Het is de Liefde die Mij ertoe aanzet dit te doen.”

14-53- 23 augustus 1922 – In de ziel die leeft in de Goddelijke Wil vormt zich de bron van alle pijnen, maar ook van alle vreugde.

Ik voelde me angstig. Ik had het gevoel dat mijn lichaam voortdurend nieuwe vernietigingen onderging.

Ik vroeg Jezus om mij kracht te geven.

Hij kwam, nam me in zijn armen en gaf me nieuw leven.

Maar dit leven gaf me de kans om opnieuw te sterven en daarna om opnieuw een nieuw leven te beginnen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, mijn Wil omvat alles. Hij omvat alle pijn, alle martelingen, alle leed dat er door de eeuwen heen geweest is. Daarom omarmde mijn Mensheid alles, elke pijn, elk martelaarschap van een mens. Mijn Leven was immers niets anders dan het Leven van de Goddelijke Wil.

En dit was nodig om het werk van de Verlossing te volbrengen.

Het was niet enkel hiervoor nodig.

Het was noodzakelijk om Mijzelf tot Koning, Hulp en Kracht van alle martelingen, smarten en pijnen te kunnen maken.

Als Ik niet in Mijzelf de bron van alle martelaarschappen, smarten en pijnen zou hebben, hoe zou Ik

- dan mijzelf Koning van allen kunnen noemen en

- in Mijzelf de Bron van alle hulp, steun, kracht en genade kunnen bezitten die nodig is voor elke pijn van de mens?

Het is noodzakelijk van te hebben om te kunnen geven.

Daarom heb Ik je zo vaak gezegd dat de missie om een ziel te roepen om in mijn Wil te leven de grootste, de hoogste en meest sublieme is.

Er is geen andere die hiermee te vergelijken is.

De onmetelijkheid van mijn Wil zal haar alle martelingen, pijnen en smarten brengen.

Mijn eigen Wil zal haar de goddelijke Kracht geven om hen te verdragen, en zal in haar een bron van martelingen en smarten

vormen. En mijn eigen Wil zal haar tot koningin van alle martelingen, smarten en pijnen maken.

Zie je wat het betekent om in mijn Wil te leven:

- niet één martelaarschap lijden, maar alle martelaarschappen
- niet één pijn en leed, maar alle pijnen en alle leed.

Daarom is het noodzakelijk dat mijn Wil het Leven van deze ziel is. Want wie zou haar anders de kracht geven om zoveel te lijden?

En als dat niet zo was, hoe zou je dan kunnen zeggen dat de ziel die in mijn Wil leeft, de kracht van de martelaar is?

Als zij de essentie van deze pijn niet in zich zou hebben, hoe zou zij dan kracht kunnen zijn voor een ander? Dan zou het een manier van spreken zijn, iets ingebeelds, geen realiteit.

Ik zie dat het horen van zulke dingen je bang maakt. Vrees niet. Deze martelingen en dit lijden zullen gepaard gaan met ontelbare vreugden en genaden waarvan mijn Wil een onuitputtelijke bron is.

Dat is juist.

Als Ik de bron ben van het lijden voor de ziel die in mijn Wil leeft, om de hele menselijke familie te helpen, is het rechtvaardig dat Ik voor hen de bron van Geluk, Vreugde en Genade ben.

Maar er is een verschil:

het lijden zal een einde hebben omdat de dingen hier op aarde eindigen. Hoe groot het lijden ook is, het is beperkt in duur.

Maar **het Geluk komt van boven en is Goddelijk. Het is oneindig.** Wees daarom moedig om verder te gaan in mijn Wil.

14-54-26 augustus 1922 - Net als bloemen, verspreiden de Waarheden hun geur wanneer je hen aanraakt.

Ik dacht nog steeds aan mijn geschriften die uit gehoorzaamheid gepubliceerd moesten worden.

De volgende gedachte kwam bij me op:

"Wat heeft al dit offeren voor zin? Wat voor goeds zal eruit

voortkomen?" Terwijl ik zo nadacht, nam mijn goede Jezus mijn hand tussen de Zijne. Terwijl Hij haar stevig vasthield, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, net zoals bloemen hun geur intenser verspreiden wanneer je hen aanraakt, zo is het ook met mijn Waarheden. Hoe meer je ernaar kijkt, erover leest, hen schrijft, erover praat, hen doorgeeft, hoe meer zij Licht en Geur verspreiden, en zo de aarde en de Hemel met elkaar verbinden.

Ik voel me gedwongen om nieuwe Waarheden bekend te maken wanneer Ik zie dat de Waarheden die al bekend zijn hun Licht en Geur verspreiden.

Als mijn Waarheden niet worden onthuld,
- blijven hun Licht en Geur als het ware onderdrukt, en
- blijft het Goede dat ze bevatten zonder effect.

Ik voel me dan benadeeld ten opzichte van het doel dat Ik nastreef door hen te onthullen.

Zelfs al zou het alleen maar zijn om Mij tevreden te stellen en het Licht en de Geur van mijn Woorden te ervaren, zou je blij moeten zijn om het offer te brengen dat van jou gevraagd wordt.

14-55- 29 augustus 1922 - Door in de Goddelijke Wil te leven, ontvangt de ziel al het Goede dat Jezus op aarde volbracht heeft.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik aan alles wat mijn geliefde Jezus gedaan en geleden heeft om zielen te redden.

Hij kwam naar me toe en **Hij zei**:

Mijn lieve dochter, alles wat mijn Mensheid heeft gedaan:

- mijn gebeden, mijn woorden, mijn werken, mijn stappen en mijn pijn waren voor de mens.

Maar wie sluit zich aan bij deze Daden? Wie ontvangt mijn Weldaden?

Degene die tot Mij komt en bidt terwijl hij zich met Mij verenigt,

sluit zich aan bij mijn Gebeden en de Vruchten daarvan.

Wie spreekt en onderwijst terwijl hij zich met Mij verenigt,

wordt verbonden met de vruchten van mijn Woorden.

Wie lijdt in eenheid met Mij

wordt verbonden met de vruchten van mijn Werken en mijn Lijden.

En als de mensen geen voordeel halen uit de weldaden die Ik voor hen verworven heb, blijven deze Weldaden als het ware in de lucht hangen. De mens die niet op Mij geënt is, wordt niet gevoed met de Weldaden van mijn Mensheid, die Ik hem met zoveel Liefde aanbied.

Als er geen eenheid is tussen twee wezens, zijn de weldaden van de ene als dood voor de andere.

Stel je een wiel voor:

- het centrum is mijn Mensheid;
- de spaken zijn alles wat Ik heb gedaan en geleden.
- de velg waaraan de spaken vastzitten
is de menselijke familie die rond het centrum draait.

Als de velg geen steun krijgt van de spaken, kan het wiel niet deelhebben aan het goede dat het centrum biedt.

O, wat lijd Ik als ik zie

- dat al mijn Weldaden worden opgeschort en
- dat de ondankbare menselijke familie hen niet alleen niet ontvangt, maar ze ook minacht en vertrapt!

Daarom zoek Ik zo ijverig naar zielen die in mijn Wil willen leven, zodat Ik ze aan de spaken van mijn Wiel kan bevestigen.

Mijn Wil zal hen de Genade schenken om de velg van dit wiel te vormen. Deze zielen zullen de Zegeningen ontvangen die door anderen zijn afgewezen en veracht.

14-56- 1 september 1922 - Het Lijden van afgewezen Liefde

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich bedroefd en terneergeslagen.

Wat Hem het meest verstikte, waren de vlammen van zijn Liefde die uit zijn Hart stroomden. Maar ze werden gedwongen zich terug te trekken vanwege de menselijke ondankbaarheid.

O, hoe verstikte zijn Heilig Hart in zijn eigen vlammen.
Hij vroeg mij om Hem te troosten. **Hij zei:**

"Mijn dochter, verlicht mijn pijn, want Ik kan het niet meer aan.

Mijn eigen vlammen verslinden Mij. Laat Mij je hart vergroten, zodat Ik er mijn Liefde en het leed van mijn afgewezen Liefde kan plaatsen.
Ach! Het lijden van mijn Liefde overtreft al mijn andere pijnen samen."

Terwijl Hij mij dit zei, legde Hij zijn Mond op mijn hart en blies krachtig, zodat ik voelde hoe mijn hart zich opende. Daarna raakte Hij het aan met zijn Handen alsof Hij het nog groter wilde maken en Hij blies opnieuw.

Ik voelde alsof mijn hart ging ontploffen, maar Jezus bleef blazen. Hij vulde het volledig en sloot het met zijn Handen alsof Hij het verzegelde, zodat er geen hoop meer was dat ik verlichting kon krijgen.

Hij zei mij: "Dochter van mijn Hart, Ik wilde mijn Liefde en mijn Pijn in jou verzegelen opdat je zou ervaren hoe verschrikkelijk het leed is van onderdrukte Liefde, van afgewezen Liefde.

Mijn dochter, wees geduldig, je zult nog meer lijden.
Het is het meest pijnlijke lijden.
Maar het is uw Jezus, uw Leven, die deze verlichting van jou wil."

Alleen Jezus weet wat ik toen heb geleden.
Nadat ik me de hele dag had gevoeld alsof ik ging sterven, kwam mijn lieve Jezus terug en wilde Hij verder blazen in mijn hart.

Ik zei Hem: "Jezus, ik kan het niet meer verdragen, ik kan niet meer bewaren dan wat ik heb. Waarom wil U me nog meer geven?"

Hij nam me in zijn Armen om me kracht te geven en **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, houd moed, laat Mij doorgaan. Het is noodzakelijk.
Als het niet nodig was, zou Ik je dit lijden niet opleggen.

Het kwaad is zo uitgesproken geworden dat het noodzakelijk is dat jij mijn bitter Lijden ondergaat alsof Ik opnieuw op aarde leef.
De aarde staat op het punt vlammen te werpen om de mensen te straffen.

Mijn Liefde snelt toe om hen met Genaden te overladen.

Maar Zij wordt afgewezen.

Daarom verandert zij in vuur om hen te straffen.

Hierdoor bevindt de mensheid zich tussen twee vuren:

- het vuur uit de Hemel en

- het vuur uit de aarde.

Het kwaad is zo wijdverbreid dat deze twee vuren op het punt staan zich te verenigen. En de pijnen die Ik je heb laten ondergaan stroomt tussen deze twee vuren om te voorkomen dat ze zich verenigen.

Als dat niet zo was, zou de hele arme mensheid haar einde kennen. Laat Mij daarom doorgaan; Ik zal bij jou zijn om je kracht te geven."

Terwijl Hij dit zei, bleef Hij blazen. Ik was niet in staat om dit nog langer te verdragen en ik vroeg Hem om mij met zijn Handen te ondersteunen en mij zijn Kracht te geven.

Toen raakte Jezus mij aan. Hij nam mijn hart in zijn Handen en Hij trok er zo hard aan dat alleen Hij weet hoeveel pijn Hij me daarmee deed. Niet tevreden daarmee, kneep Hij met zijn Handen zo hard in mijn keel dat ik mijn botten en zenuwen voelde. Ik voelde me verstikt.

Nadat Hij me een tijdje in die houding had gelaten, **zei Hij mij** met grote tederheid:

"Wees moedig, de huidige generatie verkeert in deze toestand.

De hartstochten en ondeugden die haar beheersen zijn zo talrijk en zo divers dat ze erdoor verstikt wordt. Het verval en het slijk bereiken een zodanig niveau dat ze op het punt staat te worden overspoeld.

Daarom heb Ik je laten lijden onder de pijn van verstikking in je keel, omdat dit lijden dat van het laatste moment is.

Ik heb je om deze boetedoening gevraagd omdat Ik het niet langer kan verdragen dat de mensheid verstikt in haar boosaardigheid.

Maar weet dat ook Ik dit lijden heb doorstaan. Toen ze Mij kruisigden, hebben ze Mij zo hard aan het kruis gespannen dat Ik voelde hoe mijn zenuwen werden verdraaid en verscheurd.

Maar mijn keel onderging nog meer pijn en een nog heftigere uitrekking, - zo erg dat Ik het gevoel had te stikken.

Het was de schreeuw van de hele mensheid, overweldigd door haar hartstochten die Mijn keel dichtkneep en die Mij verstikte.

Dit lijden was verschrikkelijk.

De spieren in mijn nek werden zo sterk uitgerekt dat ze leken vernietigd te worden vernietigd, inclusief die van mijn hoofd, mijn mond en mijn ogen.

De spanning was zo groot dat de minste beweging Mij ondraaglijke pijn bezorgde. Soms bleef Ik roerloos liggen. Op andere momenten was mijn Lichaam zo verwrongen dat Ik trilde als een rietje, dat zelfs mijn eigen vijanden er bang van werden.

Wees dus moedig. Het is mijn Wil die je in alles Kracht zal geven.

14-57- 5 september 1922 - Wie in de Wil van God leeft, moet de hele Schepping in zich opnemen.

Mijn altijd aanbiddelijke Jezus blijft zich laten zien met een doorboord Hart, dat tot het uiterste gekweld is. Het leek alsof alle lijden van de mensen in dat Hart gegrift werden.

Niet enkel de zonden verwondden dit Hart, maar ook het lijden dat de mensen zichzelf berokkenenn door niet te beantwoorden aan de Genade.

Aangezien zij een Hart verwondden dat liefheeft, was de Liefde zo groot dat Hij probeerde diezelfde beledigingen om te zetten in genade en zegeningen.

O Goedheid van Jezus, die zich als enige kan beroemen dat Hij daadwerkelijk en op ongelooflijke wijze de mensen liefheeft. Daarom doorboorden Hem ook de pijnen vanwege elke mens. Maar er waren zoveel beledigingen dat de genaden die uit dat allerheiligste Hart voortkwamen in bliksemschichten veranderden.

Daarom zei Hij mij:

“Mijn dochter, als de mens ondraaglijk wordt, veranderen mijn Genaden in bliksemschichten. En hij bereidt een algemene revolutie voor, zodat hij zelf zijn vernietiging bewerkstelligt. Hij is zo ver gekomen dat hij het verdient dat Ik hem tref”.

Terwijl Hij dit zei, liet Hij overal rampen zien, verwoeste steden en nieuwe soorten kwalen. Daarna keerde hij vermoeid terug en Hij vroeg mij om hulp in zijn Lijden.

Hij blies opnieuw in mijn hart. En Hij deelde mij, - ik zou kunnen zeggen-, de schaduwen van zijn Pijnen mee. En hoewel het schaduwen waren, zou ik het niet hebben kunnen verdragen als Hij niet bij mij geweest was om mij te helpen. Hoe moet dat zijn voor dit allerheiligste Hart met zo'n immense smarten! Daarna werd Hij rustig en **Hij zei mij:**

“Eerstgeboren dochter van mijn Wil, aangezien mijn Wil alles omvat en ik je mijn Wil als leven geef, wil Ik ook in jou alles insluiten. Herinner je dat Ik maanden geleden een zonnewel in jou heb vastgezet. En met een diameter heb ik alles gemeten.

En een ander wiel daalde neer uit de Hemel. Toen Ik dit in jou vastzette, liet het vele lichtstralen achter. Die waren vastgemaakt in de Allerheiligste Drie-Eenheid.

En omdat alles openbleef tussen jou en Ons, liet Ik je toen achter zonder je uitleg te geven over mijn handelen. Na al die tijd van zo hard werken in jou, wil Ik mijn Werk voltooien. Ik zal je de uitleg geven, opdat het zegel van mijn en jouw Wil, als één geheel, de zending volbrengt waartoe Ik je geroepen heb.

Het lichtwiel dat Ik in jou bevestigde, **was de gehele Schepping**, voortgekomen uit de Godheid die één en al liefde, licht en schoonheid is. De diameter waarmee Ik je mat, was om je toestand te zien en wat je nog ontbrak, opdat Ik dat kon toevoegen om dit wiel goed te bevestigen en te beveiligen.

Het tweede wiel was de Godheid die in jou neerdaalde. Hij stelde vast wat Hij in het Empyreum geschapen had en Hij bevestigde dit in jou om de juiste wederkerigheid te creëren die de Schepping Hem verschuldigd was.

Weet dat Ik de Schepping in jou ingesloten heb en vastgezet heb wat in de Hemel gedaan is. Nu wil Ik dat het leven krijgt op aarde, maar in onze eigen Wil, die, terugkerend naar Ons, alles Ons vol liefde brengt, vol licht en mooi zoals Wij het voortgebracht hebben.

Daarom heb Ik in jou alle sterftes, het lijden van elke mens en alle mensen samen gemerkt, om in jou de hele Schepping te kunnen vinden,

En terwijl de Hemel open blijft tussen jou en Ons, zul je haar naar onze Schoot brengen, alsof ze door jou gebaard is, dat wil zeggen, als een geboorte die onze Wil in jou bewerkt heeft.

En jij brengt haar terug naar onze Voeten, door haar in onze Schoot te baren. Het zijn onze Rechten die Wij opeisen. Wij willen niets anders, dan dat datgene wat uit Ons voortgekomen is, in Ons terug binnenkomt.

Het is waar dat enkel onze Wil, die met zijn Kracht in een ziel werkt, zoals Hij in de leegte werkte toen Wij de Schepping voortbrachten,
- Ons onze Rechten kan teruggeven en
- de hele Schepping aan onze Voeten kan laten glimlachen, als in triomf.

Wij willen deze Kracht gebruiken om ervoor te zorgen dat Wij niet teleurgesteld worden in het Werk van de Schepping,
En onze Liefde triomfeert des te meer door van één ziel te nemen wat allen samen Ons zouden moeten geven.

Laten Wij nu alles in jou vastleggen. Daarna zullen andere kleine geboortes komen die graag op deze manier in onze Wil zullen leven. En sommige zullen tien, sommige twintig, sommige honderd 'maten' van de Schepping in onze Schoot brengen.

Jij zal zijn als een boom die zijn wortels diep in onze Wil heeft laten zinken.

En deze wortels zullen andere boompjes doen ontkiemen, die de boom als een kroon zullen omringen en hun vruchten zullen voortbrengen.

Het ware goed blijft nooit geïsoleerd.

Aangezien mijn Wil het grootste Goed is, zal zijn vruchtbaarheid immens zijn,

Dus goeie moed. En wees aandachtig in alles!

Het is waar dat onze Wil alles zal doen.

Maar de draad van de jouwe moet samen met Hem lopen en zich

uitstrekken tot in de Hemel, op de aarde en in alles, om Ons te laten volbrengen wat Wij in jou willen bewerken".

14-58 - 9 september 1922 - Toen God de mens schiep, vormde Hij een Koninkrijk voor Zichzelf. Jezus is tevreden wanneer Hij in een mens niet enkel het beeld van zijn Mensheid ziet, maar ook alles wat zijn Godheid in zijn Mensheid gedaan heeft.

Mijn altijd lieve Jezus blijft spreken over zijn Heiligste Wil. Hij toonde zijn open Hart, waaruit vele stralen van Licht voortkwamen die alle mensen raakten en een netwerk van Licht vormden dat alles overspoelde. Hij nam het woord en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, toen Ik de eerste mens schiep, gaf Ik het begin aan de schepping van het menselijk geslacht.

Nadat Ik het lichaam had gevormd, blies Ik met mijn almachtige Adem de ziel in. En met een andere Adem, zou Ik kunnen zeggen, blies Ik Mijzelf in het innerlijk van de mens om hem te ondersteunen, te regeren en te bewaken. Zo vormde de mens een koninkrijk voor Mij. waarin Ik als Koning mijn grenzen zou uitbreiden.

Mijn vreugde was ten top toen Ik in deze mens de generatie zag van zoveel andere wezens, bijna oneindig, die Mij zoveel andere koninkrijken zouden verschaffen als er mensen op de wereld zouden komen, waarin Ik zou regeren en mijn goddelijke grenzen zou uitbreiden.

En al het Goede van de andere koninkrijken zou overvloeien voor de glorie en de eer van het eerste koninkrijk. Dit zou de leider van de anderen zijn en als de eerste daad van de Schepping,

Maar toen de mens zich aan mijn Wil te onttrok, eindigde mijn Rijk. Erger nog, hij vertrapte Mij en plaatste zichzelf in mijn plaats om te regeren, zichzelf te verafgoden en het rijk van de ondeugden, de ellende en de rampen te vormen

Mijn vreugde stierf bij de geboorte en veranderde in verdriet.

Zie je, al het kwaad lag in zijn terugtrekking uit mijn Wil.

Onze Liefde stopte niet.

Ik wilde geen geïsoleerde God zijn, nee, en daarom wilde Ik uit de

Hemel neerdalen en een Mensheid aannemen die gelijk was aan de eerste mens.

Ik sloot hierin de hele Schepping in. Ik verbond de menselijke wil van deze Mensheid opnieuw met de Goddelijke Wil.

Deze menselijke wil, die de hele Schepping en al hun daden omarmde, kon Mij in deze Goddelijke Wil naar mijn Troon brengen als overwinnaar van alle menselijke daden die door Hem veranderd waren in daden van Goddelijke Wil.

Hierdoor nam de menselijke wil bezit van de Goddelijke Wil, en de Goddelijke Wil van de menselijke.

De ene heerste over de andere.

Wanneer een wezen één geheel vormt met een ander wezen, wordt, als de ene heer is, de andere immers als van nature ook heer.

Dit was de enige reden waarom Ik de mens had geboden zich te onthouden van de vrucht die Ik verboden had.

Ik wilde een daad van opoffering van zijn wil in de Mijne.

Door deze opoffering, door zijn wil in de Mijne vast te binden, kon hij dan mijn Wil in bezit nemen en Ik de zijne.

Beide konden dan regeren met dezelfde Macht, Wijsheid en Goedheid. Ik wilde niet dat hij in enig opzicht van Mij zou verschillen,

Hij was mijn schepping, hij was mijn zoon. En welke vader wil niet dat zijn zoon even rijk en gelukkig is als hijzelf?

Ik, de Hemelse Vader, nog veel meer, en Ik verloor niets door mijn zoon rijk, gelukkig en heersend te maken, net als Ik.

Toen de mens de eenheid van zijn wil en de Mijne verbroken had, stopte mijn Liefde niet. Zij verhief haar vlammen nog hoger.

Ik wilde koste wat kost een andere Ik voortbrengen.

Dus Ik koos mijn Mensheid.

Deze offerde zich in alles op aan mijn Wil.

Hij nam bezit van mijn Wil en liet Mij in Mijzelf het doel van de schepping van de mens verwezenlijken.

In feite is het mijn gewoonte om mijn grootste werken met één persoon alleen uit te voeren en ze dan nadien te verspreiden.

Was het niet één mens alleen die al mijn plannen vernietigde?

Enkel mijn Mensheid kon Mij voor deze afwijzing herstellen.

Mijn Wil omvat de hele Schepping. Zijn Kracht ging Mij de liefde, de kussen en de liefkozingen teruggeven die de eerste mens zo wreed geweigerd had.

Mijn Liefde legde als het ware de kledij van verdriet en rouw af en kleepte zich opnieuw in een feestelijk gewaad.

Zij gaf zich triomfantelijk over aan de grootste excessen en dwaasheden van de Liefde.

Dus wanneer Ik een werk met een mens wil verrichten, begin Ik altijd één op één, alsof niemand anders bestaat. En nadien breid Ik het zover uit dat het de Hemel en de aarde vult.

Mijn dochter, mijn Liefde wil nu opnieuw scheppen.

Zij geeft zich over aan excessen en Zij treedt naar buiten.

Zij neemt een pauze – Zij wil nieuwe geboorten voortbrengen.

Zij werkte in mijn Mensheid en sloot de hele Schepping in haar op. Zo kon zij de Vader alles geven wat Hij hiervan wou en zo kon zij alles laten neerdalen voor het Goed van alle mensen.

Nu wil Ik, door jouw wil met de Mijne te verbinden, de hele Schepping in jou insluiten. En door jou bezit te laten nemen van mijn Wil, wil Ik mijn Daden, mijn Liefde, mijn Pijnen in jou herhaald voelen worden.

Ik wil mijn reflector op aarde.

Wanneer Ik ernaar kijk, kan Ik dan in jou, als in een spiegel, de Schepping zien die Ik in de Hemel geschapen heb en die mijn Mensheid in zich insloot.

En door Mijzelf in deze spiegel te weerspiegelen, kan Ik de Schepping in jou herkennen.

Wij zullen voortdurend in elkaar weerspiegeld worden:

- Ik zal de Schepping in jou weerspiegelen, en jij in Mij,
- Ik vanuit de Hemel, jij vanaf de aarde.

Dan zal mijn Liefde tevreden zijn: wanneer Ik in een mens

- niet alleen het beeld van mijn Mensheid zie,
- maar ook alles wat mijn Goddelijke Wil daarin heeft tot stand gebracht.

Wees daarom aandachtig en volg mijn Wil.”

14-59- 11 september 1922 - Het primaire doel van alles wat God heeft gedaan in de Schepping en de Verlossing is: dat de mens in de Goddelijke Wil leeft. Enkel in de Goddelijke Wil is er ware Rust.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.
En ik gaf me volledig over aan de heilige Wil van mijn lieve Jezus.

Omdat ik behoefte had aan rust, zei ik tegen mezelf:
"Terwijl ik slaap, wil ik niets anders dan echte rust vinden in de armen van de Wil van mijn lieve Jezus."

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, breid jouw rust uit over alle mensen als een mantel om hen te bedekken. Want ware rust vinden we alleen in onze Wil. Mijn Wil omvat alles. Bijgevolg, door in Hem te rusten, verbind je je met alle schepselen en geef je hen ware rust.

Hoe mooi is het om te zien hoe één van onze geschapen mensen in de armen van onze Wil rust!

Maar om ware rust te kennen, is het noodzakelijk dat hij begint met al zijn daden, woorden, liefde, verlangens, enz. in onze Wil te plaatsen.

Een werk geeft rust aan degene die het heeft gedaan wanneer het voltooid is. Als het niet voltooid is, blijft men denken aan wat nog niet is volbracht, wat de rust verstoort.

Het Fiat van de Schepping plande dat de mens onze Wil in alles zou volbrengen. Onze Wil moest het Leven, het Voedsel en de Kroon van de mens zijn. En aangezien dit niet gerealiseerd is, is het werk van de Schepping niet voltooid.

En Wij kunnen niet in hem rusten, en hij evenmin in Ons.

Dit houdt ons altijd bezig.

En Wij verlangen naar de voltooiing ervan en naar onze Rust. Daarom verlang ik zozeer *dat de manier van leven in onze Wil bekend wordt.*

We zullen nooit kunnen zeggen dat het werk van de Schepping en dat van de Verlossing voltooid zijn als niet alle daden van de mensen een voortzetting van onze Wil zijn om Ons op die manier rust te geven.

Als Wij zien dat de mensen terugkeren naar onze Wil, zullen Wij hen ongetwijfeld een heerlijke rust schenken en zo de Schepping voltooien! Onze Boezem zal hun bed zijn.

Ik heb niets gedaan dat niet als hoofddoel had:
dat de mens bezit zou nemen van onze Wil en Wij van de zijne.

Dat was mijn voornaamste zorg bij de Schepping en bij de Verlossing.

De Sacramenten die Ik ingesteld heb, de vele Genaden die aan mijn heiligen zijn geschonken, waren evenzoveel *zaadjes* en middelen om hen in het bezit te laten komen van onze Wil.

Laat niets weg van wat Ik verlang met betrekking tot onze Wil, noch in je geschriften, mondeling, of op een andere manier.

Door de vele voorbereidingen die aan het Koninkrijk van onze Wil voorafgingen, kun je begrijpen dat **leven in de Goddelijke Wil**:

- het grootste en belangrijkste is, en
- Ons het meest interesseert.

En wil je weten waar dit zaadje van mijn Wil gezaaid is?

In mijn Mensheid. Daar, in mijn Wonden, in mijn Bloed:

- is dit zaadje geboren, ontkiemd, gegroeid.

En het wil zich overplanten in de mens.

Zo kan hij bezitnemen van mijn Wil en Ik van de zijne.

En zo kan het Werk van de Schepping terugkeren naar zijn beginpunt, zoals zij is uit Ons voortgekomen is, niet alleen in mijn Mensheid, maar ook in de mens zelf.

Het zullen er niet veel zijn... zelfs al zou er maar één zijn!

Is het niet één enkel wezen dat, door zich af te snijden van onze Wil, onze Plannen heeft verstoord en vernietigd, het Doel van de Schepping heeft gedwarsboomd?

Op dezelfde manier kan ook enkel één persoon haar verfraaien en haar Doel vervullen. Mijn werken blijven echter nooit geïsoleerd.

Dus zal Ik een leger van de zielen hebben die in mijn Wil zullen leven. En in hen zal Ik mijn Schepping hersteld zien – geheel mooi en indrukwekkend, precies zoals zij uit mijn Handen kwam. Anders zou ik niet zoveel interesse hebben om mijn Wil bekend te maken.”

14-60- 15 september 1922 – Het is voor Jezus dringend om de werking van de Goddelijke Wil in de mensen bekend te maken.

Toen ik opschreef wat Jezus mij had verteld over de deugden, voelde ik zo'n afkeer dat ik dacht dat ik zou sterven.

En ik zei tegen mezelf: "Pas na hun dood spreekt men over de gebeurtenissen die het leven van mensen hebben getekend. En ik ben de enige die de pech heeft dat dit mij tijdens mijn leven overkomt. O Heer, geef mij de kracht om dit offer te aanvaarden."

Later legde de biechtvader me uit hoe de Geschriften zouden worden verspreid. O God, wat een lijden!

Ik voelde me tot in het diepst van mijn wezen bedroefd.

Toen mijn goede Jezus zag hoe ontsteld ik was, kwam Hij naar me toe en Hij zei:

"Mijn dochter, wat is er aan de hand? Waarom ben je zo bedroefd? Het is voor mijn Glorie en mijn Eer dat de Geschriften bekend moeten worden. Je zou daar blij om moeten zijn. Denk je dat de mensen dit willen? Nee, nee!

Ik ben het, en Ik alleen, die alles voorbereidt, die uitnodigt en de geesten verlicht. Vaak horen de mensen Mij niet.

Als ze naar Mij zouden luisteren, zouden ze zich haasten en meer belangstelling tonen voor mijn Wensen. Je wil dat dit pas na je dood wordt gepubliceerd. Maar mijn Wil wil niet wachten.

Bovendien gaat het niet om jou, maar om Mij.

Het gaat erom bekendheid te geven aan:

de effecten, de rijkdommen en de waarde van het Leven in mijn Wil.

Als jij geen interesse wilt tonen, jij die weet hoezeer Ik verlang dat de effecten van het Leven in mijn Wil bekend worden, waar zal dan de

volledige Glorie vandaan komen die Mij de voltooiing van de Schepping en de Verlossing moet geven?

Oh! Hoeveel Weldaden met betrekking tot de Schepping en de Verlossing worden tegengehouden omdat mijn Wil

- niet bekend is en

- niet werkelijk heerst onder de mensen.

Als gevolg daarvan blijven de mensen in slavernij.

Denk je dat zij na jouw dood meer geïnteresseerd zullen zijn in deze Kennis? O, hoeveel dingen die aan bepaalde zielen zijn geopenbaard, zijn in de vergetelheid geraakt omdat iemand weigerde interesse te tonen in mijn Werken.

Hoewel Ik dit in andere gevallen heb getolereerd, kan Ik het niet accepteren als het om mijn Wil gaat.

Ik zal zoveel genade schenken aan hen die zich inzetten, dat zij Mij niet zullen kunnen weerstaan. Maar het meest belangrijke en essentiële deel wil Ik van jou.

14-61- 20 september 1922 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, moet een complex van alle Goede Dingen zijn en moet Liefde, Heiligheid en Glorie aan God uit zichzelf laten voortkomen. De dubbele taak.

Ik zei aan mijn lieve Jezus: "Ach, mijn Liefde, zorg ervoor dat er niets anders uit mijn wezen komt dan liefde, lofprijzing, eerherstel en zegeningen voor U."

Terwijl ik dit zei, kwam mijn lieve Jezus. Ik zag mezelf vol ogen. Er was geen enkel deeltje in mij waar geen oog te zien was. En uit elk oog kwam een lichtstraal die Onze-Lieve-Heer verwondde.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, het is gepast voor jou en Mij dat er niets uit jou komt behalve liefde, heiligheid en glorie voor Mij. Het zou een oneer voor mijn Wil zijn om een ziel in Hem te laten leven die geen echt complex is van al de weldaden waarvan mijn Wil overvloedt.

En indien de ziel niet de zaden van alle Goede Dingen bezit, dan kan zij de Goede Dingen die mijn Wil bevat niet ontvangen. En als er in de ziel een zaadje zou zijn dat niet goed is, - moge dit nooit gebeuren -, dan zou zij een indringer zijn, zonder adel noch luister. Zij zou zelf beschaamd worden en vertrekken. Zij zou geen voldoening, geen geluk ontvangen, omdat zij iets zou bezitten dat niet in overeenstemming is met mijn Wil.

Daarom heb Ik zelfs de druppels van je bloed, je botten, je hartslagen gemerkt. Deze ogen van Licht zijn de merktekens. Zo kan helemaal niets uit jou komen dat niet heilig is en dat niet op Mij gericht is.”

Later nam Jezus me mee uit mijn lichaam en liet me de chaos zien: al die plannen voor oorlog en revolutie.

Hij deed zijn best om de samenzweerdere te ontmoedigen.

Maar toen Hij hun koppigheid zag, liet Hij hen met rust.

Mijn God, wat een triestige tijd!

Ik had nooit gedacht dat de mens zo corrupt kon worden en op weg was naar de vernietiging van zijn eigen wezen.

Ik voelde dat mijn lijden was afgenomen en ik was bang dat mijn lieve Jezus niet zou terugkeren. Ik voelde me verdoofd.

Daarom zei ik tegen mezelf:

"Als wat ik gezien heb, echt is, dan zal Hij, in tegenstelling tot andere keren, niet komen. Hij zal mij niet zal laten deelnemen aan zijn Lijden.

Toen Hij zag dat ik terneergeslagen was, kwam Hij terug

Hij zei mij: "Mijn dochter, wees niet bang.

Herinner je je niet dat je twee rollen hebt:

- die van slachtoffer en

- de andere, veel grotere, om in Mijn Wil te leven,

om Mij de volledige Glorie van de hele schepping terug te geven!

Als je niet met Mij bent in de ene rol, dan ben je dat wel in de andere.

Er kan een pauze kunnen zijn in het lijden, wat betreft je rol als slachtoffer. *Wees niet bang en blijf kalm.*

14-62- 24 september 1922 - De Goddelijke Wil is het kleet van de ziel.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, toonde mijn lieve Jezus zich bijna naakt en rillend van de kou.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, bedek Mij en verwarm Mij, want Ik heb het koud. Kijk hoe de mensen, vanwege de zonde, al hun bezittingen hebben verloren.

Ik had hen graag prachtig gekleed:

- hun kledij geweven met de stof van mijn Lijden,
- hen gekleurd met mijn Bloed en
- hen versierd met mijn Wonden.

Hoe groot is mijn Pijn om te zien dat zij deze prachtige kleding afwijzen! Zij nemen genoeg met naakt te leven.

Ik voel Mij naakt tussen hen.

Gezien hun onverschilligheid heb Ik jou nodig om Mij te kleden.

Ik zei Hem: "Hoe kan ik U kleden? Ik heb geen kledij!"

Hij antwoordde:

"Ja, dat kan je wel. Je hebt mijn volledige Wil tot je beschikking. Neem Hem in jou op en laat Hem uit jou komen. En je zult Mij het mooiste kledingstuk maken, volledig goddelijk en hemels.

O, wat zal Ik het warm hebben! En Ik zal je kleden met het kleet van mijn Wil zodat Wij op dezelfde manier gekleed zullen zijn.

Als jij Mij kleedt, is het terecht dat Ik jou kleet om je terug te geven wat je voor Mij gedaan hebt.

Al het kwaad in de mens komt voort uit het feit dat hij het zaad van mijn Wil heeft verloren. Als gevolg daarvan doet hij niets anders dan zich met de grootste misdaden bedekken, die hem vernederen en hem dwingen als een gek te functioneren.

Welke andere waanzin kan hij nog begaan? Zijn lijden is terecht. *En dat komt doordat de mensen hun ego als God beschouwen."*

14-63- 27 september 1922 - Klachten van Jezus. Manifestatie van zijn Liefde.

Ik voelde me diep verontrust door de afwezigheid van mijn lieve Jezus. Mijn lijden was zo groot dat ik belachelijke dingen begon te zeggen, zodanig dat ik zei dat Jezus niet van mij hield en dat ik meer van Hem hield dan Hij van mij.

Het is echter zeker dat mijn liefde minimaal is, nauwelijks een schaduw, een klein druppeltje, een muntstuk zonder waarde. Maar hoe onbeduidend en beperkt mijn liefde ook is, het is goed dat ik Hem bemin. Hoeveel belachelijke gedachten kwamen er bij me op!

Zijn afwezigheid veroorzaakte mijn koorts. Zij maakte mij uitzinnig en bracht me ertoe van zo te spreken.

Nadat ik lang op Hem had gewacht, kwam Hij.

Hij zei mij: "Mijn dochter, ik wil zien of het waar is dat jij Mij meer bemint dan Ik jou."

Terwijl Hij dit zei, vermenigvuldigde zijn Persoon zich zodanig dat Ik Hem zag aan mijn rechterkant, aan mijn linkerkant en in mijn hart. Er was geen enkel deel van mij of geen enkele plaats waar ik Hem niet zag. En al deze replica's van Jezus herhaalden samen:
"Ik bemin je, Ik bemin je."

Maar dat was nog niets: de hele Schepping herhaalde in koor:
"Ik bemin je!"

De Hemel en de aarde, de pelgrim zielen en de zalige zielen, allen vormden een koor dat herhaalde:

"Ik bemin je met de liefde die Jezus voor je heeft."

Ik stond versteld van de manifestatie van zoveel Liefde.

Toen voegde Jezus eraan toe:

"Laten we nu eens kijken! Zeg Mij, herhaal Mij dat je meer van Mij houdt dan Ik van jou.

Vermenigvuldig jezelf om Mij evenveel liefde te geven als Ik jou geef."

Ik antwoordde: "Mijn Jezus, vergeef me, ik weet niet hoe ik mezelf kan vermenigvuldigen, aangezien ik niet over uw scheppende Kracht beschik. Ik heb niets in mijn macht.

Hoe kan ik U evenveel liefde geven als U mij geeft?

Ik weet ook dat mijn liefde niets is vergeleken met de Uwe. Maar het verdriet van uw afwezigheid maakt me gek en doet me dwaze dingen zeggen. Laat me nooit meer alleen als U niet wilt dat ik zulke absurde dingen zeg."

Jezus voegde eraan toe:

"Ach, mijn dochter, je weet niet in welk dilemma Ik me bevind. *Mijn Liefde* drijft Mij ertoe om geweld te gebruiken om bij jou te komen.

Mijn Gerechtigheid gaat daar tegenin omdat de mensen op het punt staan om de grenzen van het kwaad te overschrijden.

Zij verdienen de Barmhartigheid niet die over hen stroomt wanneer Ik bij jou kom en je laat delen in het Lijden, dat zijzelf Mij toebrengen.

Je moet weten dat de leiders van de naties samenzweren om de volkeren te vernietigen en onrust te stoken tegen mijn Kerk.

En om hun doel te bereiken, willen ze de hulp van buitenlandse mogendheden inroepen. De situatie waarin de wereld zich bevindt is verschrikkelijk. Daarom, bid en heb geduld."

14-64- 3 oktober 1922 - De Heilige Maagd Maria was zich bewust van het Innerlijke Lijden van Jezus.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik voelde me overweldigd omdat de goede Jezus mij toestond zijn lijden te beleven in aanwezigheid van mijn biechtvader.

Ik klaagde bij Jezus en ik zei Hem:

"Mijn liefste, ik smeeek U om mij niet te laten lijden in het bijzijn van wie dan ook. Zorg ervoor dat U de enige bent die weet wat er tussen U en mij gebeurt, vooral wat mijn lijden betreft.

Ach Jezus, maak me gelukkig; beloof me dat U dit niet meer zult doen. Je mag me zelfs dubbel laten lijden.

Ik zou tevreden zijn als alles verborgen bleef tussen U en mij."

Jezus zei mij: “Mijn dochter, wees niet bedroefd.

Als het mijn Wil is, moet je toegeven.

Bovendien is dit niets anders dan een facet van mijn eigen Leven. Mijn verborgen Leven, mijn innerlijk Lijden en alles wat Ik gedaan heb, heeft altijd minstens één of twee getuigen gehad. Dat was terecht en noodzakelijk om het doel van mijn lijden te bereiken.

De eerste toeschouwer was mijn hemelse Vader, aan wie niets ontgaat. Hij was ook Degene die mij mijn pijnen oplegde.

Hij was zowel acteur als toeschouwer.

Als mijn Vader niets zag of wist,

- hoe kon Ik Hem dan tevredenstellen en verheerlijken? En
- hoe kon Ik Hem bewegen om medelijden te hebben met de mensheid zonder dat Hij Mij zag lijden?

Het doel van mijn Lijden zou niet bereikt geweest zijn.

Ten tweede was mijn Mama getuige van al mijn Pijnen van mijn verborgen Leven, en dit was noodzakelijk.

Want Ik was immers vanuit de Hemel naar de aarde gekomen om te lijden, niet voor Mijzelf, maar voor het welzijn van anderen.

Ik moest dus ten minste één wezen hebben, in wie Ik dat Goede dat mijn Pijnen in zich droegen, kon neerleggen

Mijn Pijnen bewogen mijn lieve Mama ertoe om Mij te danken, Mij te loven, Mij te beminnen en Mij te zegenen.

Ik liet haar mijn overmatige Goedheid bewonderen.

En zij was zodanig gegrepen, verrukt en ontroerd bij het zien van mijn Lijden, dat zij Mij smeekte, dat Ik, gezien het grote Goed dat mijn Lijden haar bracht, haar zou toelaten van zich te identificeren met mijn eigen Lijden om:

dit te ondergaan, Mij te vergoeden, en mijn volmaakte navolger te zijn.

Als mijn Moeder niets had gezien,

- zou zij niet mijn eerste navolger zijn geweest en
- Ik zou haar dank en lof niet hebben ontvangen.

Als niemand mijn Lijden had gekend, zou Ik vanaf het begin geen steun hebben gekregen. Als gevolg daarvan zou het grote Goed dat de mens hierdoor ontvangen heeft, verloren zijn gegaan.

Zie je nu niet in hoe noodzakelijk het was dat ten minste één mens zich volledig bewust was van mijn Lijden?

Als dat voor Mij zo was, wil Ik dat het voor jou ook zo is.

Bovendien wil Ik dat je biechtvader samen met Mij optreedt als toeschouwer en bewaarder van het lijden dat Ik je geef.

Door hem dicht bij Mij te hebben, kan Ik:

- zijn geloof nog meer stimuleren en
  - hem met Licht en Liefde vervullen
- zodat hij de Waarheden begrijpt die Ik je bekend maak.

Toen ik dat hoorde, voelde ik me meer dan ooit overweldigd: terwijl ik op barmhartigheid hoopte, kreeg ik gerechtigheid en een compromis-loze Jezus. O God, wat een lijden!

Toen Jezus zag hoe bedroefd ik was, **voegde Hij eraan toe:**
Mijn dochter, *is dit hoe je van Mij houdt?* Het zijn triestige tijden. Het kwaad dat zal komen, zal de mensen doen beven.

En aangezien je de loop van mijn Gerechtigheid niet kunt tegenhouden, kunnen jij en Ik samen optreden. En jij zult Mij vragen om je te laten lijden.

Wees daarom berustend en geduldig. Uw Jezus wil het zo, en dat is genoeg.

14-65- 6 oktober 1922 – Luisa is de eerste die in de Goddelijke Wil leeft.

Ik was aan het bidden toen mijn altijd beminnelijke Jezus kwam. Hij sloeg zijn armen om mijn nek sloeg en **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, laten Wij samen bidden, laten wij de immense Zee van mijn Wil binnengaan, zodat er niets uit jou voortkomt dat niet daarin ondergedompeld is.

De gedachte, het woord, de hartslag, het werk, de stap: alles moet plaatsvinden in mijn Wil.

En bij elke handeling die je in Hem doet, krijg je nog een bezitting meer en verwerf je een groter recht.

Volgens het doel van de Schepping moeten alle menselijke handelingen leven hebben in mijn Wil en daarin hun vorm vinden. Zo verandert het niveau van alle menselijke handelingen in goddelijke Handelingen, met het kenmerk van opperste Adel, Heiligheid en Wijsheid.

Het was niet Onze Wil dat de mens zich van Ons zou terugtrekken, maar dat hij met Ons zou leven, groeien naar onze Gelijkheid en handelen volgens onze eigen Handelwijzen.

Daarom wilde Ik dat al zijn daden in mijn Wil zouden worden gedaan - om hem de plaats te geven waar hij *zijn eigen klein riviertje* kon vormen *binnen* de immense Zee van *mijn Wil*.

Ik handelde als een vader die grote landerijen bezat.

Hij zei tot zijn zoon:

‘Ik geef je het bezit van het centrum van mijn bezittingen,
- zodat je mijn grenzen niet hoeft te verlaten en kunt groeien in mijn rijkdom, met mijn eigen adel en met de grootsheid van mijn werken,
- en zodat iedereen kan erkennen dat je mijn zoon bent.’

Wat zou je van hem zeggen als hij het grote geschenk van zijn vader niet zou aanvaarden en naar vreemde landen zou gaan om in ellende te leven, zichzelf onteigenen onder de slavernij van wrede vijanden?

Dat is wat de mens gedaan heeft!

Nu, deze plaats en deze kleine rivier in mijn Wil, wil Ik van jou.

Laat al jouw gedachten in mijn Wil stromen, zodat *de weerspiegelingen van onze Intelligentie*,

- die de gedachte van ieder is,
zich boven elke intelligentie verheffen en ons op goddelijke wijze de eer bewijzen van *elke gedachte*.

Laat ook jouw woorden en daden in mijn Wil stromen, zodat de weerspiegeling van *ons Woord ‘Fiat’*,

- dat alle dingen gemaakt heeft en het Woord van elk is,
en de weerspiegelingen *van de Heiligheid* van onze *Werken*,
- die het leven en de beweging van alles is,
boven alles uitstijgen en zweven,
en Ons *de glorie van elk woord en elk werk* geven,

- met ons eigen Woord 'Fiat' en
- met de Heiligheid van onze Werken zelf

Mijn dochter, als alles wat menselijk is, zelfs een gedachte, niet in mijn Wil wordt gedaan, zal het menselijk niveau geen bezittingen verwerven. Het riviertje wordt niet gevormd en mijn Wil kan niet op aarde neerdalen om zich bekend te maken en te heersen".

Toen ik dit hoorde, zei ik Hem: "Jezus, mijn Liefde: De kerk bestaat al zovele eeuwen en zij heeft zovele heiligen voortgebracht. Velen van hen hebben Hemel en aarde verbaasd met hun deugden en met de wonderen die zij verricht hebben. Hoe is het mogelijk dat zij niet volledig in de Goddelijke Wil gehandeld hebben om dit niveau te vormen waarover u spreekt?"

Wachtte U alleen op mij, de meest onbekwame, de meest 'cattivella' [slechte kleine] en onwetende, om dit te doen? Het lijkt gewoon ongelooflijk.

Jezus antwoordde: "Luister, mijn dochter, mijn Wijsheid heeft middelen en wegen die de mens niet kent, zodat hij gedwongen is zijn hoofd te buigen en Hem in woordeloze stilte te aanbidden.

Het is niet aan hem om Mij de wetten voor te schrijven,
 - wie Ik moet kiezen en
 - het juiste moment, dat mijn Goedheid bepaalt.

Bovendien moest Ik eerst de heiligen vormen, die op Mij moesten gelijken en **mijn Mensheid** op een zo perfect mogelijke manier moesten navolgen, voor zover dat voor hen mogelijk was. En dat heb Ik al gedaan.

Nu wil mijn Goedheid verder gaan en zich overgeven aan grotere uitingen van Liefde.

Daarom wil Ik dat zij mijn Mensheid binnengaan en navolgen wat **de ziel van mijn Mensheid deed in de Goddelijke Wil**.

De eersten werkten mee aan mijn Verlossing om zielen te redden, de wet te onderwijzen, de zonde te verbannen, beperkt binnen de eeuwen waarin zij leefden,

De tweede zullen verder gaan en navolgen wat de Ziel van mijn Mensheid deed in de Goddelijke Wil.

Zij zullen alle eeuwen omarmen, alle mensen.
Zij zullen boven alles uitstijgen, en Mij de rechten van de Schepping die Mij toekomen, evenals deze van alle mensen, teruggeven.

Zo zullen alle dingen teruggebracht worden
- naar de eerste oorsprong van de Schepping en
- naar het doel waarvoor de Schepping werd geschapen.

Toen Ik de Schepping geschapen heb, was alles in Mij geordend.
Zij moet dan ook geordend naar Mij terugkeren, zoals zij uit mijn Handen is voortgekomen.

Het eerste niveau van de menselijke handelingen,
- die in mijn Wil Goddelijke Handelingen werden,
werd door Mij gedaan.

Ik liet het als het ware in de lucht hangen. En de mensen, behalve mijn lieve en onafscheidelijke Mama, wisten hiervan niets.
Dit was noodzakelijk.

Als de mens de weg, de deur, de kamers van mijn Mensheid niet kende, hoe kon hij dan in Mij binnenkomen en kopiëren wat Ik deed?

Nu is de tijd gekomen voor de mens, om dit niveau binnen te gaan en ook iets van zichzelf te doen binnen het Mijne.

Wat is er wonderbaarlijks aan dat Ik jou als eerste heb geroepen?

Bovendien is het zo waar dat Ik jou als eerste heb geroepen.
Ik heb immers aan geen enkele andere ziel, hoe dierbaar die ook voor Mij is, getoond:

- de manier om in mijn Wil te leven,
- de effecten ervan, en
- de wonderen en goede Dingen die de mens, die in de Allerhoogste Wil handelt, ontvangt.

Controleer zoveel levens van heiligen als je wil, of boeken met doctrines. In geen van hen zal je **de Wonderen** vinden:

- **van mijn Wil die in mens werkt en**
- **van de mens die in mijn Wil werkt.**

Hooguit zul je berusting vinden, eenheid van Wil.
Maar in geen van hen zal je de Goddelijke Wil vinden die in haar werkt, en zij in Hem.

Dit betekent dat de tijd nog niet was gekomen waarin mijn Goedheid de mens zou oproepen om in deze sublieme staat te leven. Zelfs de manier waarop Ik je laat bidden, is bij niemand anders te vinden. Wees daarom aandachtig.

Mijn Gerechtigheid eist dit. Mijn Liefde verlangt er vurig naar. Dus mijn wijsheid regelt alles om dit doel te bereiken.
Wij verlangen van jou onze Rechten, onze Glorie van de Schepping.

14-66- 9 oktober 1922 - De menselijke wil die werkt in de Goddelijke Wil.
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn altijd vriendelijke Jezus kwam vol tederheid naar me toe. Hij drukte me stevig tegen zich aan, kuste me en **Hij herhaalde**:

"Dochter van mijn Wil, hoezeer bemin Ik je!
Kijk: naarmate jouw wil in mijn Wil binnenkomt,
- maakt Hij je leeg van jezelf en
- dompelt Hij je onder, zodat je in Hem kunt handelen.

En door in mijn Wil te handelen,
wordt jouw wil bekleed met Scheppende Kracht.

Omdat alles voor Mij als één punt is,
bevat Ik alles, omarm Ik alles en doe Ik alles.

Ik zie jouw wil handelen in de Mijne, bekleed met mijn Scheppende Kracht. Hij wil Mij alles geven en voor iedereen compenseren.

Met de grootste voldoening, zie Ik je in mijn Aanwezigheid vanaf het eerste moment van de Schepping.
Je laat alle anderen achter je. Je bent aan het hoofd geplaatst, als de eerste mens waarvan de wil niet in strijd is met de Mijne.

Jij schenkt mij Eer, Glorie en Liefde
alsof de Schepping mijn Wil niet had verlaten.
Ik had gewild dat het zo was geweest voor de eerste mens.

Wat een vreugde, wat een voldoening voel Ik!
Je kunt dat niet begrijpen.

De orde van de Schepping is Mij teruggegeven.

De harmonieën en vreugden komen ononderbroken tot Mij.

Ik zie jouw menselijke wil doorheen de Mijne werken

- in het zonlicht,
- in de golven van de zee,
- in het fonkelen van de sterren,
- in alles.

En je verheerlijkt mijn Naam voor alle geschapen dingen.

Wat een geluk!

Alles weerspiegelt Mij, maar met één verschil: Ik ben in één Punt.

En jij, door je werk, je gedachten, je woorden en je liefde in mijn Wil,

- neem je beetje bij beetje, steeds meer ruimte in en
- vorm je goddelijke geboortes in Hem.

14-67- 19 oktober 1922 - Het lange wachten van Jezus door de eeuwen heen vooraleer Hij zijn Goddelijke Wil bekend maakte. De mensen ontvangen deze Wil in de mate waarin zij de Weldaden ervan ontdekken.

Mijn overgave in de armen van Jezus ging door. Ik voelde me ondergedompeld in zijn allerheiligste Wil, in het centrum ervan.

Hij zei mij:

Dochter van mijn Wil, ***mijn Mensheid*** leefde als in het Centrum van de Zon van mijn Wil. Van daaruit straalden Stralen uit die mijn Onmetelijkheid droegen en alle mensen en alles omhulden.

Mijn Werk begon vanuit dit Centrum

en handelde bij elke daad van een mens.

Elk Woord was in werking bij elk woord van een mens.

Elke Gedachte was in werking bij elke gedachte van een mens, en zo was het voor al het andere.

Nadat Ze zich over de aarde hadden verspreid, keerden mijn Daden terug naar het Centrum en brachten alle menselijke daden mee.

Zij werden dan opnieuw gedaan en in overeenstemming gebracht met de Wil van mijn Vader.

Enkel omdat mijn Mensheid in het centrum van de Goddelijke Wil leefde, kon Ik alles en iedereen omarmen in één enkele handeling. En zo kon Ik met luister en op een voor Mij waardige wijze het Werk van Verlossing volbrengen. Als het anders geweest was, zou dit Werk onvolledig en Mij onwaardig geweest zijn

En net zoals de scheiding van de menselijke wil van de Goddelijke het hele kwaad voor de mens was, zo vormde de stabiele vereniging van de wil van mijn Menselijkheid met de Goddelijke zijn hele goed.

De breuk tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil was de oorzaak van de ellende van de mens.

De vereniging van mijn menselijke Wil met de Goddelijke Wil was voorbestemd om de bron van de rehabilitatie van de mens te zijn.

Deze vereniging was in Mij als een essentieel en natuurlijk onderdeel van mijn Wezen.

Kijk naar de zon: wat is dat? Zij is een bol van licht.

Zij straalt gelijkmatig:

- naar rechts, naar links, naar voren, naar achteren,
- naar boven, naar beneden, overal.

Zij is zovele eeuwen oud, en toch altijd dezelfde.

Niets is veranderd: noch haar licht, noch haar warmte.

Zo zal zij blijven tot het einde van de tijden.

Als de zon een redelijk wezen was en als zij als zodanig mijn Goddelijke Wil bezat, zou zij:

- alle menselijke handelingen kennen en, meer nog,
- hen bezitten alsof zij van haar waren.

Zij zou immers de oorzaak en het leven van elk van hen geweest zijn, alsof alles deel uitmaakte van haar wezen.

Op dezelfde manier *omarmt de ziel die in mijn Wil leeft iedereen.*

Niets ontgaat haar.

Zij handelt namens iedereen en laat niets achterwege.

Samen met Mij verspreidt zij zich:

- naar rechts en naar links, naar voren en naar achteren,
- met de grootste eenvoud, alsof het deel uitmaakt van haar wezen.

Wanneer deze ziel in mijn Wil handelt,

- reist zij door alle eeuwen heen en

- verheft zij elke menselijke daad op Goddelijke Wijze, krachtens mijn Wil.

Luister, mijn dochter, naar wat Ik met jou wil doen, jij die al herboren bent in mijn Goddelijke Wil.

In jou wil Ik een replica realiseren van wat mijn Mensheid heeft volbracht in de Goddelijke Wil.

Ik wil dat jouw wil met de Mijne verenigd wordt, zodat dat Hij herhaalt wat Ik heb volbracht en wat Ik blijf volbrengen.

In mijn Wil zul je alle daden vinden die door mijn Mensheid zijn verricht, zowel innerlijk als uiterlijk.

Mijn uiterlijke daden zijn vrij goed bekend en de mensen die dat wensen kunnen met hun menselijke wil deelnemen aan het goede dat Ik heb gedaan.

Dat bevalt Mij omdat Ik zie dat mijn Goedheid zich vermenigvuldigt bij de mensen door hun eenheid met Mij. Het is alsof mijn daden in een bank zijn gestort en Ik er rente over ontvang.

Maar de innerlijke handelingen van mijn Mensheid in de Goddelijke Wil zijn weinig bekend.

Omdat men niet weet

- de kracht van deze handelingen in de Goddelijke Wil,
- de manier waarop Ik in deze Wil heb gehandeld en
- wat Ik heb gedaan,

kunnen de mensen zich niet met Mij verenigen om van al deze goede Dingen te genieten.

Hoe meer je van iets weet, hoe meer je ervan kan genieten.

Als twee mensen identieke voorwerpen verkopen:

- kan degene die het voorwerp goed kent het voor een betere prijs verkopen en meer winst maken
- zal degene die het product niet goed kent
- het tegen een lagere prijs verkopen en minder winst.

Hoeveel voordelen kan meer kennis bieden!

Sommigen worden rijk

- omdat ze de voorzorg nemen om te weten wat ze verkopen.

Anderen blijven in vergelijkbare omstandigheden arm
- omdat ze niet goed weten wat ze verkopen.

Omdat Ik je met Mij wil verenigen
- in mijn innerlijke daden die Ik in mijn Mensheid heb verricht,
is het terecht dat Ik je onderricht
- over hun waarde en hun kracht, en
- over de manier waarop mijn Wil werkt.

Door je deze dingen te openbaren, open Ik tegelijkertijd de
mogelijkheid voor jou om deel te nemen aan wat Ik je openbaar.
Waarom zou Ik hen je anders openbaren?

Is het alleen maar om nieuws te brengen? Nee! Nee!
Als Ik iets bekend maak, is dat omdat Ik iets wil geven!

Hoe meer je de waarde van de Goddelijke Wil en de effecten ervan
zult kennen, des te meer zal je van Mij ontvangen.

Overweeg daarom zorgvuldig het grote Goed dat Ik wil geven,
- niet alleen aan jou, maar ook aan anderen.
Naarmate de kennis van het Leven in mijn Wil zich verspreidt,
zal Hij geliefd worden.

Ik ben geen God die zich afzondert.

Nee, Ik wil dat de mensen zich met Mij verenigen.
De echo van mijn Wil moet weerklinken in hun wil en
de echo van hun wil in de Mijne, zodat deze wil één wordt.

Ik heb zoveel eeuwen gewacht om
- de weldaden van mijn Wil die in de wil van de mensen werkt en
- de weldaden van de wil van de mensen die in mijn Wil werkzaam is
omdat Ik daardoor de mensen bijna tot mijn Niveau zal verheffen.

Daarom moest Ik de mensen voorbereiden en hen bereid maken
om van een beperkte kennis naar een grotere kennis over te gaan.
Ik moest me gedragen als een leraar die klinkers en medeklinkers
moet onderwijzen en daarna verder moet gaan met composities.

Tot nu toe was er niets anders bekend over mijn Wil dan klinkers en medeklinkers. Het was noodzakelijk dat ik verder ging met composities. En dit zal het Leven van mijn Wil tot stand brengen.

De eerste compositie wil Ik van jou.

Als je aandachtig bent, zal je het goed doen.

Zo zal je Mij de eer bewijzen van een essay dat je van je Jezus hebt gekregen: het meest nobele essay, het essay van de Eeuwige Wil.

Dit zal Mij de grootste glorie schenken.

Het zal de verbinding tussen Mij en de mensen vormen.

Het zal nieuwe horizonten, nieuwe hemelen en nieuwe uitingen van mijn liefde bekendmaken.

Zie, in mijn Allerhoogste Wil zijn al mijn innerlijke Handelingen die mijn Mensheid heeft verricht.

Het is alsof ze wachten om als boodschappers naar buiten te komen, om zich op weg te begeven. Deze handelingen zijn verricht voor de mensen en willen zichzelf geven en bekendmaken.

Omdat ze zichzelf niet kunnen geven, voelen ze zich alsof ze gevangen zitten, en smeken ze mijn Wil om hen bekend te maken, zodat ze het Goede dat ze bevatten kunnen geven.

Ik ben als een moeder die haar kind lang in haar schoot gedragen heeft.

Als ze het kind niet op de wereld kan brengen wanneer het moment daar is, zal ze alles doen, zelfs ten koste van haar leven, om dat te bereiken.

Elke vertraging van uren of dagen voor de bevalling lijkt haar als jaren of eeuwen omdat ze zich zorgen maakt om haar kind.

Ze heeft het al in zich gevoed en alles gedaan wat nodig was om zich voor te bereiden op de geboorte.

Het enige wat nog ontbreekt is de bevalling zelf.

Zo ben Ik - meer dan een moeder. Eeuwenlang heb Ik al mijn menselijke daden die Ik in de Heiligheid van de Eeuwige Wil heb verricht om hen aan de mens te geven, in Mij meer dan een kind gekoesterd.

En als zij zichzelf geven, zullen ze de menselijke daden van de mens

tot goddelijke Daden verheffen en

- hem met de mooiste schoonheden tooien,
- hem laten leven met het Leven van mijn Wil,
- hem de waarde, de effecten en het Goede geven dat mijn Wil bezit.

Daarom, meer dan een moeder, kwel Ik Mij. Ik lijd, Ik brand van verlangen om deze geboorte uit mijn Wil te brengen.

De tijd is gekomen Er rest Mij niets anders dan iemand te vinden die de eerste geboorte wil ontvangen, om vervolgens door te gaan met andere geboorten in andere mensen.

Daarom zeg Ik je: wees aandachtig; vergroot je hart om alle waarde, de effecten, de kennis die mijn Wil bevat, te kunnen ontvangen, zodat Ik de eerste geboorte in jou kan plaatsen.

Hoeveel vreugde zal je Mij schenken! Jij zal het begin zijn van mijn Geluk op aarde. Ik zou kunnen zeggen dat de menselijke wil Mij ongelukkig heeft gemaakt te midden van de mensen. Mijn Wil die in de mens werkt, zal mijn Geluk herstellen.”

14-68- 24 oktober 1922 - De Goddelijke Wil brengt de verbindingsstroom tussen de Hemel en de aarde tot stand en maakt van de ziel een vat voor de hemelse Weldaden.

Mijn altijd vriendelijke Jezus is soms als een Leraar, die de indruk geeft dat Hij alle onderwerpen die Hij zijn leerling wou aanleren heeft behandeld. Maar in feite neemt Hij enkel een rustpauze.

Vervolgens gaat Hij verder met nog subliemere lessen die de aandacht van de leerling trekken en in hem liefde en eerbied verwekken.

Jezus kwam en **Hij zei mij**: “Mijn dochter, hoeveel wonderen verricht mijn allerhoogste Wil als Hij in de mens werkt!

Wanneer de ziel deze Heilige Wil in zich laat binnenkomen, en zelf in Hem binnengaat en Hem in alles in zich laat werken, zelfs in de kleinste dingen, dan plaatst zij zichzelf in een stroom tussen:

- de Wil die in de drie Goddelijke Personen werkt en
- deze zelfde Wil die in een mens werkt.

Als Zij dus liefhebben of Liefde willen geven, vinden Zij een plaats om deze Liefde neer te leggen.

Want op een bepaald punt op aarde is er hun eigen Wil die in een mens werkt en die deze Liefde kan ontvangen.

Wanneer hun Wil opstijgt naar de Schoot van de Godheid, is Hij als het ware in tweeën verdeeld. Hij is zowel in de Godheid en tegelijkertijd in deze ziel. ***En Hij is altijd één!***

Hij zal Hen de wederkerigheid van hun Liefde brengen door de mens, op een goddelijke manier.

En zo plaatst de Eeuwige Liefde zich in een stroom tussen Hemel en aarde, dalend en stijgend zonder belemmering, omdat er iemand is die haar 'Depot' kan ontvangen. Hun eigen Wil die in deze ziel werkt, zal angstvallig toezien om Hem veilig te bewaren.

Op dezelfde wijze, als mijn Godheid dus zijn Schoonheid, zijn Waarheden, zijn Macht, zijn oneindige Genade, enz. wil vrijgeven, vindt Hij in deze ziel een plaats om hen neer te leggen:
zijn eigen Wil die in deze mens handelt.

De stroom is open: mijn Wil zal het tempo aanhouden door jaloers mijn Schoonheid, mijn Waarheden, mijn Kracht te bewaren en Mij te danken voor mijn oneindige Genade.

Zo zal Ik in niets meer worden bedrogen.
Ik zal in volmaakte harmonie zijn tussen
- mijn Wil die in de mens werkt en
- mijn Wil in de Hemel.

Hoeveel meer van mijn Wezen zal Ik nog bekendmaken!
Mijn verstikte Liefde zal vrij zijn wanneer Ik mijn uitstorting doe.
En de stromen tussen Hemel en aarde zullen altijd open zijn.

14-69- 27 oktober 1922 - De Goddelijke Wil: De Erfenis van Jezus voor de mensen. De twee generaties.

Ik dacht na over wat ik de afgelopen dagen namens Jezus had

geschreven en ik zei tegen mezelf:

"Hoe is het mogelijk dat mijn lieve Jezus zo lang heeft gewacht om te onthullen wat zijn Mensheid in de Goddelijke Wil uit Liefde voor ons gedaan heeft?"

Terwijl ik zo nadacht, verscheen mijn altijd vriendelijke Jezus met zijn zichtbaar Hart en Hij zei mij:

“Dochter van mijn Wil, waarom denk je zoveel na?

Dit gebeurde ook in *de Schepping*.

Hoe lang heb Ik haar niet in mijn Schoot gehouden als werkelijk gevormd? En toen Ik dat wilde, bracht Ik haar voort.

En zelfs *de Verlossing*, hoe lang heb Ik die niet in Mij bewaard?

Ik zou kunnen zeggen: sinds eeuwigheid.

Toch heb Ik lang gewacht voordat Ik uit de Hemel neerdaalde en haar tot vervulling bracht.

Dit is mijn gebruikelijke manier van handelen:

Eerst maak Ik mijn Werken vruchtbaar. Ik vorm hen in Mijzelf.

En op het gepaste ogenblik breng Ik hen naar buiten.

Sterker nog, je moet weten dat mijn Mensheid twee generaties in zich bevatte: de kinderen van de duisternis en de kinderen van het Licht.

Ik kwam om de eersten te redden,
en dus gaf Ik mijn Bloed om hen te redden.

Mijn Mensheid was heilig en erfde niets van de ellende van de eerste mens. En hoewel de natuurlijke kenmerken vergelijkbaar waren, was zij onaantastbaar voor de geringste smet die mijn Heiligheid kon bezoedelen.

Mijn enige erfenis was de Wil van mijn Vader.

Hierin zou Ik al mijn menselijke daden uitvoeren, om in Mij de generatie van de kinderen van het Licht te vormen.

Zie je, Ik mocht deze generatie vormen in de Schoot van de Wil van mijn Hemelse Vader. En Ik heb mezelf geen moeite, geen daden, geen pijn en geen gebeden gespaard.

Integendeel, ze stonden bovenaan alles wat Ik deed en leed, zodanig dat Ik hen in Mij verwekte, bevruchtte en vormde.

Zij waren degenen die de Goddelijke Vader Mij met zoveel liefde had toevertrouwd. Zij waren mijn geliefde erfenis, die Mij was toevertrouwd in de Allerheiligste Allerhoogste Wil.

Ik heb de Weldaden van de Verlossing bekend gemaakt en Ik heb laten weten dat Ik wil dat iedereen gered wordt, door iedereen de middelen te geven die daarvoor nodig zijn.

Nu ga Ik verder met bekend te maken

- dat er nog een andere generatie in Mij is, die ik moet bevrijden: mijn kinderen die in de Goddelijke Wil zullen leven, en
- dat Ik in mijn eigen Hart alle Genaden bewaar die Ik voor hen heb voorbereid: al mijn innerlijke Handelingen die Ik in de sfeer van de Eeuwige Wil voor hen heb verricht, en dat deze wachten op de bekrachtiging van hun daden, hun verbintenis, om hen de erfenis van de Allerhoogste Wil te geven.

En zoals Ik deze erfenis heb ontvangen, wil Ik haar aan hen geven om de tweede generatie van kinderen van het Licht uit Mij voort te laten komen.

Als mijn Mensheid deze erfenis die Zij bezat, nl. de Goddelijke Wil, niet zou gegeven hebben, het enige dat Ik liefhad en dat Mij al het goede gaf, zou mijn afdaling op aarde onvolledig zijn geweest, noch zou Ik kunnen zeggen dat Ik alles heb gegeven.

Integendeel, Ik zou voor Mijzelf het grootste, het meest nobele en goddelijke deel hebben gereserveerd.

Zie dan hoe noodzakelijk het is dat mijn Wil bekend is:

- in al zijn relaties, wonderen, effecten en waarde,

Zie ook waarom het zo noodzakelijk is om bekend te maken

- wat Ik in deze Wil voor de mensen heb gedaan,
- en wat zij moeten doen.

Deze kennis zal een krachtige magneet zijn

- om de mensen aan te trekken en
- om hen de Erfenis van mijn Wil te laten ontvangen,
- en om de generatie van de kinderen van het licht het veld te laten betreden.

Wees aandachtig, mijn dochter; jij zult mijn woordvoerster zijn, de trompet, om hen te roepen en deze generatie te verzamelen, die Ik zo koester en waarnaar Ik zo vurig verlang.

Toen, nadat Hij zich had teruggetrokken, kwam Hij weer terug, vol verdriet, op een manier die medelijden opwekte.

En toen Hij zich in mijn armen wierp alsof Hij rust zocht, zei ik tegen Hem toen ik dat zag: ‘

Wat is er, Jezus, waarom bent U zo verdrietig?’

Hij antwoordde:

"Ach, mijn dochter, je weet niets van wat ze van plan zijn.

Ze willen wedden op Rome. Niet alleen buitenlanders, maar ook Italianen willen er een weddenschap op aangaan.

Het kwaad dat ze zullen aanrichten is zo groot en talrijk dat als de aarde vuur zou ontketenen en het tot as zou reduceren, dat nog minder kwaad zou doen dan wat zij zullen doen.

Kijk, overal komen mensen tevoorschijn om zich erop te storten en het te bestormen. Wat nog erger is, is dat ze vermomd als lammeren komen, terwijl ze in werkelijkheid vraatzuchtige wolven zijn die klaar staan om hun prooi te verslinden.

Zij sluiten een pact met de duivel om meer kracht te hebben en de stad te bestormen.

Bid, bid, het is de laatste afgrond van deze tijden waarin de mens zich wil storten.

14-70- 30 oktober 1922 - De wonderen verricht door de mensen die in de Goddelijke Wil handelen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. Hij liet me doordringen van het immense Licht van zijn allerheiligste Wil. **Hij zei mij:**

Mijn dochter, kijk naar de wonderen die mensen verrichten wanneer ze handelen in mijn Wil.

Wanneer een ziel in mijn Wil binnengaat en denkt, bidt en handelt, stijgt zij op in Mij.

En Ik voel haar in mijn Stem, in mijn Daden en in mijn Stappen.

Ik ben een Stem zonder woorden.

Op die manier kan Ik alle harten bereiken naar gelang hun behoeften,

- in evenveel talen en
- op evenveel manieren als er bij de mensen bestaan, zodat iedereen Mij kan begrijpen.

*Ik ben een werk zonder handen en zo ben Ik het werk van elk
Ik ben een stap zonder voeten zodanig dat waar Ik ook ga,
Ik Mijzelf in actie vind.*

Wanneer een ziel handelt in mijn Wil, wordt ook zij

- een stem zonder woorden,
- een handeling zonder handen,
- stappen zonder voeten.

Ik voel haar altijd bij Mij en zo voel Ik me niet langer eenzaam.

Ik houd zo veel van het gezelschap van deze mens.

En vervuld van liefde voor haar, vergoddelijk Ik haar, verrijk Ik haar en schenk Ik haar zulke Genade dat Hemel en aarde versteld staan.

14-71- 6 november 1922 - De Wil van God kristalliseert de ziel. De kennis van het Paleis van de Goddelijke Wil.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich.

Hij droeg verschillende kleine lammetjes in zijn Armen.

Sommige lagen op zijn Borst, andere op zijn Schouders, weer andere rond zijn Nek, sommige in zijn Armen, rechts en links, en weer andere staken hun kopje buiten zijn Hart.

De voetjes van alle lammetjes rustten echter op het Hart van Jezus en Hij voedde hen met zijn Adem. Zij hadden allemaal hun mond open, gericht naar de mond van mijn lieve Jezus om hun voedsel te ontvangen.

Hoe mooi was het om te zien hoe Jezus zich in hen verheugde en van hen genoot, vol aandacht om hen te voeden. Deze lammetjes leken op pasgeboren kinderen van zijn Allerheiligste Hart.

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, deze lammetjes die op Mij rusten zijn:

- de kinderen van mijn Wil,
- de wettige nakomelingen van mijn Allerhoogste Wil.

Zij komen voort uit mijn Hart, maar hun voeten blijven op het centrum van mijn Hart rusten. Zo kunnen zij niets van de aarde opnemen en zich om niets anders dan om Mij bekommeren.

Zie hoe mooi ze zijn, schoon, goed gevoed en enkel gevoed met mijn Voedsel. Zij zullen de Glorie en de Kroon van de Schepping zijn."

Later **voegde Hij eraan toe:**

Mijn Wil kristalliseert de ziel.

Wanneer een voorwerp dicht bij een kristal wordt geplaatst, vormt er zich binnenin een ander voorwerp dat volledig gelijk is aan het voorwerp dat ervoor geplaatst is.

Zo weerspiegelt mijn Wil alles wat Hij doet in deze zielen, die gekristalliseerd zijn door mijn Kracht.

En zij herhalen en doen alles wat mijn Allerhoogste Wil doet.

Mijn Wil is overal: in de Hemel, op aarde en op elke plaats. Bijgevolg, door mijn Wil in zich te bevatten als Leven, absorberen deze zielen, waar mijn Wil ook werkt, deze als kristal in zich, en zij herhalen mijn Handeling.

Dus, terwijl Ik handel, schep Ik er groot genoeg in om Mijzelf voor hen te plaatsen om te zien hoe mijn eigen Handeling in hen wordt herhaald. Zij zijn mijn spiegels, en mijn Wil vermenigvuldigt hen overal, voor elke handeling die Hij doet.

Daarom is er geen enkel geschapen ding waarin zij niet aanwezig zijn:

- in de mensen,
- in de zee, in de zon, in de sterren, en
- zelfs in de Hemel.

En mijn Wil ontvangt de beloning voor mijn Handeling van de mens, op een goddelijke manier.

Daarom verlang Ik zozeer dat het Leven in mijn Wil bekend wordt. Ik wil deze spiegels van mijn Wil vermenigvuldigen zodat ze mijn Daden herhalen. Zo zal Ik niet langer alleen zijn, maar zal Ik mensen hebben om Mij gezelschap te houden.

Deze mensen zullen in de diepten van mijn Wil nauw verbonden zijn met Mij. Ze zullen bijna onafscheidelijk van Mij zijn, zoals op het moment van de Schepping. Zij zullen geen wegen gevolgd hebben die tegen mijn Wil in gingen.

Wat zal ik gelukkig zijn!

Toen ik dit hoorde, zei ik Hem:

Mijn Liefde en mijn Leven, ik kan mezelf er nog niet van overtuigen. Hoe is het mogelijk dat er geen heiligen zijn geweest die volgens uw beschrijving in uw Wil hebben geleefd?

Jezus antwoordde:

Ach, mijn dochter, wil je jezelf er nog steeds niet van overtuigen dat je slechts zoveel licht, genade, verscheidenheid en waarde kan ontvangen als je kent?

Er zijn zeker heiligen geweest die altijd mijn Wil hebben gedaan. Zij namen van mijn Wil zoveel als zij wisten.

Zij wisten dat het doen van mijn Wil de grootste daad was, die Mij het meest eerde en die heiliging bracht. En met deze intentie deden zij mijn Wil. En dit is wat zij namen.

Ei is immers geen heiligheid zonder mijn Wil
En geen Goed of Heiligheid, klein of groot, kan zonder Hem komen.

Je moet weten dat mijn Wil, is wat Hij was, wat Hij is en wat Hij zal zijn. Hij verandert nooit verandert.

Maar afhankelijk van hoe Hij zich manifesteert, laat Hij een verscheidenheid van zijn kleuren, effecten en waarden zien.

Hij laat zich niet alleen zien, maar Hij geeft de ziel ook de verscheidenheid van zijn kleuren, effecten en waarden.

Want waarom zou Hij ze anders laten zien?

Mijn Wil heeft gehandeld als een groot heer, die zijn uitgestrekt en weelderig paleis heeft laten zien.

Aan de eersten heeft hij de weg naar zijn paleis geweest,
aan de tweeden de deur,

aan de derden de trap,

aan de vierden de eerste kamers, en

aan de laatsten heeft hij alle kamers geopend, hen tot meesters gemaakt en hen alle voorwerpen gegeven die erin zijn.

Nu hebben *de eersten* de voorwerpen genomen die zich op de weg bevinden.

De tweeden hebben deze genomen die zich bij de deur bevinden, die superieur zijn aan die op de weg.

De derden hebben alle Dingen op de trap genomen.

De vierden hebben de dingen van de eerste kamers genomen, waar meer voorwerpen zijn en die op een veiligere plaats zijn.

De laatsten zijn eigenaars van alles in het gehele paleis.

Zo heeft mijn Wil gehandeld. Hij moest de straat, de deur, de trap en de eerste kamers bekendmaken om doorheen de hele Onmetelijkheid van mijn Wil te kunnen gaan.

Hij wil de goede Dingen laten zien die er zijn.

En Hij wil tonen hoe een mens die in deze goede dingen die mijn Wil bevat, handelt, de verscheidenheid van zijn Kleuren, zijn Onmetelijkheid, Heiligheid en Macht, en van al mijn Werk, verwerft.

Door bekend te maken, geef Ik en druk Ik in de ziel die goddelijke Kwaliteit die Ik bekendmaak.

Als je zou weten hoe groot de golven van genade zijn die je overspoelen wanneer Ik je de effecten van mijn Wil bekendmaak, zou je versteld staan.

Net zoals een schilder op een doek, schilder Ik op je ziel

- de levendige kleuren van mijn Wil,
- de effecten ervan en
- de immense waarden die Ik je aan het openbaren ben.

Maar omdat Ik medelijden heb met jouw zwakheid, ondersteun Ik je. En door je te ondersteunen, druk Ik nog meer in jou wat Ik je zeg want *als Ik spreek, kom Ik tegelijkertijd in actie.*

Wees dus aandachtig en trouw!

14-72- 8 november 1922 - Voortekenen van nieuwe oorlogen.
--

De langdurige afwezigheid van mijn lieve Jezus maakt mijn dagen bitter.

De enkele keren dat Hij zich de laatste tijd heeft laten zien, leek Hij zo zwijgzaam en bedrukt dat geen enkele inspanning van mijn kant Hem enige troost leek te brengen.

En dat vulde me nog met meer bitterheid dan ervoor.

Toen Hij deze ochtend kwam, **zei Hij mij**:

“Mijn dochter, Ik kan de pijn en de beledigingen die mij door de mensen worden aangedaan, niet meer verdragen.

De naties verenigen zich om nieuwe oorlogen te beginnen.

Heb Ik je niet gezegd dat de vorige oorlog niet de laatste was, en dat deze vrede een valse vrede is?

Vrede is onmogelijk zonder God.

Deze vrede is niet gebaseerd op Gerechtigheid.

Daarom kan hij niet standhouden.

Ach, de leiders van deze tijd zijn ware duivels in mensengedaante die erop uit zijn om kwaad te doen en wanorde, chaos en oorlog te veroorzaken onder hele bevolkingsgroepen.

Terwijl Jezus dit zei, kon je moeders horen wenen, kanonnen en sirenes horen in alle landen. Maar ik blijf hopen dat Jezus tot rust zal komen en dat de vrede zal zegevieren.

14-73- 11 november 1922 - Toen Jezus in Zijn Goddelijke Wil Leven gaf aan de daden van alle mensen, riep Hij zijn Moeder op om Hem bij te staan in dit Werk. Nu roept Hij de zielen op om dit te herhalen.

Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam in een enorm licht en drukte mijn hand stevig tegen zich aan en **Hij zei mij** :

Kleine dochter van mijn Wil, dit immense Licht dat je ziet, vertegenwoordigt mijn Allerhoogste Wil, waaraan niets ontsnapt.

Weet dat bij het scheppen van de hemelen, de zon, de sterren, enz. Ik voor alles de grenzen, de plaats, het aantal vastgesteld heb.

En zij kunnen niet verminderen, noch vermeerderen.
Ik houd alles in de palm van mijn Hand.

Op dezelfde manier heb ik bij het scheppen van de mens tegelijkertijd:
- alle menselijke intelligenties, elke gedachte,
- alle woorden, alle werken, alle stappen en
- al het andere van de mens geschapen,
van de eerste tot de laatste die zal bestaan.
En dit was als vanzelfsprekend in Mij.

Des te meer omdat Ik Zelf de actor en toeschouwer van zelfs maar één gedachte zou zijn.

Aangezien de mens dit zonder Mij niet zou kunnen doen,
hoe zou Ik dit dan niet kunnen weten, en ook hun aantal kennen?
Daarom zwemmen alle werken van de schepselen in Mijn Wil, net
zoals de vissen in een uitgestrekte zee zwemmen.

***Ik heb de mens niet geschapen om slaaf te zijn,
maar om vrij te zijn.***

En dus heb Ik hem voorzien van een vrije wil.
Het zou niet gepast en onwaardig voor Mij zijn geweest als Ik deze
mens gebonden had geschapen, zonder vrijheid.

**Ik had niet kunnen zeggen: "Laten wij de mens maken naar ons
beeld en onze gelijkenis"** als Ik hem niet vrij had geschapen.

Net zoals Ik vrij ben, zo moest ook de mens vrij zijn.
Want niets doet meer pijn dan een liefde die dwingt.

Bovendien is er niets dat een mens meer kwelt dan gedwongen liefde
te geven. Dit veroorzaakt bij degene die haar ontvangt wantrouwen,
achterdocht, angst en bijna walging.

Zie je waar elke handeling van een mens, zelfs één gedachte, zijn
oorsprong vindt? In de Heiligheid van mijn Wil.

Met dit verschil: dat als de mens dat wil, hij diezelfde gedachte,
datzelfde woord, enz. goed of slecht, op een heilige of op een slechte
manier kan uitvoeren.

Nu, mijn Wil leed bij het zien van de daden van velen, waarvan Hij de

uitvoerder was, die voor Mij en voor hen in dodelijke daden waren veranderd.

Mijn Wil werd de dubbele acteur van elke handeling. Ik wilde dat Hij een andere goddelijke Handeling over alles zou leggen, die Mij zou vergoeden met evenveel andere goddelijke Handelingen, in overeenstemming met de Heiligheid van mijn Wil.

Maar iemand moest dit alles mogelijk maken.

Vandaar de noodzaak van *mijn Mensheid*.

Mijn Mensheid was heilig, vrij en zonder enig ander verlangen dan dat van de Goddelijke Wil.

Zij zwom in de immense zee van de Goddelijke Wil.

Zij verdubbelde elke gedachte, elk woord en elk werk van de mens en zij legde er een daad van Goddelijke Wil over.

Dit stelde de Goddelijke Vader tevreden en verheerlijkte Hem, zodanig dat Hij terug naar de mens kon kijken en de deuren van de Hemel voor hem kon openen.

En ik bond de menselijke wil sterker, waarbij Ik hem altijd vrijliet om zich niet los te maken van de Wil van zijn Schepper, aangezien het losmaken daarvan hem in vele rampen had doen vallen.

Zo heb ik voor de mensheid de mogelijkheid verworven om te rusten in de Wil van de Goddelijke Vader en elke toekomstige scheiding van deze Goddelijke Wil te verwerpen.

Dit was echter niet voldoende om Mij tevreden te stellen.

Ik wilde dat mijn heilige Moeder

- Mij zou volgen in de immense Zee van de Allerhoogste Wil en

- alle menselijke handelingen samen met Mij zou verdubbelen.

Dit zou de handelingen van de mensen een tweede zegel geven naast het zegel dat Ik hun heb gegeven heb door mijn menselijke handelingen die in de Goddelijke Wil verricht zijn.

Hoe zoet was voor Mij het gezelschap van mijn onafscheidelijke Moeder in mijn Wil!

Gezelschap bij het handelen doet geluk, vreugde, liefdevolle tederheid, competitie, overeenstemming en heldhaftigheid ontstaan. Isolatie produceert het tegenovergestelde.

Daarom ontstonden, terwijl wij samen handelden, Ikzelf met mijn lieve Mama,

- zeeën van geluk, van vreugde aan beide kanten, en
- zeeën van liefde die, met elkaar wedijverend, in elkaar doken en grote heldhaftigheid voortbrachten.

Deze zeeën ontstonden niet alleen voor Onszelf, maar ook voor degenen die Ons gezelschap zouden houden in Onze Wil.

Sterker nog, Ik zou kunnen zeggen dat deze Zeeën veranderden in vele Stemmen.

Deze riepen de mens op om in Onze Wil te leven, om hem het geluk, zijn oorspronkelijke aard en alle goede dingen, terug te geven, die hij verloren had door zich uit Onze Wil terug te trekken.

Nu kom Ik naar jou toe.

Na mijn Hemelse Moeder, heb Ik jou geroepen, opdat alle menselijke handelingen:

- de eerste zegel van Mij zouden hebben,
- de tweede van mijn Moeder en
- de derde van een mens van gewone afkomst.

Mijn eeuwige Liefde is niet tevreden als Ik niet iemand van gewone afkomst opvoed, die de deuren moet openen voor degenen die bereid zijn deze poorten binnen te gaan om in Onze Wil te leven.

Dit is de reden voor mijn vele Manifestaties, voor de vele Waarden en Weldaden die Ik jou heb laten kennen over mijn Wil.

Deze zullen krachtige magneten zijn om jou, en vervolgens anderen, aan te trekken om in Hem te leven.

Jij kon echter niet in onze Wil binnengaan, noch de sublieme vlucht van mijn Daden en die van mijn onafscheidelijke Mama volgen daar je van gewone afkomst bent.

Hiertoe moest jij de toestand hebben of tenminste getransformeerd worden in de toestand van de eerste mens die uit mijn Handen kwam, vooraleer hij zich terugtrok uit Onze Wil.

Daarom heb Ik je zovele genaden gegeven om jouw natuur, jouw ziel, in die oorspronkelijke staat te herstellen.

Terwijl Ik je Genaden bleef schenken, verwijderde Ik uit jou de zaden, de neigingen, de hartstochten van de opstandige natuur, waarbij Ik jouw wil altijd de vrijheid liet.

Voor mijn Eer, Heiligheid en Waardigheid was het noodzakelijk om jouw natuur te herstellen in deze gelukzalige toestand.

Dan kon Ik naar het Centrum van mijn Wil roepen,

- om een gemeenschappelijk leven met jou te leiden, en
- om je alle Daden die door Mij zijn gedaan en die nog niet bekend zijn bij de mensen, te laten herhalen.

Anders had je:

- niet met Mij mee kunnen lopen in de eindeloze Daden van mijn Wil,
- noch met Mij kunnen zijn met die vertrouwdheid die nodig is om samen te kunnen werken.

De hartstochten, de kiemen van neigingen die niet goed zijn, zouden als vele scheidingsbalken tussen jou en Mij gestaan hebben.

Je zou hooguit onder het bevel van mijn Wil hebben gestaan hebben, zoals velen van mijn getrouwen.

Maar je zou heel ver verwijderd geweest zijn van wat Ik deed.

En noch jij, noch Ik zouden gelukkig geweest zijn.

Leven in mijn Wil juist dit is: volledig gelukkig leven op aarde, om vervolgens nog gelukkiger te leven in de Hemel.

Daarom noem Ik je een authentieke dochter van mijn Wil,

- de gelukkige eerstgeborene van mijn Wil.

Wees aandachtig en trouw. Kom in mijn eeuwige Wil.

Mijn Daden wachten daar op jou

zodat je Hen kunt voorzien van het stempel van je eigen daden.

De Daden van mijn Moeder wachten op jou

De hele Hemel wacht op jou.

De zaligen willen al hun daden verheerlijkt zien worden in mijn Wil door een mens van dezelfde afkomst als zij.

De huidige en toekomstige generaties wachten op jou opdat hun verloren gegaan oorspronkelijk geluk hersteld wordt.

Ach, nee! Nee! De generaties zullen niet voorbijgaan voordat de mens terugkeert in mijn Schoot, in de staat van Schoonheid en Soevereiniteit die hij had toen hij uit mijn Handen kwam op het moment van de Schepping!

Ik ben niet tevreden met enkel de verlossing van de mens. Zelfs als Ik moet wachten, zal Ik geduldig zijn. Door de Kracht van mijn Wil moet de mens naar Mij terugkeren - *in dezelfde staat* waarin Ik hem oorspronkelijk heb geschapen.

Toen hij zijn eigen wil volgde, is de mens in de afgrond gevallen en in een bruto veranderd. Door mijn Wil te vervullen, zal hij terugkeren naar de toestand die Ik voor hem had gekozen.

Dan **zal Ik kunnen zeggen**: "***Ik heb alles voltooid. De hele Schepping is in Mij hersteld. En Ik zal in haar rusten.***"

14-74-16 november 1922 - De Goddelijke Wil wil opnieuw handelen zoals Hij dat deed bij de Schepping en bij de Verlossing.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam en dompelde mij volledig onder in zijn allerheiligste Wil. Ik had het gevoel dat ik het werk van de Schepping zich voor mijn ogen zag ontvouwen. En ik volgde alles wat mijn lieve Jezus voor de mensen gedaan had.

Nadat we dit alles samen hadden aanschouwd, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, mijn Wil werkt op verschillende manieren.

In de eerste plaats verwezenlijkt Hij.

Vervolgens *bevestigt en beschermt Hij wat Hij heeft gerealiseerd.*

In de Schepping heb Ik alles gedaan en alles geordend.

Nu beschermt mijn Wil alles. Sinds het moment van de Schepping heb Ik niets nieuws meer volbracht in de orde van de schepping.

Mijn Wil kwam opnieuw tot uiting **toen Ik uit de hemel neerdaalde om de mensheid te redden.**

Maar deze daad gebeurde niet in korte tijd zoals de Schepping.

Het kostte Mij drieëndertig jaar.

En Ik behoud nog steeds alles wat Ik toen heb volbracht.

Net zoals de zon bestaat voor het welzijn van iedereen krachtens mijn Wil die alles in stand houdt, zo blijven ook de Weldaden van de Verlossing van kracht voor elk van de mensen.

Op dit moment wil mijn Wil opnieuw aan het werk gaan.

Weet je wat Hij van plan is te ondernemen?

Hij wil in de mensen tot stand brengen

wat Hij in mijn Mensheid heeft verwezenlijkt

Het zal een buitengewoon indrukwekkend Werk zijn,

groter dan de Verlossing.

Net zoals Ik bij de Verlossing Ik een Moeder heb gevormd om mijn Mensheid te verwekken. Zo heb Ik nu jou gekozen om in jou te doen wat mijn Wil in mijn Mensheid heeft verwezenlijkt.

Zie je, het gaat om Werken, die van mijn Allerhoogste Wil.

Bij de Schepping bood *de lege ruimte* zich aan

om de zon, de sterren, de maan, de atmosfeer te scheppen

en alle mooie dingen die zich onder het hemelgewelf bevinden.

Zo zal jij jezelf aanbieden om al deze dingen te ontvangen die mijn Wil in mijn Mensheid heeft gerealiseerd.

Je zal zijn als mijn Mensheid die zich nooit heeft verzet tegen alles wat mijn Wil wilde volbrengen. *Ik zal in jou alles neerleggen wat de Allerhoogste Wil in Mij heeft gedaan* zodat jij alles kan reproduceren.

Later, toen ik **de absolutie van mijn biechtvader** ontving, **zei ik tegen mezelf:** "Mijn Jezus, ik wil absolutie ontvangen in uw Wil."

Vooraleer ik nog een woord kon zeggen, **zei Jezus mij**:

"Ik vergeef je in mijn Wil.

Door je te vergeven in mijn Wil, zet mijn Wil de woorden van de absolutie in werking voor degenen die haar willen ontvangen en *om iedereen te vergeven die vergeven wil worden.*

Mijn Wil neemt alles. Hij neemt niet slechts één mens.

Maar wie ervoor openstaat, neemt meer als alle.

14-75- 20 november 1922 - Liefdesstromen tussen God en de mensen.
--

Ik aanschouwde de vele pijnen die mijn lieve Jezus leed in ***de Hof van Gethsemani.***

Deze Pijnen waren Hem niet rechtstreeks door mensen toegebracht.

Jezus was op dat moment immers alleen, door iedereen verlaten.

Dit Lijden werd Hem veeleer opgelegd door zijn eeuwige Vader.

Stromen van Liefde die alle mensen omvatten,

- stroomden tussen Hem en de hemelse Vader.

Deze stromen droegen

- de Liefde die God voor alle mensen heeft

- evenals de Liefde die elke mens aan God verschuldigd is.

Omdat deze laatste liefde ontbrak, leed Jezus Pijnen die al zijn andere Pijnen overtrof, die zo pijnlijk waren dat Hij bloed zweette.

Mijn lieve Jezus, op zoek naar troost, drukte mij tegen zijn Hart.

Hij zei mij: "Mijn dochter,

de pijnen van de Liefde zijn het meest hartverscheurend.

Kijk, in de stromen van Liefde tussen Mij en mijn Vader is

alle Liefde die de mensen Mij verschuldigd zijn.

Zo bevatten deze stromen

- verraden liefde, afgewezen liefde,

- niet-erkende liefde, misbruikte liefde.

O, hoe doorboren deze stromen mijn Hart,
zodanig dat Ik Mij bijna dood voel!

Toen Ik de mens schiep, heb Ik talloze stromen van Liefde
tussen Mij en hem tot stand gebracht.

Het was voor Mij niet genoeg om hem geschapen te hebben.
Nee, Ik moest vele stromen van Liefde tussen hem en Mij leggen,
zodat er geen enkel deel van de mens was waarin deze stromen niet
zouden vloeien.

Zo vloeide ***in het verstand*** van de mens de stroom van
Liefde van mijn Wijsheid.

In zijn ogen stroomde een stroom van *liefde van mijn Licht.*

In zijn mond stroomde een stroom van *liefde van mijn Woorden.*

In zijn handen stroomde een stroom van *liefde van mijn Werken.*

In zijn wil stroomde een stroom van *liefde van mijn Wil.*

En zo ook voor al het andere.

*De mens was geschapen om voortdurend in verbinding te staan met
zijn Schepper. Hoe kon hij met Mij verbonden zijn als mijn stromen
van liefde niet in de zijne vloeiden?*

Door de zonde heeft hij al deze stromen vernietigd en bleef hij van Mij
gescheiden. Weet je wat gebeurd is?

Kijk naar de zon: Al haar licht valt op het aardoppervlak en investeert
het zozeer dat het zijn warmte voelt. De aarde voelt dit zo levendig en
echt dat het vruchtbaarheid en leven brengt aan alles wat zij
voortbrengt.

Je kan dus zeggen dat de zon en de aarde met elkaar communiceren.
*O, hoeveel inniger is de communicatie tussen de mens en Mijzelf,
de ware Eeuwige Zon!*

Als een mens de lichtstroom tussen de zon en de aarde zou
onderbreken, zou de aarde in volledige duisternis worden gehuld.
Ze zou haar vruchtbaarheid verliezen en levenloos worden.

Welke straf zou die mens verdienen die dat het zonlicht op deze manier zou onderbreken!

Toch heeft de mens dit gedaan op het moment van de Schepping.
Ik moest uit de Hemel neerdalen om al deze stromen van Liefde te herstellen. En tegen welke prijs voor Mij!

Maar zelfs nu blijft de ondankbaarheid van de mens nog voortduren.
En hij vernietigt de stromen van Liefde die Ik hersteld heb.

14-76- 24 november 1922 - De effecten van een Woord of een Blik van Jezus. Jezus berispt Luisa, omdat zij graag wil dat de Waarheden verborgen blijven.

Ik dacht aan mijn lieve **Jezus** op het moment dat **Hij voor Herodes** werd gebracht.

En ik dacht bij mezelf: "Hoe is het mogelijk dat Jezus, die zo goed is, tot Herodes geen woord heeft gesproken of zelfs maar heeft aangekeken? Misschien had dit verraderlijke hart zich kunnen bekeren door de kracht van Jezus' Blik."

Jezus toonde zich aan mij en **Hij zei**:

Mijn dochter, de verdorvenheid en hardheid van Herodes' hart waren zo groot dat hij het niet verdiende dat Ik naar hem keek of ook maar één woord tegen hem sprak.

Integendeel, als Ik dat had gedaan, dan was hij nog schuldiger geweest. Elk van mijn woorden brengt immers: tussen Mij en de mens: een extra band, een grotere eenheid, een grotere toenadering.

Wanneer een ziel mijn Blik voelt, begint de Genade te werken.

*Als mijn Blik of mijn Woord zacht en weldadig zijn,
dan zegt de ziel tegen zichzelf:*

Hoe mooi, indringend, teder en melodieus is Hij!
Hoe kan ik Hem niet liefhebben!"

Als mijn Blik of mijn Woord majestueus zijn, stralend van Licht,

zegt de ziel:

"Welke Majesteit, welke Grootheid, welk doordringend Licht. Hoe klein, ellendig en in duisternis voel ik mij, vergeleken met dit stralende Licht."

Als Ik je de kracht, de genade en het goede van mijn Woorden zou willen beschrijven, hoeveel boeken zou je dan moeten schrijven!

Zie je nu al het Goede dat Ik je gegeven heb

- door je zo vaak aan te kijken,

- en door zo'n intieme gesprekken met jou te voeren.

Ik heb me niet beperkt tot een paar woorden met je.

Nee, Ik heb je uitgebreide uiteenzettingen gegeven.

Daaruit volgt dat er ontelbare banden tussen jou en Mij bestaan.

Ik heb je behandeld zoals een leraar zijn leerlingen behandelt.

Wanneer iemand anders dan een leerling hem om advies vraagt, beperkt de leraar zich tot enkele woorden.

Maar omdat hij van zijn leerlingen leraren zoals hijzelf wil maken, besteedt hij hele dagen aan hen, spreekt hij langdurig met hen en begeleidt hij hen voortdurend.

Soms ontwikkelt hij een betoog of geeft hij voorbeelden om hen te helpen begrijpen. Hij laat hen nooit alleen uit angst dat afleidingen zijn leer, als de wind, zouden verspreiden.

Indien nodig, ziet hij af van rust om voor hen te zorgen en hen te onderwijzen. Hij laat niets achterwege, noch de vermoeidheid, noch de moeilijkheden, noch zijn zweet, om zijn doel te bereiken: van zijn leerlingen leraren maken zoals hijzelf.

Dat heb Ik met jou gedaan.

Ik heb niets voor jou verborgen gehouden.

Voor de anderen had Ik slechts enkele woorden. Maar voor jou heb Ik gesprekken gevoerd, lange lessen gegeven, vergelijkingen gemaakt, 's nachts, overdag, op elk moment van de dag.

Hoeveel Genade heb Ik je niet gegeven!

Hoeveel Liefde heb Ik je niet getoond, zelfs zodanig dat Ik niet zonder jou kan zijn! Ik heb grote plannen voor jou.

Daarom heb Ik je zoveel gegeven.

En jij wilt Mij bedanken door alles wat Ik heb gezegd en alles wat Ik in jou heb volbracht verborgen te houden! En wil je Mij de glorie ontzeggen die Ik zal ontvangen wanneer dit alles bekend wordt?

Wat zou je zeggen van een leerling:
wanneer een leraar na veel werk, erin geslaagd is om een leerling te veranderen in een leraar zoals hijzelf, en
wanneer deze leerling alle kennis die de leraar hem heeft bijgebracht voor zichzelf zou willen houden en zou weigeren deze met anderen te delen?

*Zou hij dan niet ondankbaar zijn en een bron van verdriet voor de leraar? Wat zou je zeggen van de zon, als zij,
- nadat zij zoveel licht en warmte van Mij ontvangen heeft,
zou weigeren dat licht en die warmte op de aarde te laten schijnen?*

Zou je dan niet tegen haar zeggen:

"Het is waar dat je mooi bent. Maar je handelt verkeerd door je licht en warmte voor jezelf te houden. De aarde, de planten en de generaties mensen wachten op jouw licht en jouw warmte. Zij hebben die nodig om leven te ontvangen en vruchtbaar te zijn.

Waarom onthoud je ons zoveel goeds?

Wat je gedrag nog verwerpelijker maakt is, dat wanneer je ons licht en warmte geeft, je niets verliest.

Integendeel, je krijgt meer glorie en iedereen zegent je!

Ben jij niet zoals die zon?

Ik heb zoveel Licht in je geplaatst met betrekking tot mijn Wil dat het veel meer is dan de zon die alle mensen verlicht.

De mensheid zal hier veel Goeds uit halen.

Ikzelf en de generaties van mensen wachten erop dat dit Licht vanuit jou gaat stralen. En jij denkt erover na hoe je het kunt verbergen. En je maakt je zorgen dat de autoriteiten de nodige maatregelen nemen om het te laten schijnen ten voordele van iedereen.

Nee, nee, dat is niet juist!"

Ik dacht dat ik zou sterven toen Jezus sprak.

Ik voelde me schuldig omdat ik onlangs opgelucht was dat degenen die de toestemming hadden, niet in staat waren geweest om één van mijn geschriften te publiceren.

O, wat voelde ik me slecht omdat ik zo streng werd berispt!

Vanuit het diepst van mijn hart vroeg ik Jezus om mij te vergeven.

Toen kalmeerde Hij me. **Hij zei**: "Ik vergeef je en Ik zegen je. Maar wees in de toekomst voorzichtiger, zodat je dit niet meer doet."

Gebed van Luisa.....	5
14-1- 4 februari 1922 - Het gekreun van een afgewezen Liefde.....	5
14-2- 9 februari 1922 - Tijdens zijn Geseling heeft Jezus alles opgegeven om alles aan de mensheid te geven.....	8
14-3- 14 februari 1922 - Jezus' Vreugde wanneer er over Hem geschreven wordt.....	10
14-4- 17 februari 1922 - Liefde is de wieg van de mensheid.	12
14-5- 21 februari 1922 - Liefde doet voortdurend sterven en leven.	14
14-6- 24 februari 1922 - Wanneer wij ons kruis dragen in de Goddelijke Wil, wordt het even groot als dat van Jezus.	15
14-7- 26 februari 1922 - Door zijn Verlossing heeft Jezus ons met schoonheid overladen.....	16
14-8- 1 maart 1922 - Jezus is geketend uit liefde voor de zielen die in zijn Wil leven, en deze zijn geketend uit liefde voor Jezus.	18
14-9- 3 maart 1922 - De hemelse Landbouwer cultiveert zijn Woord in de ziel.	19
14-10- 7 maart 1922 - De Waarheid fascineert de ziel.	21
14-11- 10 maart 1922- Daden die in de Goddelijke wil worden verricht hebben een universeel effect. Wie de Goddelijke Wil doet, is koning(in) van alles.	23
14-12- 13 maart 1922 - Het horen van de Waarheden doet de ziel veel goed.....	24
14-13- 16 maart 1922 - Het Leven in de Goddelijke Wil levert geen buitengewone uiterlijke bewijzen op. Alles speelt zich af tussen God en de ziel. Voorbeeld: Maria, de Moeder van God.	26
14-14- 18 maart 1922 - Ik voel medelijden wanneer Ik mensen zie die geketend zijn door hun zonden! Ik heb dit Lijden van geketend te zijn gewild om de mensen van hun ketenen te bevrijden.	29

14-15- 21 maart 1922 - Het dubbele zegel van het Fiat op de geschapen dingen.	30
14-16- 24 maart 1922 - De zielen die in de Goddelijke Wil leven vervangen met hun daden de vermenigvuldiging van het Sacramenteel Leven van Jezus.	32
14-17- 28 maart 1922 - Alles wat Jezus op aarde gedaan heeft, is een voortdurende Daad van Zichzelf te geven aan de mens. Overeenstemming voor elk geschapen ding.	33
14-18- 1 april 1922 - Het leed veroorzaakt door het gemis van Jezus is groter zijn dan dat van het vagevuur. De meest vernederende stap in het Lijden van Jezus was dat Hij gekleed werd en behandeld werd als een gek.	35
14-19- 6 april 1922 - Wonderbare gevolgen van daden die verricht zijn in de Goddelijke Wil.	38
14-20- 8 april 1922 - Het Leed dat Jezus ondervond bij het zien van de vervormde wil, intelligentie en geheugen van de mensen.	40
14-21- 12 april 1922 - Zonde verbreekt de stroom van Liefde en opent de stroom van Gerechtigheid.	42
14-22- 13 april 1922 - Drievoudige bevestiging van het verlangen om in de Goddelijke Wil te leven. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, leeft in de Schoot van de Allerheiligste Drie-Eenheid.	43
14-23- 17 april 1922 - De Goddelijke Wil maakt de ziel tot koningin van alles.	45
14-24- 21 april 1922 - Effecten van het Gebed in de Goddelijke Wil.	48
14-25- 25 april 1922 - Duizenden engelen bewaken en beschermen de daden die in de Goddelijke Wil verricht worden.	50
14-26- 29 april 1922 - Zij die in de Goddelijke Wil leven, leven met de Hartslagen van God.	52
14-27- 8 mei 1922 - Jezus voelt het verdriet van degenen die Hem beminnen.	53

14-28- 12 mei 1922 - Zij die in de Goddelijke Wil leven, nemen deel aan alles wat God verwezenlijkt.....	55
14-29- 15 mei 1922 - Jezus zegt dat Hij zich beledigd voelt door Luisa's klachten en tranen. Hij kalmeert haar.....	58
14-30- 19 mei 1922 - In de Hemel schenkt de Goddelijke Wil gelukzaligheid aan de uitverkorenen. Op aarde werkt Hij en vermenigvuldigt Hij zijn Weldaden in de daden van de mens.	60
14-31- 27 mei 1922 - De voorafgaande daad en de feitelijke daad in de Goddelijke Wil.....	63
14-32- 1 juni 1922 - Wat is de Waarheid?	64
14-33- 6 juni 1922 - Het Kruis en de Heiligheid van de zielen die in de Goddelijke Wil leven, Igeijken op het Kruis en de Heiligheid van Jezus.	65
14-34- 9 juni 1922 - Jezus wil rust vinden in de ziel.....	68
14-35- 11 juni 1922 - Het natuurlijk leven symboliseert het spiritueel leven.	70
14-36- 15 juni 1922 - De Goddelijke Wil is het centrale punt van het Leven van Jezus en van de ziel die daarin leeft. De Goddelijke Hartslag is de kleine cel van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft en alles in de mens harmoniseert.....	72
14-37- 19 juni 1922 - Telkens wanneer een ziel handelt in de Goddelijke Wil, laat zij God toe nieuw Zaligheden en nieuwe Vreugde te geven.....	75
14-38- 23 juni 1922 - Niemand kan de Goddelijke Wil begrijpen als hij zich niet heeft ontdaan van zijn menselijke wil.	76
14-39- 26 juni 1922 - De eenzaamheid van Jezus in het midden van de mensen.....	78
14-40a- 6 juli 1922 - Jezus neemt afscheid van zijn heilige Moeder.	80
14-40b- 6 juli 1922 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, is de bewaarder van het Sacramenteel Leven van Jezus.....	81
14-41- 10 juli 1922 - In de Goddelijke Wil leven is het reële leven van Jezus herhalen, niet enkel in de ziel maar ook in het lichaam.	83

14-42- 14 juli 1922 - Luisa brengt het Koninkrijk van de Goddelijke Wil in anderen voort.	85
14-43-16 juli 1922 – Vooraleer de Goddelijke Wil zich kan vestigen, moet de Heiligheid van het Leven in zijn Wil gekend worden.	87
14-44- 20 juli 1922 - Het leven in de Goddelijke Wil ent op de ziel alles wat de Goddelijke Wil in de Mensheid van Jezus volbracht heeft.....	89
14-45- 24 juli 1922 - De ziel van Luisa is verbonden met alle mensen.....	92
14-46- 28 juli 1922 - De ziel van Luisa volgt Jezus na, niet alleen in zijn dood als gevolg van lijden, maar ook in zijn dood als gevolg van Liefde.	94
14-47- 30 juli 1922 - Luisa verzet zich tegen de idee dat haar geschriften worden gepubliceerd. Jezus vertelt haar hoeveel verdriet ze Hem daarmee doet.	96
14-48- 2 augustus 1922 - De gelijkenis met Jezus in zijn grootste smart: de vervreemding van zijn Godheid.	97
14-49- 6 augustus 1922 - De Goddelijke Wil is evenwicht, orde en harmonie.	99
14-50- 12 augustus 1922 - De waarde en de effecten van het lijden.....	100
14-51- 15 augustus 1922 - De Daden van Jezus en die van zijn allerheiligste Moeder in de Goddelijke Wil.....	102
14-52-19 augustus 1922 - Het Lijden dat Jezus door de Godheid werd aangedaan.	103
14-53- 23 augustus 1922 – In de ziel die leeft in de Goddelijke Wil vormt zich de bron van alle pijnen, maar ook van alle vreugde.	105
14-54-26 augustus 1922 - Net als bloemen, verspreiden de Waarheden hun geur wanneer je hen aanraakt.	106
14-55- 29 augustus 1922 - Door in de Goddelijke Wil te leven, ontvangt de ziel al het Goede dat Jezus op aarde volbracht heeft.	107
14-56- 1 september 1922 - Het Lijden van afgewezen Liefde	108

14-57- 5 september 1922 - Wie in de Wil van God leeft, moet de hele Schepping in zich opnemen.....	111
14-58 - 9 september 1922 - Toen God de mens schiep, vormde Hij een Koninkrijk voor Zichzelf. Jezus is tevreden wanneer Hij in een mens niet enkel het beeld van zijn Mensheid ziet, maar ook alles wat zijn Godheid in zijn Mensheid gedaan heeft.....	114
14-59- 11 september 1922 - Het primaire doel van alles wat God heeft gedaan in de Schepping en de Verlossing is: dat de mens in de Goddelijke Wil leeft. Enkel in de Goddelijke Wil is er ware Rust.	117
14-60- 15 september 1922 – Het is voor Jezus dringend om de werking van de Goddelijke Wil in de mensen bekend te maken.	119
14-61- 20 september 1922 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, moet een complex van alle Goede Dingen zijn en moet Liefde, Heiligheid en Glorie aan God uit zichzelf laten voortkomen. De dubbele taak.	120
14-62- 24 september 1922 - De Goddelijke Wil is het kleed van de ziel.	122
14-63- 27 september 1922 - Klachten van Jezus. Manifestatie van zijn Liefde.....	123
14-64- 3 oktober 1922 - De Heilige Maagd Maria was zich bewust van het Innerlijke Lijden van Jezus.	124
14-65- 6 oktober 1922 – Luisa is de eerste die in de Goddelijke Wil leeft.....	126
14-66- 9 oktober 1922 - De menselijke wil die werkt in de Goddelijke Wil.....	130
14-67- 19 oktober 1922 - Het lange wachten van Jezus door de eeuwen heen vooraleer Hij zijn Goddelijke Wil bekend maakte. De mensen ontvangen deze Wil in de mate waarin zij de Weldaden ervan ontdekken.....	131
14-68- 24 oktober 1922 - De Goddelijke Wil brengt de verbindingsstroom tussen de Hemel en de aarde tot stand en maakt van de ziel een vat voor de hemelse Weldaden.....	136

14-69- 27 oktober 1922 - De Goddelijke Wil: De Erfenis van Jezus voor de mensen. De twee generaties.	137
14-70- 30 oktober 1922 - De wonderen verricht door de mensen die in de Goddelijke Wil handelen.	140
14-71- 6 november 1922 - De Wil van God kristalliseert de ziel. De kennis van het Paleis van de Goddelijke Wil.	141
14-72- 8 november 1922 - Voortekenen van nieuwe oorlogen. ..	144
14-73- 11 november 1922 - Toen Jezus in Zijn Goddelijke Wil Leven gaf aan de daden van alle mensen, riep Hij zijn Moeder op om Hem bij te staan in dit Werk. Nu roept Hij de zielen op om dit te herhalen.	145
14-74-16 november 1922 - De Goddelijke Wil wil opnieuw handelen zoals Hij dat deed bij de Schepping en bij de Verlossing.	150
14-75- 20 november 1922 - Liefdesstromen tussen God en de mensen.....	152
14-76- 24 november 1922 - De effecten van een Woord of een Blik van Jezus. Jezus berispt Luisa, omdat zij graag wil dat de Waarheden verborgen blijven.....	154
Inhoudsopgave – Deel 14.....	158